Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Ústav asijských studií

Bakalářská práce

Julie Solarová

Vývoj, organizace a vliv korejského a českého skautu – komparativní studie

Development, organization and influence of the Korean and Czech scout – a comparative study

Praha 2022

Vedoucí práce: Mgr. Karolína Šamánková

Poděkování:

Chtěla bych poděkovat všem, kteří mi s psaním této práce pomáhali. Především bych chtěla poděkovat mé vedoucí práce, Mgr. Karolíně Šamánkové, za její rady a připomínky, a hlavně za její nikdy nekončící trpělivost.

Dále bych chtěla poděkovat všem skautům, kteří vyplnili můj dotazník a pomohli mi tak s výzkumem.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, že jsem řádně citovala všechny použité prameny a literaturu, a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze, dne 23. května 2022

Julie Solarová

Klíčová slova:

Skautské hnutí, český skauting, historie skautingu, korejský skauting, dívčí skauting, komparativní studie

Keywords:

Scouting Movement, Czech scouting, History of the Scout Movement, Korean scouting, Girlscout, Comparative study

Abstrakt:

Tato bakalářská práce se zabývá vznikem a vývojem skautských organizací v České republice a Korejské republice (dále označovaná jako Jižní Korea). V teoretické části nejdříve přiblížím vznik světového skautského hnutí na začátku 20. století a rozšíření skautingu mimo Velkou Británii, kde byl založen sirem Robertem Baden-Powellem. Dále se blíže zabývám vznikem skautských organizací v Českých zemích a na Korejském poloostrově, kde se po rozdělení soustředím na Jižní Koreu. U těchto dvou zemí porovnávám postupný vývoj skautských organizací ve 20. století. Součástí praktické části bakalářské práce je dotazník pro aktivní či bývalé členy skautských organizací v České republice a Jižní Koreji. Výzkum se zaměřuje na vliv skautingu na každodenní život členů. Výsledky poté porovnávám.

Abstract:

This bachelor thesis is focused on the origin and development of scout organisations in the Czech Republic and Republic of Korea (hereinafter referred to as South Korea). In the theoretical part, I will first describe the origin of the World Scout Movement at the beginning of the 20th century and the expansion of scouting outside reat Britain where it was founded by sir Robert Baden-Powell. Then, I also deal in more details with the establishment of scout organisations in the Czech Republic and on the Korean Peninsula, where after the division I focus on South Korea. With these two countries, I compare the gradual development of scout organizations in the 20th century. In the practical part of my bachelor thesis is a questionnaire for active or former members of scout organizations in the Czech Republic and South Korea. I then compare the results.

OBSAH

ÚVOD **1**

1 VZNIK A HISTORIE SKAUTINGU **3**

1.1 HISTORIE SVĚTOVÉHO SKAUTINGU **3**

1.1.1 Ernest Thompson Seton a Liga lesní moudrosti *4*

1.1.2 Robert Baden-Powell a Skauting pro chlapce *6*

1.1.3 Šíření skautské myšlenky *9*

1.1.4 Vznik dívčího skautingu *12*

1.2 HISTORIE ČESKÉHO SKAUTINGU **14**

1.2.1 Antonín Benjamín Svojsík a Junák *14*

1.2.2 Vznik dívčích oddílů *20*

1.2.3 Zákaz skautingu *22*

1.3 HISTORIE KOREJSKÉHO SKAUTINGU **35**

1.3.1 Mládežnické organizace na Korejském poloostrově na začátku 20. století *35*

1.3.2 Obnovení skautské činnosti *42*

1.3.3 Federace korejských skautek a skauting pro dívky *49*

2 VLIV SKAUTINGU NA KAŽDODENNÍ ŽIVOT ČLENŮ ORGANIZACE **62**

2.1 VÝSLEDKY DOTAZNÍKŮ **64**

2.1.1 Část 1 – identifikační otázky *64*

2.1.2 Část 2 – členství ve skautingu *65*

2.1.3 Část 3 – vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život *67*

2.2 VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKŮ **71**

3 ZÁVĚR **75**

4 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY: **79**

5 SEZNAM ZKRATEK: **85**

6 SEZNAM PŘÍLOH: ..... **I**

PŘÍLOHA Č. 1 ..... **II**

PŘÍLOHA Č. 2 ..... **X**

PŘÍLOHA Č. 3 ..... **XVII**

Úvod

Téma skautingu je mi blízké především proto, že sama jsem členkou skautského hnutí již od dětství. Po oznámení Skautské světové organizace o konání světového setkání skautů v Jižní Koreji v roce 2023 jsem se rozhodla věnovat právě korejskému skautingu, o kterém jsem do té doby mnoho nevěděla.

V této práci se budu zabývat rozdíly mezi českým a korejským skautingem. I když v obou těchto zemích je skauting činný po dlouhá léta – český skauting oslavil svých sto let od založení v roce 2012 a korejský bude mít toto jubileum již tento rok, politická situace a kultura v těchto dvou státech jsou odlišné, což se samozřejmě bude odrážet i na vývoji a vzhledu skautských organizací. Jsou to právě tyto rozdíly, na které bych se ve své práci chtěla poukázat.

V této bakalářské práci se zaměřuji na vývoj skautských organizací v České republice a v Korejské republice (dále Jižní Korea, Korea). V teoretické části se zaměřuji na historii světového, českého a korejského skautingu. Cílem práce bylo zmapovat postupný vývoj organizací a jejich činnost v průběhu 20. století, které bylo plné válečných konfliktů a politických změn. V první kapitole se zabývám vznikem světového skautingu a více přibližuji významné osobnosti, které stály na začátku skautského hnutí, tedy Roberta Baden-Powella a Ernesta Thompsona Setona. V druhé kapitole píši o vzniku a vývoji skautského hnutí v Českých zemích, kde se soustředím převážně na organizaci vytvořenou zakladatelem českého skautingu Antonínem Svojsíkem, s názvem *Junák*. Třetí kapitola je o skautských organizacích na korejském poloostrově, a po rozdělení v Jižní Koreji. Zde se soustředím převážně na dvě organizace, a to Federaci korejských skautek a Federaci korejských skautů, které již mnohá léta pracují vedle sebe.

Součástí druhé, praktické části práce je dotazník pro aktivní a bývalé členy skautského hnutí v Koreji a České republice. Dotazník se zaměřuje na vliv, jakkoliv krátkého členství respondentů ve skautském hnutí na jejich každodenní život mimo skautské středisko. Cílem dotazníku je porovnat situaci v Jižní Koreji a České republice. Kvůli odlišnostem v daných zemích, se některé z otázek u dotazníku liší. Vždy jsem se však snažila najít takový překlad, aby význam otázky zůstal stejný, nebo alespoň co nejpodobnější. Bohužel kvůli malému množství odpovědí v korejské verzi dotazníku není možné výzkum plnohodnotně vyhodnotit. I přesto dotazník přináší zajímavé poznatky o

rozdílném vnímání členství ve skautu. Dotazník pro české i korejské respondenty je přiložen v příloze práce.

Vzhledem k malému odbornému pokrytí tohoto tématu jsem informace pro tuto bakalářskou práci čerpala převážně z oficiálních zdrojů skautských hnutí v dané zemi, které jsem doplňovala internetovými zdroji, např. novinovými články či webovými stránkami organizací spolupracujících se skautským hnutím. Hlavními prameny pro mě tedy byly weby organizací *Junák – český skaut, Scouts, World Association of Girl Guides and Girl Scouts, Federace Korejských skautek* a *Federace korejských skautů*. Pro světový a český skauting pro mě byly velmi přínosné také publikace o skautském hnutí. U světového skauting jsem používala knihu *Scouting for Boys* napsanou Baden-Powellem. Tuto knihu jsem získala ve dvou verzích, obě ve formě pdf. Jedna verze je ve slovenském překladu a druhá je sedmá edice v originálním znění. Verze se v obsahu mírně liší, a tak jsem v práci použila obě. Důležitý zdroj pro český skauting je kniha *Skautské století*. Co se publikací o korejském skautingu týče, bohužel jsem (i přes kontaktování skautských organizací s prosbou o pomoc) nebyla schopna dohledat žádné užitečné akademické práce, které by se tomuto tématu věnovaly. Od korejské skautky, se kterou jsem byla v průběhu práce v kontaktu, jsem dostala soubor prací, které byly napsány na počest sedmdesátého výročí *Federace korejských skautů.* S tímto sborníkem pracuji především v první podkapitole o korejském skautingu. V práci také používám zatím nevydanou knihu KOREA II od docenta Vladimíra Pucka, kterou jsem získala od svých vyučujících a citace u této knihy proto není kompletní.

Při přepisu korejských názvů do češtiny používám v práci vědeckou českou transkripci. U přepisu korejských vlastních jmen a příjmení uvádím podle korejského vzoru nejdříve příjmení a poté vlastní jméno bez pomlčky či mezery u vlastního jména. U všech přepisů jmen používám již zmíněnou vědeckou transkripci. Překlady názvů korejských organizací jsou přeloženy mnou a jde pouze o volný překlad určen pro tuto práci.

1 Vznik a historie skautingu

Není to tak dávno, co světový skauting slavil výročí sta let od svého vzniku. Jak se za takto krátkou dobu ze skupinky dvaceti chlapců osobně vybraných Robertem Baden-Powellem, zakladatelem světového skautingu, stalo největší dobrovolnické hnutí na světě s více než padesáti miliony registrovaných členů?[1] Co je na skautingu tak výjimečného a v čem se liší od jiných dobrovolnických či výchovných organizací pro děti?

Velmi záhy po svém vzniku se skauting začal šířit do všech koutů světa. Podle vzoru Baden-Powella lidé zakládali skautské oddíly a řídili se jeho poučkami, bez jakékoliv pomoci či větší organizace ze strany samotného Baden-Powella. I přes tento stejný základ se podoba jednotlivých skautských organizací stát od státu liší. Je to právě tato pestrost ve zvycích a tradicích, které dělají skauting jedinečným.

Historie Skautského hnutí nám ukazuje, jak daleko se tato organizace dostala za poměrně krátkou dobu své existence. Organizace se rozrostla rychleji, než kdokoliv předpokládal a za svoji stoletou činnost musela překonat mnohé, bojovat za svou existenci, která byla v mnoha státech ohrožena či dokonce zrušena. Každý i sebemenší skautský oddíl má svou vlastní historii, která se liší od všech ostatních a zaslouží si být zapsána a zapamatována.

V této kapitole se má bakalářská práce věnuje historii skautského hnutí jako takového. V první části se zaměřím na tvorbu Ernesta T. Setona a vliv Woodcraftu, v České republice známého pod názvem *Liga lesní moudrosti,* na skauting. Dále přiblížím život Roberta Baden-Powella a rozšíření skautingu do světa. V druhé části se budu zabývat vznikem a vývojem skautingu v Československu a později v samostatné České republice a jeho bojem proti totalitním režimům. V poslední části této kapitoly popíšu korejský skauting a jeho vývoj, se zaměřením na hledání základních rozdílů a podobností se skautingem v Česku.

1.1 Historie světového skautingu

Počátek skautského hnutí je spojen se srpnem roku 1907, kdy Robert Baden-Powell uspořádal na ostrově Brownsea ve Velké Británii tábor pro dvacet vybraných chlapců

[1] Junák – český skaut, z. s. *Fakta a čísla.* [online]. [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.skaut.cz/skauting/fakta-a-cisla/

z různých společenských vrstev.[2] Baden-Powell však nebyl první, kdo se zajímal o alternativní způsob výchovy mládeže. Již v 15. století francouzský spisovatel François Rabelais poukazoval na důležitost tělesné výchovy a trávení času v přírodě.[3] Důležitá organizace, která se také zaměřuje na výchovu mládeže je YMCA neboli Young Men's Christian Association, založena v roce 1844. YMCA je jednou z nejstarších mládežnických organizací na světě s aktivními členy ve sto devatenácti zemích.[4] Avšak zakladatelem přímého předchůdce skautu, *Ligy lesní moudrosti*, který v mnohém ovlivnil metodiku organizace a úzce spolupracovat s Baden-Powellem, byl Ernest Thompson Seton.

1.1.1 Ernest Thompson Seton a Liga lesní moudrosti

Ernest Thompson Seton se narodil v roce 1860 v Durmhamském hrabství ve Skotsku. Když mu bylo šest let, přestěhoval se s celou rodinou do Kanady.[5] Už od útlého dětství Seton rád trávil svůj volný čas v přírodě, kde často kreslil divou zvěř. Jeho záliba v přírodě ho provázela po celý život. Po studiu na vysoké škole v Evropě, se v roce 1882 přestěhoval do provincie Manitobe v Kanadě, kde trávil týdny o samotě lovem zvěře v divočině. Seton byl také v blízkém kontaktu s domorodým obyvatelstvem, například s kmenem Černonožců, Yanktonai či národem Lakotů.[6] Naučil se od nich nejen mnoho praktických dovedností, ale také se seznámil s jejich kulturou a životní filozofií, takzvanou lesní moudrostí.[7]

Seton byl známý pro své ilustrace přírodopisných knih a krátké povídky o zvířatech. V nich se inspiroval krajinou, která ho na kanadském venkově obklopovala a

---

[2] Junák – český skaut, z. s. *Historie.* 2021 [online] [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.skaut.cz/skauting/historie/

[3] ŠANTORA, Roman. *Skautské století: dobrodružný příběh 100 let českého skautingu*. Praha: Junák – TDC, 2012. ISBN 978-80-86825-72-4., str. 14

[4] YMCA. *Info o YMCA* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: http://www.ymca.cz/info-o-ymca/

[5] ET Seton Institute, *Chronology of Events in Seton's Life.* [online]. 2021. [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://etsetoninstitute.org/chronology-of-events-n-setons-life/

[6] ET Seton Institute. *Biography* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://etsetoninstitute.org/biography/

[7] Lesní liga moudrosti, *Životopis,* [online]. 2021. [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.woodcraft.cz/index.php?right=seton_seton&lan=cs

svými mnoholetými zkušenostmi lovce. Mezi jeho nejstarší díla patří například *Duch lesů*[8], *Arktickou prérií*[9], *Blesk*[10] či *Poselství rudého muže*[11].

Právě dlouhé dny strávené na pláních Manitoby, její neúprosná příroda, divá zvěř a společnost domorodých obyvatel byly pravděpodobně prvním podnětem a inspirací k založení výchovné organizace pro mládež. Trvalo však mnoho let, než se Setonovy plány uskutečnily.[12]

K tomu došlo až v roce 1902. V té době Seton bydlel v americkém Connecticutu. Jednoho dne zjistil, že mu někdo poničil majetek. Odpovědná byla skupinka chlapců z místní školy. Avšak místo toho, aby Seton chlapce žaloval, pozval si je k sobě na víkend a vyprávěl jim příběhy o domorodých obyvatelích Ameriky, jeho vlastních toulkách po divočině a lovu zvěře. Tato skupinka mladých chlapců vytvořila první kmen Setonovy organizace pro mládež, kterou pojmenoval po vzoru domorodého obyvatelstva *Woodcraft Indians* neboli *Woodcraftští Indiáni*. Zanedlouho poté název organizace zkrátil na *Woodcraft*.

Seton kladl velký důraz na rekreaci, osobní rozvoj, volnočasové aktivity a ochranu přírody. Pro *Woodcraft* byl důležitý pobyt v přírodě a venkovní aktivity. Zahrnoval však i alternativní programy pro skupiny, ve *Woodcraftu* označované jako kmeny, které vznikaly ve městech, a k volné přírodě se dostaly jen stěží. Důležitou součástí programu bylo také táboření. Dobrodružství v divoké přírodě bylo ideálním venkovním programem. Podle Setona si členové *Woodcraftu* vytvářeli svůj vlastní svět, který sdíleli s kmenovými členy všech věkových kategorií. Lesní moudrost učí, že každý je schopen najít krásu v obyčejných činnostech všedního života. [13]

---

[8] SETON, Ernest Thompson. *Duch lesů*. 2. vydání. V Praze: Federace čsl. skautů, 1922. Knihovna Federace čsl. skautů v Praze.

[9] SETON, Ernest Thompson. *Arktickou prérií: canoí 2000 mil za stády Karibů: popis cesty do území severně od jezera Aylmerského*. Praha: Nekovařík, 1924. Knihovna Walden.

[10] SETON, Ernest Thompson. *Blesk: povídky z divočiny*. Přeložil Miloš ZAPLETAL. Praha: Leprez, 1998. ISBN 80-86061-12-4.

[11] SETON, Ernest Thompson. *Poselství rudého muže*. Vyd. 2. Ilustroval Jan Patrik KRÁSNÝ, přeložil Martin KUPKA. Praha: Chvojkovo nakladatelství, 1997. ISBN 80-901622-9-0.

[12] Lesní liga moudrosti, *Životopis,* [online]. 2021. [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.woodcraft.cz/index.php?right=seton_seton&lan=cs

[13] ET Seton Institute, *The Woodcraft Way*. [online]. 2021. [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://etsetoninstitute.org/the-woodcraft-way/

O rok později, tedy v roce 1903, začal Seton v časopise vydávat na pokračování knihu *Dva divoši*[14], román, který je stejným dílem příběhem a autobiografií autora. Na základě této knihy začaly v následujících letech vznikat další takové kmeny po celých Spojených státech.[15]

Základy *Woodcraftu* byly důležitou součástí při formování skautingu. Setonův *Woodcraft* a Baden-Powellovo skautské hnutí vznikaly souběžně a byly stavěny na podobných principech. Seton byl později dokonce kontaktován právě Baden-Powellem, který chtěl použít metody *Woodcraftu* a modifikovat je tak, aby byly více kompatibilní s evropskými podmínkami. Po vzniku skautingu v roce 1907 docházelo i ke snahám o spolupráci těchto dvou organizací, především během rozšiřování skautingu z Anglie do celého světa, Americký kontinent nevyjímaje.[16] Jejich komplikovanou spoluprací se budu více zaobírat v podkapitole o vývoji skautské organizace po roce 1907.

1.1.2 Robert Baden-Powell a Skauting pro chlapce

Robert Baden-Powell, rodným jménem Robert Stephenson Smyth Baden-Powell, také známý pod skautskou přezdívkou B-P (vyslovováno *bí-pí*), se narodil v roce 1857 v Londýně.[17] Jak sám Baden-Powell píše v předmluvě své knihy *Scouting for Boys*, o které se budu zmiňovat později, už jako malý chlapec trávil Baden-Powell rád svůj volný čas v přírodě, ať už sám nebo se svými bratry. Společně se věnovali aktivitám jako stopování zvířat a lovení zajíců, stanování, či plavbě na loďce u pobřeží Anglie.[18] Všechny tyto aktivity, které zde Baden-Powell popisuje, se později stanou důležitou součástí skautských dovedností.

Hned po dostudování prošel Baden-Powell armádní zkouškou jako druhý nejlepší mezi stovkami uchazečů. Díky dobrým výsledkům odjel Baden-Powell v roce 1876 do

[14] SETON, Ernest Thompson. *Dva divoši*. V Praze: J. Otto, 1928. Walden (J. Otto).

[15] Lesní liga moudrosti, *Životopis,* [online]. 2021. [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.woodcraft.cz/index.php?right=seton_seton&lan=cs

[16] Ibid.

[17] World Organization of the Scout Movement. *Baden-Powell Introduction*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/node/52292/introduction

[18] BADEN-POWELL, *Robert, Skauting pre chlapcov*. Přeložila Lucia Sucháňová. Bratislava: Slovenský skauting, 2004. ISBN 80-89136-09-5. PREDSLOV

Indie, kde byl ihned přiřazen k 13. husarskému jízdnímu pluku[19] jako podporučík i bez předchozího výcviku, který byl u kavalerie zvykem.[20] Baden-Powell se specializoval především na průzkumnictví, trasování a vytváření map.

Brzy začal trénovat ostatní vojáky v dovednostech, o kterých si myslel, že jsou naprosto nezbytné pro každého dobrého vojáka. Jeho vzdělávací metody byly na tu dobu velice nezvyklé. Z vojáků vytvářel malé oddíly. V těchto hlídkách spolu muži spolupracovali pod dohledem vedoucího.[21] Již zde můžeme vidět jakési základy principů, na kterých fungují skautské oddíly dodnes. Všechny aktivity, ve kterých Baden-Powell tak vynikal, jsou základními a velice důležitými skautskými dovednostmi, které se v oddílech učí i ti nejmladší členové. Tehdejší rozdělování mužstva do menších skupin, které spolu úzce spolupracovaly, je zachováno dodnes. Jsou takto postavena skautská střediska a jejich podjednotky, tedy oddíly a družiny.

Baden-Powell byl již ve svých dvaceti šesti letech za svůj přínos armádě povýšen na kapitána[22] a byl dále s armádou posílán na různá místa, jako například na Balkán, Maltu, nebo do Jižní Afriky.[23] Byla to právě jeho zkušenost s cestou do Jižní Afriky, kde se zúčastnil Búrské války[24], která Baden-Powella nasměrovala k vytvoření skautského hnutí, jak popisuje ve své knize *Scouting for Boys*.

Baden-Powell byl vyslán do malého města v centru Jižní Afriky jménem Mafeking, s rozkazem místo ubránit.[25] Baden-Powell obléhané město udržel celých 217 dní[26], než přišly posily. Nikdo nečekal, že toto malé a bezvýznamné město bude napadeno, ale jak

---

[19] 13. husarský pluk, také známý pod jménem 13. pluk dragounů, byla jednotka britské armády založena v roce 1715 králem Jiřím I. Zúčastnili se například bitvy u Waterloo. Dostupné z: https://www.nam.ac.uk/explore/13th-hussars

[20] World Organization of the Scout Movement. *Baden-Powell Introduction*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/node/52292/introduction

[21] Ibid.

[22] BADEN-POWELL, *Robert, Skauting pre chlapcov*, „B-P"-HO PRÍBEH, B.-P. v Indii.

[23] V Africe byl za své schopnosti respektován africkými kmeny, a byla mu dána přezdívka "Impeesa", tedy "Vlk, který nikdy nespí". Skauting pre chalpcov, „B-P"-HO PRÍBEH, Boje v Afrike.

[24] Búrské války, dva konflikty v letech 1880–1881 (První búrská válka) a 1899–1902 (Druhá búrská válka) mezi Britským impériem a burskými osadníky na území Jižní Afriky, které si nakonec Britské impérium podrobilo a jejich území kolonizovalo.

[25] BADEN-POWELL, *Robert, Skauting pre chlapcov*. „B-P"-HO PRÍBEH, Boje v Afrike.

[26] Město bylo dobýváno v době od 11. října roku 1899 do 17. května 1900. Skauting pre chlapcov, „B-P"-HO PRÍBEH Obliehanie Mafekingu.

sám Baden-Powell ve své knize napsal, „to vám jen ukazuje, jak ve válce musíte být připraveni na to, co je *možné*, a nejen na to, co je *pravděpodobné* […]“.[27]

V době obklíčení Mafekingu byl vytvořen na obranu města malý sbor složený z mladých osmnáctiletých chlapců.[28] Tito chlapci byli vycvičeni a pověřeni předáváním zpráv, hlídáním města či fungovali jako sanitáři. Všechny tyto činnosti do té doby vykonávali vojáci, kteří se tak díky zapojení chlapců mohli přidat do bojové linie.[29]

Když se Baden-Powell v roce 1901 vrátil zpět do Anglie, byl Angličany považován za národního hrdinu. Baden-Powellova náhlá sláva přispěla k popularitě jeho knihy pro vojáky s názvem *Aids To Scouting* neboli v doslovném překladu „rady pro stopování“, kterou napsal v průběhu Búrských válek. V této knize Baden-Powell popisoval, v té době atypický, návod na výcvik vojáků zaměřený na stopování, maskování, skicování, čtení z map a péči o koně. Kniha byla doplněna i osobními příběhy Baden-Powella či různými hrami. Cílem knihy bylo podpořit osobní rozvoj vojáků a jejich průzkumnických dovedností.[30] Po návratu z Afriky Baden-Powell s překvapením zjistil, že právě tato kniha se stala neoficiální učebnicí v mnoha chlapeckých školách. Učitelé i samotné děti se knihou inspirovali při venkovních aktivitách a sportech.

Když Baden-Powell viděl, jaký úspěch měla u chlapců kniha psaná pro dospělé muže, uvědomil si, že je zde příležitost pro napsání knihy přímo pro mladší generaci. V průběhu dalších let Badel-Powell pracoval na knize, která se zabývala výchovou a výcvikem chlapců. Myšlenka skautského hnutí tak nabývala čím dál jasnějších obrysů.[31]

V roce 1908 začal co dva týdny vydávat části své šestidílné příručky s názvem *Scouting for Boys* neboli Skauting pro chlapce. V těchto příručkách Baden-Powell sepsal veškeré znalosti důležité pro skautské vůdce a zajímavé hry a venkovní aktivity vhodné pro mladé chlapce, pomocí kterých mohou rozvíjet své skautské dovednosti. Stejně jako v *Aids for Scouting*, i zde Baden-Powell obohacuje knihu zajímavými příběhy a

---

[27] BADEN-POWELL, Robert, *Scouting for Boys*, 7th edition, C. Arthur Pearson Ltd. Henrietta Street, 1915, str. 10

[28] ŠANTORA, Roman, *Skautské století*, str. 15

[29] BADEN-POWELL, Robert, *Scouting for Boys*, 7th edition, C. Arthur Pearson Ltd. Henrietta Street, 1915, str. 10–12

[30] Barnes & Noble, *Aids to Scouting by Robert Baden-Powell*, [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.barnesandnoble.com/w/aids-to-scouting-robert-baden-powell/1121199963

[31] BADEN-POWELL, *Robert, Skauting pre chlapcov*, „B.-P.“ HO PRÍBEH, Zrodil sa skauting.

táborovými historkami. Aby si byl jistý, že příručka funguje, uspořádal Baden-Powell před vydáním cvičný desetidenní tábor, kde své metody vyzkoušel v praxi.[32]

Kniha se ihned po vydání stala velice žádanou a byla přeložena do mnoha světových jazyků. Baden-Powellovy myšlenky skautského hnutí se začaly pomocí nadšených mladých lidí šířit napříč světem nezávisle na vládních institucích daných zemí a jejich podpoře. To byl začátek skautského hnutí, jak jej známe dnes.

1.1.3 Šíření skautské myšlenky

Po vydání knihy *Scouting for Boys* v mnoha jazycích začaly skupinky chlapců po celém světě spontánně zakládat skautské družiny a bez jakékoliv vnější organizace si začali říkat skauti, v angličtině *Boy Scouts*. V roce 1910 odešel Baden-Powell z armády, aby se mohl plně věnovat rozvoji skautského hnutí. [33]

Skauting začal jako hnutí pro chlapce ve věku od 11 do 18 let. Brzy se však začal pro velkou popularitu rozšiřovat na další skupiny. Byla proto vytvořena nová organizace *Wolf Cubs*, v překladu Vlčata, pro mladší chlapce ve věku od 7 do 10 let, a skupina pro již dospělé skauty, *Ranger Scout*, tedy v překladu do češtiny Roveři. [34] Také se v roce 1910 začalo pracovat na vzniku organizace pro dívky, které se budu věnovat ve čtvrté podkapitole.

Jak jsem již zmínila dříve, existovaly pokusy o spolupráci Skautského hnutí s *Woodcraftem*, mládežnickou organizací založenou Ernestem Setonem jen o pár let dříve. Během svých cest po Americe navštívil Baden-Powell Setona a požádal ho o pomoc při sepisování své knihy. Seton mu zapůjčil své spisy, kterými se Baden-Powell silně inspiroval a využil ve své knize *Scouting for boys,* kterou vydal o pár let později. Když se však kniha později dostala do Setonových rukou, zjistil, že si od něj Baden-Powell vypůjčil pouze část informací, které chtěl přenést do skautingu a velkou část vynechal. Setonovo jméno v knize nezmínil, stejně jako fakt, že některé myšlenky jsou převzaté z *Woodcraftu*. Toto opomenutí způsobilo ochlazení jejich spolupráce. Seton si však uvědomoval rychlý rozmach skautského hnutí, a tudíž i důležitost spolupráce a zapojení woodcraftských principů. Zatímco se v následujících letech skautské hnutí neustále zvětšovalo, zájem o

[32] World Organization of the Scout Movement. *Baden-Powell Introduction*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/node/52292/introduction

[33] World Organization of the Scout Movement. *The Story of Scouting*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/scout-history

[34] Ibid.

Woodcraft začal upadat, jelikož se nedokázal přizpůsobit rychle se měnící době a společnosti, která se, z pohledu tvůrců mládežnických organizací, již nezajímala o soužití s přírodou.[35]

První z mnoha překážek pro nově vytvořené hnutí byla první světová válka (1914-1918). Zde se však osvědčila výchova mladých vůdců v oddílech a družinách. Tito mladí muži zastoupili v době války své již dospělé vedoucí, kteří se přihlásili do aktivní vojenské služby. [36]

Nebyli to však pouze dospělí členové skautského hnutí, kteří se aktivně zapojovali do boje. Pod vedením samotného Baden-Powella fungovali nezletilí skauti, tedy chlapci ve věku mezi 14 a 18 lety, jako poslíčci, pracovníci na farmách hlavně v době sklizně, či strážníci železniční tratě. V Anglii také fungovaly oddíly takzvaných *Sea Scouts* neboli vodních skautů, které za války působily jako pobřežní hlídka.[37] První světová válka rozvoj skautského hnutí nezpomalila, právě naopak. Zapojení mladých členů skautských oddílů do boje, i když jen do podpůrných pozic, mladé chlapce spíše utvrdilo v tom, že být skautem znamená být prospěšný své vlasti, že být skautem je něco, na co můžou být pyšní.

Skautské hnutí se významně rozrostlo a v roce 1920 bylo svoláno první světové jamboree. Jamboree je největší skautská akce organizovaná světovou skautskou organizací, která se pravidelně pořádá dodnes. Jde o celosvětové setkání skautů, které se koná jednou za čtyři roky pro skauty ve věku 14 až 18 let. Je to především vzdělávací událost s velkou škálou doprovodných aktivit. [38] První takovéto setkání skautů se konalo v Londýně. Poslední den tohoto setkání byl Baden-Powell jmenován světovým náčelníkem skautů a tento titul držel až do své smrti.[39] Dva roky na to, se konala konference v Paříži, na které bylo založeno mezinárodní skautské ústředí, dnes známé pod zkratkou WOSM neboli

---

[35] Lesní liga moudrosti, *Životopis,* [online]. [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.woodcraft.cz/index.php?right=seton_seton&lan=cs

[36]World Organization of the Scout Movement. *The Story of Scouting*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/scout-history

[37] Scouts Heritage, *Scouting during the First World War*, [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://heritage.scouts.org.uk/wp-content/uploads/2018/08/First-World-War-resource-pack-2018.pdf

[38] Nejdůležitější a největší jamboree jsou již ty zmíněné světové, avšak pořádají se jamboree na úrovni kontinentů či států.

[39]World Organization of the Scout Movement. *The Story of Scouting*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/scout-history

World organisation of the Scout Movement.[40] Tato nezávislá a nevládní organizace sdružuje skauty ze všech zemí a stará se o chod a rozvoj světového skautingu.[41]

V období mezi světovými válkami a v průběhu druhé světové války zájem o skautské hnutí neutichal a přibývalo stále více a více nových členů po celém světě. Stejně jako tomu bylo za první světové války, skauti se aktivně zapojovali do bojů i v té druhé. V tomto období byl také skauting, coby dobrovolnická organizace založená na demokratických principech, poprvé zakazován v zemích, kde se ujaly vlády totalistické režimy.[42] V těchto státech byl často nahrazován jiným typem mládežnické organizace. V Německu to byli například *Hitlerjudgend*, v Rumunsku *Straja Tarii*, v Itálii *Balilla*, v Rusku *Rudý pionýr* a v Turecku a Bulharsku *Oddíly svobody*.[43]

Členové zrušených skautských oddílů, kteří nesouhlasili s ideologií daného státu, často i nadále pokračovali v činnosti tak, jak bylo za daných podmínek možné, v utajení a pod hrozbou trestu. Skauti se často zapojovali do odbojů a jiných ilegálních hnutí proti nedemokratickým režimům.[44]

V poválečné době se skauting postupně obnovil ve všech státech, kde byl dříve režimem zakázán. Skauti se začali zapojovat do humanitární pomoci, jejímž hlavním cílem bylo zvyšování gramotnosti dětí, zajišťování bydlení či náležité zdravotní péče po celém světě, zejména v tzv. rozvojových zemích. Jak je napsáno na oficiálních webových stránkách světového skautingu, *„posláním skautingu je přispívat k výchově mladých lidí prostřednictvím hodnot založených na skautském slibu a zákonu, pomáhat budovat lepší svět, kde se lidé seberealizují jako jednotlivci a hrají konstruktivní roli ve společnosti.“*[45] Zásluhou skautských dobrovolníků jsou po celém světě vytvářeny programy na ochranu

[40] ŠANTORA, Roman, *Skautské století*, str. 79

[41] World Organization of the Scout Movement. *World Scouting*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/node/67

[42] World Organization of the Scout Movement. *The Story of Scouting*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/scout-history

[43] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 101

[44] World Organization of the Scout Movement. *The Story of Scouting*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/scout-history

[45] World Organization of the Scout Movement. *Mission, Vision and Strategy*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/vision

životního prostředí, integraci hendikepovaných, prevenci zneužívání návykových látek a mnoho dalších.[46]

Ve 21. století se světový skauting řídí heslem *„vytváříme lepší svět.“*[47]. V současné době se skauting zaměřuje na aktivity pro mladé lidi a jejich zapojování do edukativních programů, které přispívají k jejich osobnímu růstu. Podle světové skautské organizace se tito mladí lidé poté prostřednictvím těchto iniciativ stávají činiteli pozitivních změn, kteří inspirují ostatní k akci.[48]

V roce 2007 skauti po celém světě slavili výročí 100 let od prvního skautského tábora na ostrově Brownsea. Za sto let své existence se skauting rozrostl z malé skupinky chlapců na největší dobrovolnickou organizaci pro mladé lidi na světě, čítající přes padesát milionů členů.[49]

1.1.4 Vznik dívčího skautingu

Jak jsem již zmínila v minulé podkapitole, skautská organizace zaměřená na mladé dívky byla založena v roce 1910. Její vznik však nebyl bez překážek. V době, kdy skauting vznikal, byl velký rozdíl ve výchově mladých dívek a chlapců. Zatímco od chlapců se čekalo, že si budou hrát venku, sportovat či trávit čas v přírodě, dívky měly trávit svůj volný čas uvnitř a věnovat se činnostem spojeným s chodem domácnosti. Nikdo od nich proto nečekal, že budou mít zájem o Baden-Powellovu knihu, která se zaměřovala na výchovu specifickou pro mladé chlapce. Opak byl však pravdou, a i mladé dívky se chtěly stát členkami skautských oddílů. Problémem však bylo, že organizace byla pouze pro chlapce a pro dívky tedy nebylo možné stát se skautem.

V roce 1909 se v Křišťálovém paláci v centru Londýna konal slet skautů, který měl ukázat sílící popularitu skautského hnutí. Na tuto akci se také bez pozvání dostavilo několik stovek dívek oblečených ve skautských uniformách, které odmítaly přijmout, že

---

[46] World Organization of the Scout Movement. *The Story of Scouting*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/scout-history

[47] World Organization of the Scout Movement. *Mission, Vision and Strategy*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/vision

[48] World Organization of the Scout Movement. *What We Do*. [online]. [cit. 2021-12–16]. Dostupné z: https://www.scout.org/what-we-do

[49] Skaut.cz. *Fakta a čísla* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://www.skaut.cz/skauting/fakta-a-cisla/

skauting je pouze pro chlapce.[50] Jejich přítomnost na sletu ukázala Baden-Powellovi jak velký je o skauting zájem mezi mladými a dospívajícími dívkami.

O rok později, tedy v roce 1910, Baden-Powell představil světu *Girl Guides*[51], organizaci pro mladé skautky, vedenou jeho mladší sestrou Agnes Baden-Powellovou (1858–1945). Stejně jako tomu bylo u chlapeckých oddílů, skautské oddíly pro dívky se začaly objevovat po celém světě. O dva roky později byla ve Spojených státech Juliette Lowovou (1860–1927) založena skautská organizace pro dívky, která si brzy změnila jméno z *Girl Guides* na *Girl Scouts*.[52] V roce 1928, při příležitosti mezinárodní konference skautek v Maďarsku, byla založena světová asociace skautek, *World Association of Girl Guides and Girl Scouts* neboli zkráceně WAGGGS[53], která stejně jako již zmíněná WOSM, sdružovala skautky po celém světě a pomáhala s rozvojem světového dívčího skautingu.[54]

V průběhu obou světových válek se skautky zapojovaly v různých oblastech jako dobrovolnice. Převážně působily jako poslíčci pro vládní organizace, pěstovaly potřebné suroviny, či pracovaly v nemocnicích, továrnách a vývařovnách. Mladší dívky také sbíraly potřebný materiál, jako například železo, tuk a oblečení. Mnoho sesbíraného materiálu se v průběhu války posílalo do zahraničí jako humanitární pomoc.[55]

Humanitární akce organizované členkami skautského hnutí pokračovaly i po válce. Za zmínku rozhodně stojí *Guide International Service* (dále jako G.I.S.), organizace

---

[50] Girlguiding. *Our History* [online]. 2021 [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.girlguiding.org.uk/about-us/what-makes-guiding-special/our-history/?301=yes

[51] Baden-Powell se rozhodl pojmenovat *Girl Guides* podle indického regimentu Khyber Guides, který sloužil na severozápadní hranici Indie. Dostupné z: http://pgsg.org.uk/pgguides/ [cit. 2021-12-16]

[52] World Association of Girl Guides and Girl Scouts. *Our History* [online] [cit. 2021-12-21]. Dostupné z: https://www.wagggs.org/en/about-us/our-history/

[53] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 79

[54] WOSM (World organisation of the Scout Movement) a WAGGGS (World Association of the Girl Guides and Girl Scouts) spolu úzce spolupracují. Zatímco WOSM bylo při vzniku mířeno pouze na chlapce, dnes se organizace zaměřuje na nadnárodní podporu skautingu jako celku, a členem WOSM jsou tedy všichni členové skautského hnutí, bez ohledu na jejich pohlaví, národnost či náboženské vyznání. WAGGGS je do dnešní doby organizace zaměřená pouze na dívky a ženy a poskytuje členkám ochranu a prostor pro rozvoj. Dívky tak jsou automaticky členkami obou organizací, zatímco chlapci jsou pouze členy WOSM. Skautská Křižovatka. *Světové skautské organizace – WOSM & WAGGGS* [online]. [cit. 2022-02-09]. Dostupné z: https://krizovatka.skaut.cz/mezinarodni-skauting/svetove-skautske-organizace-wosm-and-wagggs

[55] National D-Day Memorial, *Scouts in the Second World War*, [online]. [cit. 2021-12–21]. Dostupné z: https://www.dday.org/2017/03/23/scouts-in-the-second-world-war/

založená v Británii roku 1942. G.I.S. po konci druhé světové války posílala do různých částí okupované Evropy dospělé skautky, které vykonávaly potřebné pomocné práce. Skautky přihlášené do tohoto programu musely nejdříve projít speciálním výcvikem, který se je pokusil připravit na podmínky, jež je na místě čekaly. Celkový počet dobrovolníků poslaných na místa, která byla po druhé světové válce zničena, byl 252, z toho 192 žen a 60 mužů.[56]

I dnes se skautky po celém světě angažují v humanitárních akcích, zapojují se do boje pro rovnoprávnost a nabízejí vzdělávání tam, kde je nejvíce potřeba.

1.2 Historie českého skautingu

Hlavním zdrojem pro tuto kapitolu je již zmiňovaná kniha *Skautské století,* která vyšla k příležitosti sto let skautingu v Českých zemích. Kniha je rozdělena na ucelené celky podle historických událostí, které český skauting poznamenaly. Snaží se přiblížit vývoj a dopad skautingu na společnost a přiblížit některé z významných skautských činovníků, kteří formovali skauting u nás. Na vzniku knihy se podíleli sami představitelé Junáka, mnoho z nich pracovalo dlouhá léta na archivování skautské historie, a tak informace, které v knize uvádí, považuji za důvěryhodné. Kniha je doplněna mnoha dobovými ilustracemi a fotografiemi.

U dívčího skautingu jsem informace doplňovala z blogu Skautského Institutu *Století skautek*[57], který byl vytvořen na počest sto letého výročí dívčích oddílů u nás, a zaměřoval se na vývoj dívčího skautingu. Tento blog byl připraven Romanem Šantorou, editorem *Skautského století*. Pro období třetího zákazu a následného obnovení v devadesátých letech pro mě byly velkým zdrojem informací dokumentární filmy Adama Drdy a Viktora Portela *Skauti bez lilie?*[58] a *Hledání lilie*[59].

1.2.1 Antonín Benjamín Svojsík a Junák

Po založení roku 1907 se skauting šířil po celém světě a velmi brzy se dostal i na české území, které bylo v té době součástí Rakouska-Uherska. O založení mládežnického

[56] Guides can do Anything, str. 1–3. [online]. [cit. 2021-12-21]. Dostupné z: https://www.girlguides.org.au/wp-content/uploads/2017/05/Guides-Can-Do-Anything.pdf

[57] Století Skautek [online]. [cit. 2022-02-09]. Dostupné z: https://stoleti-skautek.tumblr.com/

[58] Skautský Institut. *Skauti bez lilie* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://www.skautskyinstitut.cz/film

[59] Skautský Institut. *Hledání lilie* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://www.skautskyinstitut.cz/film

hnutí, které bylo ovlivněno jak Baden-Powellem, tak Setonem, se na našem území pokusilo hned několik mužů, převážně pedagogů. František Hofmeister u nás v roce 1911 založil *Americkou kolonii skautů,* kde s dětmi tábořil, stopoval či hrál polní hry. I když nešlo o skauting a kolonie po první světové válce postupně přestala existovat, šlo o jeden z prvých pokusů o výchovu mládeže v přírodě u nás. Dalším člověkem, který je považován za jednoho z průkopníků nové výchovy pro mládež, je Jan Hořejší, středoškolských učitel, který se svými studenty o prázdninách tábořil v přírodě a chlapce rozdělil podle vzoru Baden-Powella do malých družin. Hořejší později s Bořivojem Mullerem založil sdružení *Psohlavci*, o kterém se ve své práci ještě budu zmiňovat.[60]

Třetím, a tím nejdůležitějším, byl Antonín Benjamín Svojsík (1876–1938), vlastním jménem Antonín František Svojsík. Svojsík se v roce 1901 stal profesorem na žižkovském reálném gymnáziu, kde začal s prvními pokusy se skautingem.[61]

V létě roku 1911 odjel A. B. Svojsík do Anglie, kde poprvé viděl činnost mladých skautů a po návratu z Anglie začal pracovat na realizaci skautingu na našem území. Během překládání Baden-Powellovy knihy *Scouting for Boys* do češtiny, si Svojsík začal uvědomovat, že není možné uvést britskou podobu skautingu do Českých zemí. Tehdy začal pracovat na vlastní knize, *Základy junáctví*, do které kromě Baden-Powellových myšlenek zapojil svoje vlastní, a dokonce i Setonovy. Knihu vydal v roce 1912.[62] Postupně se také snažil seznámit s myšlenkou skautingu své přátele a další osobnosti té doby, např. spisovatele Aloise Jiráska, politika Miroslava Grégra, spisovatele Josefa Springera, zemského a říšského poslance Karla Kramáře a T. G. Masaryka, který byl v té době univerzitním profesorem. Myšlenka skautingu se setkávala převážně s pozitivními reakcemi.[63]

Hned po návratu z Anglie v roce 1911 sestavil Svojsík první skautský oddíl, na kterém v praxi zkoušel aplikovat skautskou ideu, kterou znal jen z teorie. Také začal s propagací skautských principů ve školách. Probíhaly veřejné kurzy pro učitele, převážně pro tělocvikáře. Tyto přednášky měly velmi pozitivní odezvu a mnoho učitelů začalo tyto nové principy používat. Přednášky byly pořádány v prostorách pražského Sokola, který hrál v začátcích šíření skautingu důležitou roli a podrobněji se mu věnuji níže.

---

[60] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 19

[61] ŠIMÁNEK, Josef. *A.B. Svojsík*. I. vyd. Praha: Orbis, 1946. Kdo je (Orbis)., str. 45

[62] ŠANTORA, Roman. *Skautské století,* str. 32

[63] Ibid., str. 32

K mluveným přednáškám se později přidaly i články v tisku, například v Národních listech či v časopise Sokola. Myšlenka skautingu se rychle dostávala do povědomí široké veřejnosti, která o nový styl výchovy mládeže projevovala velký zájem.

V roce 1912 začíná mít skauting v Českých zemích jasnější podobu. Mezi návrhy, jak české skauty pojmenovat, byly například Stopaři, Všezvědové, Psohlavci, Chodové, Kozáci nebo Svojané. Svojsík se nakonec rozhodl pojmenovat české skautské hnutí *Junák*[64], podle starých slovanských hrdinů – černohorských junáků.[65] Označení *Junák* a junáctví se rychle uchytila a čeští skauti tento název používají dodnes.

Byl také ustanoven znak *Junáků*, černá hlava chodského psa[66] na bílém poli od Mikoláše Alše, který se inspiroval Jiráskovým historickým románem *Psohlavci*[67], pojednávajícím o skupině Chodů, kteří bránili hranice mezi Čechami a Bavorskem. Chodský pes byl symbolem vlastenectví, národní hrdosti i věrnosti, tedy vlastností, které jsou spojovány s ideálem skautů už od začátku. Po nějaké době se k hlavě psa přidal i znak rozvinuté lilie, který byl používán skauty po celém světě. V této podobě je používán dodnes.

Jak jsem již zmínila, Svojsíkovy přednášky a besedy byly často pořádány v prostorách Sokola, českého tělocvičného spolku. *Česká obec sokolská*, známá spíše pod kratším názvem Sokol, byla založena v roce 1862 po tzv. Únorové ústavě[68], kdy bylo obyvatelům celého území Habsburské monarchie povoleno vytvářet a sdružovat se do různých spolků, ať to byly spolky divadelní, umělecké či třeba tělovýchovné. U zrodu Sokola stálo mnoho významných osobností. Zakladatelé Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner,

---

[64] Ibid., str. 33

[65] Svojsíkovi tento název navrhl bohemista František Bílý, který slovo převzal od spisovatele Josefa Holečka, představitele českého realismu a ruralismu. Holeček ve své knize *Černohorští junáci* popisuje boj obyvatel Černé Hory proti nadvládě Turků. Autor, který se sám bojů účastnil coby dopisovatel pro Národní listy, byl ohromen vlastenectvím a hrdinstvím černohorských junáků. Světové kulturní dědictví, *Josef Holeček*, [cit. 2022-02-07] Dostupné z: https://www.cultural-heritage.cz/josef-holecek/

[66] Chodský pes je české národní psí plemeno oficiálně uznané v roce 1985.

[67] JIRÁSEK, Alois. *Psohlavci: Historický obraz*. 4. vyd. v SNDK. Praha: SNDK, 1955.

[68] Vyhlášením Únorové ústavy, či Schmerlingovy ústavy, podle ministra Antona von Schmerlinga, v roce 1861 došlo v Rakouské monarchii ke změně z absolutní monarchie na monarchii konstituční. Informační centrum vlády. *Únorová ústava 26. února 1861* [online]. [cit. 2022-01-06]. Dostupné z: https://icv.vlada.cz/cz/tema/unorova-ustava-26--unora-1861-81509/tmplid-560/

ale také bratři Emanuel a Julius Grégrovi, či Josef Mánes, který pro Sokol navrhl jejich první kroj.[69]

Svojsík měl již od počátku zájem o blízkou spolupráci Sokola se vznikajícím skautingem, chtěl získat jejich podporu a následně zavést skautské metody mezi sokolský dorost. Sokolové však rozhodnutí odložili kvůli přípravám na sokolský slet. Někteří z představitelů Sokola se také, i přes Svojsíkovy snahy přiblížit a vysvětlit principy skautingu, strachovali, že skauting bude sokolské členy vychovávat militaristicky podle cizích vzorů.[70] Skauting však nutně potřeboval organizaci, která by byla ochotna pod sebe skauty přijmout, a Svojsík nechtěl dále čekat. Organizací, která se skautů na jaře roku 1912 ujala, byl nakonec *Svaz českých spolků a přátel tělesné výchovy mládeže* (dále jako Svaz spolků), jehož byl Svojsík jednatelem. Svaz spolků skauting propagoval a pomohl mu rovněž s přípravou prvního tábora, který se konal v létě toho samého roku.[71]

V květnu roku 1912 byly vydány *Základy junáctví*[72]. Tato sedmi set dvaceti čtyř stránková kniha nebyla pouze dílem A. B. Svojsíka, ale přispělo do ní třicet dalších autorů, povětšinou významných pedagogů, spisovatelů, či jiných důležitých osobností té doby.[73] Svojsík zde vyzdvihoval národní a slovanskou myšlenku a dával skautům za vzor již zmíněné Chody, kteří byli známí svou statečností.[74] *Základy junáctví* byly přijaty veskrze pozitivně, našli se však i tací, kteří Svojsíka za jeho názory kritizovali. I přes to byla kniha o rok později doporučena do městských a středních škol jako doplňující výchovný materiál.[75]

Již v létě roku 1912 se po dlouhé přípravě konal první skautský tábor pod vedením A. B Svojsíka. Svojsík na tábor pozval pražské i mimopražské chlapce ve věku 11 až 18 let ze všech společenských vrstev. Tím docílil pestrosti první, dá se říct zkušební, skupinky

---

[69] Sokol Pražský. *Historie* [online]. [cit. 2022-01-06]. Dostupné z: http://www.sokolprazsky.cz/o-nas/historie/

[70] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 35

[71] Ibid., str. 33

[72] SVOJSÍK, Antonín Benjamin. *Základy junáctví*. 3., nezm. vyd. podle 1. vyd. v r. 1912. Praha: Merkur, 1991. ISBN 80-7032-001-X.

[73] Z přispěvatelů můžeme vyjmenovat např. Bohumila Bauše, Dr. Františka Čáda, Dr. Jiřího Gutha, Karla Hoffmeistera, Josefa Holečka, Aloise Jiráska, Josefa Klenka, Dr. Karla Kramáře, Dr. Josefa Thomayera či Dr. Zdeňka Wirtha

[74] Zajímavostí je, že Svojsík v knize také často zmiňuje kromě Baden-Powella i Setona, jehož jméno mnoho jiných zahraničních skautských organizací vynechávalo.

[75] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 34

skautů, která měla třináct až patnáct členů, se Svojsíkem jako jediným dospělým doprovodem. Tábor začal v sobotu 13. června a trval celkem čtyři týdny.[76]

Nebyl to však první skautský tábor, který se tento rok uskutečnil. Miloš Seifert a skupinka deseti chlapců během prázdnin putovali z Domažlic do Sušice. Tato skupinka chlapců nezůstala po dobu tábora na jednom místě, ale celou dobu putovala z místa na místo. Tento tábor můžeme nazvat prvním putovním táborem českých skautů. Seifert se s touto skupinkou chlapců scházel v Berouně i po konci prázdnin. Jeho metoda učení byla silně ovlivněna Svojsíkem, ale po přečtení Setonových knih se spíše přiklonil ke vzoru *Woodcraftu* [77] a svůj oddíl pojmenoval *Děti Živěny*.[78]

Ten samý rok byl založen také první oddíl vodních skautů, tzv. vodáků, a bylo vytvořeno několik dalších skautských oddílů nezávisle na Svojsíkovi. Jedním takovým nezávislým spolkem byl *Kroužek skautů*, založený v zimě roku 1912 Františkem Barvířem. Tento spolek fungoval nezávisle na Svojsíkově Sboru svazů, ke kterému se připojil až v roce 1917.[79] V tom samém roce byl založen skautský odbor ve Sboru svazů, čímž si skauti zajistili právní ochranu a neomezenou vnitřní samostatnost, ale také to znamenalo, že skauting byl oficiálně organizován.

V letech 1913 a 1914 se objevovaly ve Vídni snahy o sjednocení skautingu v celé říši. Svojsík však toto spojení, a funkce z toho vyplývající, odmítl a český skauting tak zůstal samostatný.[80]

Skautů postupně přibývalo, nicméně zkušených vedoucích bylo pomálu, a tak si noví vedoucí zkušenosti získávali metodou pokusu a omylu. Na jaře roku 1913 uspořádal Svojsík besedu pro budoucí vedoucí skautských oddílů, kde hovořil o svých zkušenostech z prvního tábora a krátkých vycházek s oddílem převážně do Prokopského údolí. Kromě kurzů pro budoucí vedoucí skautských oddílů se pořádaly také kurzy pro učitele, kde Svojsík seznámil účastníky s výchovnými metodami skautingu a her, které k této nové metodě neodmyslitelně patřily. Učitelé předávali tyto informace dál do svých škol a skautská výchovná metoda se tak šířila na území Rakouska-Uherska. Aktivní zapojení

---

[76] Ibid., str. 35

[77] Ibid., str. 35

[78] Ibid., str. 37

[79] Ibid., str. 36

[80] Ibid., str. 37

pedagogů je to, co vznik českého skautingu odlišuje od jiných států, kde se skautingu ze začátku věnovali především vojáci, jako byl například sám Baden-Powell.

V prvních letech skautingu se činnost zaměřovala především na družiny, menší skupiny chlapců, a na tábory, pořádané pro více družin najednou. Věkové kategorie oddílů se nakonec rozdělily podle školního systému. Jako první se, stejně jako v Anglii, začaly vytvářet oddíly pro starší děti, pro které byly výchovné metody skautingu převážně určeny. Časem však začaly vznikat i oddíly pro mladší děti, kam chodili studenti prvního stupně. Tyto oddíly se nazývaly Vlčata pro chlapce a Světlušky pro dívky. Přibyly i oddíly pro nejstarší, již dospělé členy Junáka, zvané roverské oddíly.

Co se týče oddílů, dva dodnes nejznámější byly založeny již v roce 1913 Svojsíkem, jsou jimi 2. a 5. skautský oddíl neboli takzvaná pražská *Dvojka* a *Pětka*. Oba oddíly mají za sebou již sto let nepřerušené činnosti a v jejich řadách se vystřídala řada známých osobností.[81] Ve vedení *Dvojky* stál celých šedesát let známý spisovatel Jaroslav Foglar (1907-1999), pro skauty znám jako Jestřáb, autor *Rychlých Šípů*. Vedení předal až ve svých osmdesáti letech. Je tak dodnes nejdéle sloužícím skautským vůdcem.[82] Co se *Pětky* týče, ta se v roce 1933 změnila na vodácký oddíl a rok na to se její členové vydávají na cestu po Jadranském moři na plachetnicích. Z *Pětky* se postupně stává velký přístav[83] s devíti oddíly. Dlouholetým vedoucím *Pětky* byl Jaroslav Novák (1894-1965), známý skautům spíše pod přezdívkou Braťka. Braťka byl u samotného počátku českého skautingu a byl aktivním členem až do své smrti v roce 1965. Sepsal a vydal mnoho příruček i knih o skautingu, například román *Skautská srdce*[84] (později přejmenovaný na *Statečná srdce*), *Zelené jezero*[85], či *Bílá ruka*[86]. V roce 1947 vznikl film podle Novákova scénáře s názvem *Na dobré stopě*, ve kterém účinkovali někteří členové *Pětky* a byl natáčen na jejich tábořišti, na ostrově Sečské přehrady. Byl zakladatelem prvního časopisu zaměřujícího se

---

[81] Ibid., str. 69

[82] Ibid., str. 115

[83] Přístav je organizační jednotkou Junáka pro vodní skauty, a je to ekvivalent střediska u tzv. suchozemských skautů. Statutárním představitelem přístavu je Kapitán. Dostupné z: https://www.poutnicikolin.cz/pristav/

[84] NOVÁK, Jaroslav. *Statečná srdce: dva měsíce v junáckém táboře*. IV. vydání. V Praze: Jos. R. Vilímek, 1947. Knihy pro mládež (Jos. R. Vilímek).

[85]NOVÁK, Jaroslav. *Zelené jezero*. Ilustroval Marko ČERMÁK. Praha: Leprez, 1994. Knihy táborového ohně (Leprez). ISBN 80-900821-5-7.

[86] NOVÁK, Jaroslav. *Bílá Ruka: chlapecký román*. Praha: Jan Kobes, 1944.

na skautskou metodiku u nás, *Listy pro junácké vůdce,* a byl také šéfredaktorem časopisu *Skaut – Junák.* [87]

1.2.2 Vznik dívčích oddílů

Dívčí skauting vznikl v Českých zemích v podstatě paralelně s chlapeckým a blízce s ním již od samého začátku úzce spolupracoval. Nedílnou, i když možná už trochu zapomenutou, součástí historie českého skautingu je zakladatelka skautingu dívčího, spisovatelka Popelka Biliánová (1862-1941).

Pokud zavedení skautské metody pro výchovu chlapců bylo něco neslýchaného, dosazení stejné metody pro dívky bylo něco, co si mnozí nedokázali ani představit. Stejně jako v Anglii, i u nás byla na začátku 20. století výchova dívek velmi přísná. Věnování se sportu či jiným venkovním aktivitám bylo naprosto nepřípustné, natož třeba stanování a táboření v lese, a panovala tak velká nedůvěra a odpor rodičů dívek k tomuto hnutí.

I přes velice nepříznivou situaci začala Biliánová pracovat na realizaci dívčího skautingu. První výchovný tábor pro dívky vedený již padesátiletou Popelkou Biliánovou se uskutečnil ve stejném roce jako Svojsíkův první skautský tábor pro chlapce, tedy v roce 1912. Na rozdíl od chlapců, kteří už spali v lesích pod stany, dívky zatím spaly ve zděné budově. I přes větší pohodlí žily dívky během tábora skromně a jen málokdy používaly moderní vybavení. Uvnitř budovy spaly na slámě, koupaly se v rybníce. Program tábora byl postaven na výchovných prvcích Svojsíkova skautingu, poupravených tak, aby vyhovoval potřebám dívek. V průběhu tábora Biliánová s dívkami hrála různé hry a chodila na procházky. Dívky také cvičily, zpívaly či se učily národní tance.[88]

V roce 1914 publikovala Biliánová knihu *O dívčím skautingu*[89], ve které vysvětluje důležitost skautingu pro dívky. Biliánová blízce spolupracovala se Svojsíkem na vzniku prvního dívčího oddílu, avšak jejich vize pro fungování dívčího skautingu byly natolik rozdílné, že i když k založení dívčího oddílu došlo, vedení oddílu měla na starost

[87] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 114

[88] Ibid., str. 35

[89] BILIÁNOVÁ, Popelka. *O dívčím skautingu*. Praha: Emil Šolc, 1914.

profesorka z holešovického lycea A. Berkovcová (1881-1960), která hnutí v době jeho vzniku zaštiťovala. V lednu roku 1915 tak vnikl dívčí odbor pod spolkem *Junáka*[90]

První oddíl skautek tak začal vznikat na přelomu let 1914 a 1915 za pomoci samotného Svojsíka a dalších vedoucích z již zmíněného chlapeckého oddílu *Dvojka*. I zde byla většina vedoucích dívek učitelkami, které se před založením oddílu samy učily důležité skautské znalosti, jako je například vázání uzlů, Morseova abeceda či názvosloví rostlin.[91]

V průběhu roku jezdily dívky na výpravy společně s 2. oddílem skautů a zavedly pravidelné schůzky pro mladší dívky. V této době se poprvé objevuje název prvního oddílu skautek, *Sasanky*. Oddíl vedla, s pomocí A. Berkovcové, Vlasta Štěpánková.[92] V létě toho samého roku se navzdory problémům se zásobováním pořádal první skautský tábor pro dívky na břehu Vltavy pod vedením Vlasty Štěpánkové a po jeho skončení byl oficiálně založen dívčí oddíl *Sasanky* se Štěpánkovou jako vedoucí.[93]

Spolupráce dívčích a chlapeckých oddílů, tak jako tomu bylo při vzniku *Sasanek*, pokračovala i nadále. Na rozdíl od Anglie, kde mají skauti a skautky vlastní organizaci, v Českých zemích oddíly skautů i skautek patřily pod stejnou organizaci *Junák – český skaut* a byly tak brány jako celek.

Začátek činnosti dívčích oddílů nebyl v mnohém jednoduchý. Jak Markéta Havlová píše v doslovu *„Když začaly kvést Sasanky“* knihy *Z kroniky Sasanek:*

> *„[…] v době, kdy vzdělání bylo považováno za věc pro ženy zcela nepatřičnou a zbytečnou, se našly první odvážné „Amazonky“, které chtěly tábořit v přírodě, a starat se samy o sebe a studovat. Jak velká musela být jejich*

---

[90] Století Skautek.: *Rozkvétání trojlístku... aneb putování za prvními skautkami* [online]. [cit. 2022-01-14]. Dostupné z: https://stoleti-skautek.tumblr.com/post/112408987428/rozkvetani-trojlistku-aneb-putovani-za-prvnimi

[91] HAVLOVÁ, Markéta, ed. *Z kroniky Sasanek*. Praha: Junák – svaz skautů a skautek ČR, 2001. Skautské deníky. ISBN 80-86109-65-8., str. 7

[92] Vlasta Štepánková (1895-1973), provdaná Koseová, vystudovala dívčí lyceum v Holešovicích a později pracovala jako tajemnice předsedkyně Československého Červeného kříže Alice Masarykové. Se svým manželem, který byl také členem skautské organizace, Jaroslavem Kosem, žila několik let v Ženevě, kde získala místo v Mezinárodním ústavu práce a po návratu domů pokračovala v práci pro Červený kříž. V průběhu života zastávala několik významných pozic v rámci světového skautingu a za své zásluhy získala mnohá skautská vyznamenání, u nás i v zahraničí. (ŠANTORA, R., 2012, str. 155)

[93] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 55

odvaha i odvaha jejich rodičů postavit se proti všeobecnému mínění a prosadit si svou? […]"[94]

Ať už šlo o pohled společnosti na výchovu mladé dívky, či první světovou válku odehrávající se na území Evropy v tu samou dobu, členky prvních oddílů se nezalekly a přes veškeré překážky a nesnáze neúnavně hledaly cestu pro dívčí skauting.

1.2.3 Zákaz skautingu

Dvacáté století bylo plné převratných událostí a konfliktů, které zasáhly vývoj českého skautu, stejně jako skautské organizace na celém světě. První z těchto velkých překážek byla první světová válka (1914-1918).[95]

Konflikt, který rozdělil Evropu, silně zasáhl i český skauting, který v této době čelil své první krizi uvnitř organizace. Tak, jako i v Anglii, i mnoho českých dospělých vedoucích odcházelo bojovat na frontu a další, sotva plnoletí, byli povolání jako záloha. I když mladší vedoucí oddílů se snažili vyplnit mezery, jak nejlépe mohli, absence těch nejzkušenějších byla znatelná. V této době vznikaly i první pokusy o koedukované oddíly, které však neměly moc velký úspěch. I když vedení skautek sídlilo ve stejném ústředí jako vedení skautů a mnohé měli společné, výchova dívek a chlapců byla v této době přísně rozdělena, a i samotné vedení *Junáka* bylo silně proti této formě oddílů.

Koncem války byla politická situace uvnitř Rakouska-Uherska ze dne na den stále nestabilnější, sílily hlasy národů, které byly doteď pod Rakousko-uherskou monarchií, dožadující se samostatnosti.

Dne 28. října roku 1918 byla vyhlášena samostatná Československá republika.[96] Vlna euforie, která přišla se vznikem první republiky, se nevyhnula ani skautskému hnutí. Prvním krokem organizace bylo přetvoření spolku na svaz skautských organizací, které působily na území Československa. Do tohoto nového svazu patřila i sdružení, která dříve nepatřila pod *Junáka*, ale koexistovala vedle něj, například sdružení *Děti svobody*, které sdružovalo již dříve zmíněné *Psohlavce, Děti Živěny* a další menší jednotky.

---

[94] HAVLOVÁ, Markéta, ed. *Z kroniky Sasanek*. Praha: Junák – svaz skautů a skautek ČR, 2001. Skautské deníky. ISBN 80-86109-65-8., str. 67

[95] ALDEBERT, Jacques a Frédéric DELOUCHE, GELNAROVÁ, Hana, ed. *Dějiny Evropy*. Praha: Argo, 1995. ISBN 80-85794-06-9., str. 324

[96] BĚLINA, Pavel. *Dějiny zemí Koruny české*. 4. vyd. Praha: Paseka, 1997. ISBN 80-7185-097-7, str. 147

Problémy vznikaly už při volbě vedení nového svazu, kdy byla potřeba nadpoloviční většina hlasů. V prvním kole však nikdo z kandidátů nezískal dostatečný počet hlasů, a tak tedy muselo být kolo druhé, které již s dostatečnou podporou vyhrál Svojsík a stal se tak vrchním vůdcem. Tuto funkci Svojsík vykonával až do své smrti v roce 1938.[97] Po dlouhé diskusi se skautská organizace přejmenovala na *Svaz junáků-skautů Republiky československé* (dále pouze jako Svaz), se Svojsíkem jako náčelníkem.

Situace však byla i nadále velice vypjatá a docházelo k častým sporům, které měly dopad na pověst skautské organizace v očích široké veřejnosti. Svaz byl neustále kritizován a spory vně organizace došly tak daleko, že se nakonec odloučily *Děti svobody* i *Skauti besídkoví*. Po jejich odchodu se skauting tříštil stále více a více. Docházelo k vytváření nových spolků či organizací, spojování či rozdělování již existujících organizací, nebo jejich úplnému rušení. V prosinci roku 1919 vznikla *Federace československých skautů* (dále pouze jako Federace), do které se přidávala a zase odcházela různá skautská i woodcraftová hnutí, a byla tak pro Svaz jakousi konkurencí. Byly zde i skautské organizace tvořené národnostními menšinami, zejména menšinami německými, maďarskými, polskými, židovskými, či ruskými, ale i organizace, které byly podporovány určitou politickou stranou.[98] Vznikl i oddíl pro hendikepované děti z Jedličkova ústavu nebo oddíly pro neslyšící.[99]

Ve 20. letech musel skauting řešit také finanční problémy. Do pozice ministra zdravotnictví a tělesné výchovy byl zvolen Bohuslav Vrbenský, který také zastával funkci starosty *Skautů socialistů*. Vrbenský dosadil do funkce inspektora skautingu M. Seiferta, který byl odpůrcem Svojsíka a jeho pojetí skautingu. Dochází k tomu, že Svaz přestává dostávat finanční dotace na chod skautské organizace a veškeré peníze jdou na podporu Federace, jejímž členem byly i Seifertovy *Děti Živěny*.[100] Kvůli nedostatku financí musel Svaz na světové konferenci v roce 1932 odříct pořádání světového jamboree.[101] Čtvrté světové jamboree se tak v roce 1933 konalo Maďarsku, kam Svaz poslal, do té doby, svou největší výpravu o tři sta padesáti členech.

I přes veškeré vnitřní problémy se počty členů skautských oddílů neustále navyšovaly a československý skauting úzce spolupracoval se světovými skautskými

[97] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 74

[98] Ibid., str. 75

[99] Ibid., str. 131

[100] Ibid., str.77

[101] Ibid., str. 98

organizacemi a přispíval jejich rozvoji. Československý skauting byl například jeden z třiceti skautských organizací, co stály u zrodu již dříve zmíněné mezinárodní organizace WOSM. Svojsík byl dokonce zvolen do mezinárodního výboru. Pozadu nebyly ani české skautky, které spolu se skautkami z dalších dvaceti pěti států stály při vzniku světové organizace skautek WAGGGS.[102]

> *„[…] Díky skautingu začala v první republice konečně vyrůstat mládež, která už měla rysy evropanství, ba světovosti. Chlapci a děvčata jezdili na světová jamboree, učili se pilně cizí jazyky, aby se dohovořili s mladými lidmi všech světadílů. Byli nadějí mladé republiky […]"*[103]

V té době měl skaut více než třicet tisíc členů, z čehož početnou část, přibližně dvacet šest procent, tvořili dospělí činovníci, kteří ve skautingu zůstávali jako vedoucí oddílů pro mladší děti, nebo si vytvářeli tzv. oddíly táborníků či oldskautů pro již dospělé členy a jejich rodiny. Velký nárůst měly i oddíly vlčat, jejichž počet se během dvou let skoro ztrojnásobil, a skautek, které měly nárůst v počtu členů až o čtyřicet procent.[104] S větším počtem skautek vzrostla i jejich snaha o samostatnost. To se jim povedlo již v roce 1935, kdy se jméno organizace změnilo z předešlého *Svazu junáků-skautů Republiky československé* na *Svaz junáků-skautů a skautek Republiky československé*.[105]

V prosinci roku 1936 Ernest Seton navštívil Prahu i se svou manželkou a účastnil se několika besed s českými skauty i woodcraftery. Rok na to se konalo páté světové jamboree v Nizozemsku. Bylo to poslední světové jamboree, kterého se účastnili A.B. Svojsík i Robert Baden-Powell. Následujícího, v pořadí již šestého světového jamboree, které se konalo kvůli druhé světové válce až po deseti letech, se ani jeden ze zakladatelů skautingu nedožil.[106] Svojsík umřel po dlouhé nemoci v září roku 1938. Jeho pohřebního průvodu se zúčastnilo až tři tisíce skautů a skautek.[107]

Politická situace v Evropě se opět začala zhoršovat, a její dopad se nevyhnul ani skautské organizaci. Po přijetí mnichovského diktátu československou vládou v roce

[102] Ibid., str 79

[103] Ibid., str. 95

[104] Ibid., str. 96

[105] Ibid., str. 99

[106] Ibid., str. 100

[107] Ibid., str. 101

1938[108] bylo pohraničí obsazeno vojáky wehrmachtu. Vše, co bylo ve vlastnictví skautů, kteří měli svá střediska a klubovny v zabraném pohraničí, bylo zabaveno pro Hitlerjugend. Na konci téhož roku se konal valný sjezd Svazu, již bez zástupců slovenských či podkarpatských skautů, po kterém byl oznámen konec činnosti *Svazu junáků-skautů a skautek Republiky československé* a začalo se pracovat na sjednocení československých skautů pod novým spolkem, *Junákem*.[109] Nová organizace nesoucí jméno *Junák – ústředí junácké výchovy* byla založena již 22. ledna 1940.[110] Nezměnilo se pouze jméno. Došlo i k přijetí skautských oddílů spojených s politickými stranami, což je proti jednomu z pravidel Světového skautského hnutí, do výchovy se přidaly vojenské principy, které nahradily principy demokratické, a vznikly také nové stanovy a předpisy. Jednou ze stanov bylo, že skautská výchova by se měla držet křesťanských pravidel, a tak bylo znemožněno skautům jiného náboženského vyznání být členem skautského oddílu. Šlo převážně o členy židovského vyznání. I když většina oddílů toto nové pravidlo v tichosti ignorovala, v některých, byli navzdory základním principům skautingu, židovští členové z oddílu vyhozeni. Kvůli úbytku území a změně stanov došlo ve velice krátké době k rychlému poklesu členů organizace. Z šedesáti pěti tisíc[111] zapsaných členů v roce 1938 bylo jen o rok později zapsáno pouze dvacet osm tisíc.[112]

Situace v Československu dále eskalovala, dne 14. března 1939 vyhlásilo Slovensko samostatný stát a Maďarsko začalo s obsazováním Podkarpatské Rusi. Hned další den, tedy 15. března 1939 došlo k okupaci českých zemí a o den později, 16. března, byl německou vládou vyhlášen protektorát Čechy a Morava. [113] Později téhož roku, konkrétně 1. září, napadla německá armáda Polsko, a došlo tak k vypuknutí druhé světové války.[114]

---

[108] Dne 29. září 1938 se v Mnichově sešli zástupci evropských velmocí, aby projednali německé požadavky. Na tomto setkání byla podepsána tzv. Mnichovská dohoda, kdy přítomné státy akceptovali požadavky a Československo, jehož zástupci nebyli na setkání přítomni, se tak muselo vzdát svého pohraničí. (BĚLINA, P., 1997, str. 189)

[109] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 101

[110] Ibid., str. 118

[111] Ibid., str. 101

[112] Ibid., str. 118

[113] BĚLINA, Pavel. *Dějiny zemí Koruny české*, str. 206

[114] ALDEBERT, Jacques a Frédéric DELOUCHE, GELNAROVÁ, Hana. *Dějiny Evropy*, str. 342

I přes nepříznivé podmínky a neustálou kontrolu nové vlády se skauting snažil pokračovat ve výchově k vlastenectví a věrnosti ke starým demokratickým idejím. Podmínky se ale výrazně ztížily, jelikož po vypuknutí války došlo k vlně zatýkání a do vězení bylo posláno i mnoho vysokých činovníků *Junáka*, například velitel organizace B. Řehák, či její bývalý starosta J. Charvát. Kvůli zatčení B. Řeháka musel převzít jeho funkci skautský náčelník Rudolf Plajner, který získal post náčelníka na začátku roku 1939 po V. Vlčkovi, který z pozice odstoupil kvůli tlaku vyvíjeného na jeho osobu.[115]

Dne 28. října 1940 bylo vydáno nařízení o úplném rozpuštění *Junáka* na území protektorátu. Kancelář ústředí *Junáka* byla obsazena gestapem, následovaly domovní prohlídky vedoucích skautských oddílů, výslechy a zabavování skautského majetku.[116]

I přes oficiální zrušení skautské organizace skauti svou činnost nepřerušili. Došlo k přejmenovávání a spojování oddílů, vytvoření nových organizací či vstupování do organizací již existujících. Mnoho skautských oddílů se pod vedením Jaroslava Foglara přesunulo pod hnutí časopisu *Mladý hlasatel*. Po zakázání i tohoto hnutí se jeho členové přesunuli do *Klubu českých turistů*[117], ve kterém pokračovali se skautskými aktivitami v utajení. Mnoho skautských oddílů našlo útočiště v Sokole, který umožňoval bývalým členům zakládat pod jejich jménem vlastní oddíly a pokračovat tak v činnosti. Avšak i Sokol byl v roce 1941 zakázán, a tak si skauti museli najít jinou cestu k oddílové činnosti, například v různých sportovních či turistických klubech.

V roce 1942 bylo protektorátní vládou založeno *Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě* (dále jako Kuratorium), které bylo určené pro chlapce a dívky ve věku od 10 do 18 let. Členství v Kuratoriu bylo povinné pro všechnu mládež árijského

[115] ŠANTORA, Roman. *Skautské století,* str. 120

[116] Ibid., str. 120

[117] Klub českých turistů byl založen 11. června roku 1888. Klub byl založen jako samostatná organizace vycházející ze Sokola, která měla mít na starost turistické aktivity členů. Dnes má klub čtyřicet tisíc zapsaných členů. Dostupné z: https://kct.cz/historie

původu[118], která se měla po vzoru německých Hitlerjugend vychovávat podle nacistických idejí k věrnosti Velkoněmecké říši.[119]

V průběhu trvání války se mnoho skautů zapojilo do boje proti nacistickému Německu, ať už u nás v odboji, nebo v zahraničních armádách. V této bakalářské práci se nebudu věnovat konkrétním příběhům[120], pouze zde vyjmenuji nejdůležitější události z období druhé světové války, u nás i v zahraničí, do kterých se zapojili členové české skautské organizace.

Již od vyhlášení protektorátu bylo na území Českých zemí aktivních mnoho odbojových, či partizánských skupin a často se stávalo, že odbojové skupiny byly zakládány právě členy skautských oddílů. Jednou z nejznámějších odbojových skupin, složených ze skautských činovníků, byla skupina *Zbojník,* založená již v roce 1940 členy 5. vodáckého oddílu. V roce 1943 došlo ke sloučení s jinou odbojovou skupinou a společně přijali nové jméno *Zpravodajská brigáda*. Tato odbojová skupina nebyla díky dokonalé utajenosti nikdy gestapem odhalena a zůstala aktivní až do roku 1945.

Aktivní v odboji byl také pražský 11. oddíl pod vedením Bedřicha Vally, který přidal do činnosti střediska brannou výchovu. Oddíl se časem rozrostl na středisko, které čítalo až na čtyři sta skautů a mnozí z nich byli v průběhu války činní jak v odboji na domácím území, tak v zahraničních armádách, například i v britském královském letectvu neboli RAF – Royal Air Force.[121] Skauty, kteří létali s britskými letouny, byli například Karel Pavlík[122], který opustil zemi již v roce 1939 a v československé peruti se řadil mezi nejlepší letce. Pavlík zahynul v roce 1942 v bitvě. Dalším pilotem RAF byl Victor Krcha, jeden z členů již dříve zmíněného 11. oddílu Bedřicha Vally, který se stal velitelem bombardovací perutě a zemřel při náletech nad Maltou. Další důležitou skautskou

---

[118] K nařízení o povinné účasti došlo 28. května 1942, ale Kuratorium začalo svou činnost až o rok později, a to 13. března 1943. KOUŘIL, Jiří. *Tělesná výchova v Kuratoriu pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě (1942–1945,* str. 32, [online]. [cit. 2022-02-10]. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/q8ih4/Disertacni_prace_FSpS.pdf

[119] KOUŘIL, Jiří. *Tělesná výchova v Kuratoriu pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě (1942–1945)*. Brno, 2017. Disertační práce. Masarykova Universita Fakulta sportovních studií. Vedoucí práce prof. PhDr. Ján Grexa, PhD., str. 32, [online]. [cit. 2022-02-10]. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/q8ih4/Disertacni_prace_FSpS.pdf

[120] Příběhy uvádí například web Hrdinové války, viz. www.hrdinovevalky.cz

[121] ŠANTORA, Roman. *Skautské století,* str. 121

[122] Hrdinové války, *Karel Pavlík* [online]. [cit. 2022-02-13]. Dostupné z: https://www.hrdinovevalky.cz/?query=karel+pavl%C3%ADk#posts

osobností, která si našla cestu do Anglie, byl na Adolf Opálka[123], který v Anglii prošel speciálním výcvikem a stal se velitelem výsadkové skupiny Out Distance[124]. Opálka zemřel 18. června roku 1942 spolu s dalšími českými parašutisty v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Praze.[125]

Skauti také často pomáhali se zásobováním již zmíněných odbojových skupin, či ohroženým menšinám, převážně židům. Ať už šlo o pomoc při přechodu hranic či se zásobováním jídlem, léky nebo třeba mapami, mnoho skautů využívalo své skautské dovednosti a dokonalou znalost okolí. Například v Ostravě skauti pomohli překročit hranice až sedmi stem uprchlíkům a po celou dobu války zásobovali partyzánské skupiny. V dubnu roku 1945 však gestapo celou skupinku pochytalo a po převozu do polského Těšína všechny popravilo.[126]

Organizace byla po válce oficiálně obnovena již 5. května 1945, v den Pražského povstání. Hned první den své obnovené činnosti se skauti podíleli na stavění barikád, boji o rozhlas, fungovali jako záchranáři či likvidovali škody.[127]

Po ukončení války došlo k obnově Československé republiky, tentokrát však bez území Podkarpatské Rusi, které bylo připojeno k sílícímu Sovětskému svazu.[128] *Junák* se obnovil tam, kde mohl, tedy na území, které patřilo nové Československé republice. Ihned po obnovení nastal velice rychlý příbytek nových členů. Organizace měla najednou přes dvě stě tisíc přihlášených členů, což je trojnásobek toho, co měl skaut před svým prvním zrušením. Skaut však na takový nárůst členů nebyl připravený a mnoha nově vytvořeným oddílům chyběli zkušení vedoucí. A tak se už v létě roku 1945 se uskutečnily kurzy pro nové vedoucí, kterých se jako zkušení instruktoři účastnili i lidé, kteří již nebyli aktivními členy oddílů.[129]

---

[123] Hrdinové války, *Adolf Opálka* [online]. [cit. 2022-02-13]. Dostupné z: https://www.hrdinovevalky.cz/?query=Adolf%20Op%C3%A1lka

[124] Out Distance byla první výsadková sabotážní skupina, poslaná na území Československa Ministerstvem národní obrany exilové československé vlády, která v té době sídlila v Londýně. [online]. [cit. 2022-05-01]. Dostupné z: https://ct24.ceskatelevize.cz/3461354-pred-osmdesati-lety-seskocila-u-telce-prvni-sabotazni-skupina-out-distance-cleny-byli-opalka

[125] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 126-127

[126] Ibid, str. 130

[127] Ibid, str. 123

[128] BĚLINA, Pavel. *Dějiny zemí Koruny české*, str. 231

[129] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 138

Již od konce války tu však byla snaha komunistické strany získat kontrolu nad skautskou organizací. Byla založena organizace *Svaz české mládeže* (dále pouze SČM), která byla podporována i financována komunistickou stranou. Přišlo postupné začleňování *Junáka* do SČM, umožněné pro-komunistickou náladou některých z vedoucích. Po dlouhých jednáních se v roce 1945 stal *Junák* členskou organizací v SČM.[130] Skautská organizace sice měla stále svou samostatnost a dostatečnou autonomii na udržení skautské metodiky, avšak právě to vedlo k druhému zrušení skautské činnosti.

Dne 25. února 1948 proběhl komunistický převrat[131] a v ten samý den bylo obsazeno skautské vedení a vytvořen akční výbor *Junáka*. Organizace se připojila k SČM a komunistická strana získala absolutní moc nad skautskou organizací.[132] O měsíc později byl *Junák* připojen k SČM a hned na to byl prohlášen za organizaci pro děti od šesti do patnácti let, s tím, že starší děti musely přestoupit do SČM. To samozřejmě mnoho vedoucích odmítalo, a tak oddíly, které se nezapsaly do SČM, končí se svou činností nebo opět upadá do ilegality.[133] V následujícím roce bylo velké množství oddílů sloučeno či zrušeno. Došlo také k rychlému úbytku členů, ze sto osmdesáti tisíc spadl počet registrovaných pouze na třicet tisíc v Čechách a na Moravě a sedm tisíc na Slovensku.

Začíná tak přetváření *Junáka* po vzoru pionýrské organizace a likvidace všeho, co se režimu nehodilo. Pomalu se vytvářela organizace podle sovětského vzoru, která měla *Junáka* nahradit. Šlo o *Pionýrské oddíly Junáka*, které měly fungovat převážně ve školách a sdružovat děti jedné třídy.[134] *Junák* oficiálně fungoval až do roku 1951, kdy 1. ledna vydalo SČM prohlášení o ukončení činnosti skautské organizace. Argumentací bylo, že „jeho úkoly plně převzala nově vzniklá *Pionýrská organizace SČM*“, a tedy nebyl důvod, aby byl i nadále aktivní. S oficiálním zrušením skautingu začala i postupná likvidace skautského tisku a literatury, která v sobě nesla skautské motivy. Opět byly rušeny skautské časopisy, například *Činovník* či *Junák*, a problém s vydáváním knih mělo mnoho skautských autorů, například již zmínění J. Foglar či J. Novák.[135]

Od převratu byli skautští činovníci hlídáni bezpečnostními složkami, které sledovaly jejich případné zapojení do odbojových skupin. První odbojovou organizaci,

---

[130] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 139

[131] BĚLINA, Pavel. *Dějiny zemí Koruny české*, str. 264

[132] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 142–143

[133] Ibid., str. 158

[134] Ibid., str. 159

[135] Ibid., str. 160

vedenou členy skautského oddílu, odhalily bezpečností složky hned v roce 1948. Šlo o skupinu zvanou *Obrana republiky*, která byla založena vodními skauty 12. oddílu z Prahy.[136] V průběhu padesátých let bylo mnoho skautů, převážně vedoucích či roverů, posláno do vězení, kvůli snaze o obnovení skautingu, či kvůli údajné protistátní činnosti. Někteří byli popraveni, jiní posláni do pracovních táborů, a někteří byli komunistickým režimem nepřetržitě sledováni.[137][138]

V roce 1960 byla vyhlášena Československá socialistická republika[139] a díky amnestii, která toho roku byla udělena a je největší amnestií politických vězňů, bylo z vězení propuštěno i mnoho skautů. Do mnoha mládežnických organizací se začaly vracet skautské prvky a ke skautingu se stále hlasitěji hlásily i turistické oddíly, do kterých mnoho skautů po druhém ukončení činnosti Junáka přešlo. Skupiny, které se doteď schovávaly pod jinými organizacemi, či fungovaly v utajení, mezi sebou začaly postupně navazovat kontakt. Několik oddílů vytvořilo v roce 1965 tábornický klub *Psohlavci*. Ivan Makásek, známý pod svou přezdívkou Hiawatha, jeden z tehdejších vedoucích *Psohlavců*, dokonce navázal kontakt s bývalým náčelníkem Junáka, R. Plajnerem, který jim symbolicky udělil souhlas pro jejich pokračování ve skautské činnosti.[140] Ve stejnou dobu napsali dopis tehdejšímu prezidentovi Antonínovi Novotnému (prez. v letech 1957–1968), ve kterém žádali o svolení vytvořit pokusný oddíl, který by podle vzoru Junáka pracoval se skautskou metodikou. Svolení sice uděleno nebylo, ale také nikdo z podepsaných nebyl stíhán za pokus o obnovení zakázané organizace, což poukazuje na uvolnění režimu, který léta pronásledoval skautské činovníky a trestal jakýkoliv pokus o obnovení skautingu.[141]

Když v roce 1967 zemřel jeden ze spoluzakladatelů českého skautingu Bohuslav Řehák, jeho pohřeb se stal jakýmsi oficiálním návratem skautingu. K poslednímu

---

[136] Ibid., str. 159

[137] Ibid., str.161

[138] Podle dostupných zdrojů bylo komunistickou vládou odsouzeno až šest set skautů a skautek. Jedenáct z nich bylo režimem zabito a osm odsouzeno na doživotí. Zbytek ve vězení strávil v průměru osm let. (ŠANTORA, R., 2012, str. 164)

[139] BĚLINA, Pavel. *Dějiny zemí Koruny české*, str. 277

[140] Skautský institut. *Skauti bez lilie* [online]. [cit. 2022-02-16]. Dostupné z: https://www.skautskyinstitut.cz/film

[141] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 162-163

rozloučení s ním přišly stovky skautů a skautek, někteří po mnoha letech poprvé oblékli skautský kroj, a v průběhu obřadu zazněla dokonce i skautská hymna.[142]

Psohlavci, spolu s dalšími aktivními oddíly a dřívějšími členy vedení *Junáka*, zveřejnili v únoru roku 1968 dokument *Junácký manifest*, ve kterém mimo jiné oznamovali snahu o znovuobnovení junácké organizace. Měsíc nato se *Psohlavci* oficiálně prohlásili za skauty a mnozí jejich příkladu následovali. Ve dne 28. března 1968 bylo svoláno setkání skautských činovníků, na kterém mělo dojít k oficiálnímu obnovení organizace. Na setkání Rudolf Plajner oznámil, že *„Junák se rozhodl pokračovat ve své násilně ukončené činnosti jako organizace samostatně pracující, dobrovolná a plně demokratická.“*[143] Zájem o vstup do skautského oddílu byl veliký a organizace, i přes silný nedostatek mladých vedoucích, rychle ožívala.[144]

Po celém území republiky se obnovovaly či zakládaly oddíly, některé se po dlouhé době skrývání se pod jinými mládežnickými organizacemi opět začaly hlásit k metodice skautingu. Avšak kvůli mocenskému boji byla politická situace v zemi stále nestabilní a skautingu nebyla nakloněna. S rychlostí, s jakou se skauting probral k životu, byla jeho činnost také znova utnuta. V noci z 20. na 21. srpna na území Československa dorazily armády zemí Varšavské smlouvy.[145] [146] Tábory a lesní školy, které v té době ještě probíhaly, byly co nejrychleji ukončeny a další činnost oddílu se neobešla bez obav z opětného zrušení.[147]

Vedení Československého svazu mládeže (dále jako ČSM)[148] souhlasilo se samostatností skautské organizace, avšak pod podmínkou přijetí nových stanov

---

[142] Ibid., str. 178

[143] Ibid., str. 179

[144] Ibid., str. 178–179

[145] Kvůli postupné demokratizaci na území Československa byla svolána rada představitelů Sovětského Svazu, na které se shodli, že „jest povinnost komunistických stran bránit socialismus a mezinárodní postavení socialistického společenství“ (BĚLINA, P., 1997, str. 284) a tím byl povolen ozbrojený vpád vojsk Varšavského paktu na území Československa.

[146] BĚLINA, Pavel. *Dějiny zemí Koruny české*, str. 286

[147] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 180

[148] Československý svaz mládeže byla masová organizace pro českou a slovenskou mládež řízená komunistickou stranou. ČSM fungovalo v letech 1949 až 1968. V roce 1970 na činnost organizace navázala organizace s názvem Socialistický svaz mládeže (SSM), která byla zrušena s pádem komunistického režimu u nás v roce 1989. Již zmíněný Svaz české mládeže (SČM), fungující v letech 1945-1949, předcházel této organizaci.

ministerstva vnitra. *Junák* musel v několika směrech ustoupit požadavkům státu. Kvůli těmto změnám ukončily svou krátkou činnost oddíly s náboženskou výchovou a byly zrušeny i oddíly pro starší členy. *Junák* také nemohl být členem mezinárodních organizací WOSM a WAGGS. Organizace také měla vstoupit do nové, v té době pouze připravované, organizace *Sdružení organizací dětí a mládeže* (dále jako SODM), která měla nahradit stagnující ČSM. I když se tato usnesení brala jako oficiální obnovení *Junáka*, který v této době měl již šedesát pět tisíc registrovaných členů, mnohým vedoucím se nelíbily ústupky, které organizace musela udělat.[149]

Situace se zhoršila v dubnu roku 1969, kdy byl Gustav Husák jmenován místo Alexandra Dubčeka do čela KSČ, čímž začalo období tzv. normalizace.[150] V listopadu téhož roku byla vydána nová směrnice, která nařizovala vybudování jednotné organizace dětí a mládeže, a pokud chtěl *Junák* zachovat svou činnost, neměl jinou možnost než se do této nové organizace přidat. Začátkem února se sešla Ústřední rada Junáka, která byla doplněna dvanácti novými dosazenými členy KSČ a došlo k souhlasu se sjednocením s mládežnickou organizací, a tedy s postupnou likvidací organizace. Činnost *Junáka* definitivně ukončilo zasedání ústřední rady Junáka 1. září 1970. Bylo to však poprvé, co pokyn ke zrušení přišel ze samotného vedení organizace a nešlo o příkaz zvenčí, jak tomu bylo v předešlých letech.[151]

Po zrušení *Junáka* měly skautské oddíly na výběr z několika možností. Pokud činnost oddílu nechtěli ukončit, mohly přejít do pionýrské organizace a pokusit se udržet chod oddílu, jak jen to bude možné. Mnozí z vedoucích tak svůj oddíl přepsali pod pionýrskou organizaci. Šlo převážně o pokusy skautských vedoucích ochránit děti před komunistickou ideologií, která by na ně byla valena v jiných oddílech pionýra.[152] Mnoho skautských vedoucích mělo zakázáno pracovat nadále s mládeží a byli pod neustálým dohledem Státní bezpečností služby. I když situace nebyla tak vypjatá, jak tomu bylo dříve, stále zde hrozily persekuce, vězení, či ztráta zaměstnání. Mnozí skautští vedoucí,

---

[149] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 181

[150] Základ normalizačního programu byl dokument o ideologickém zdůvodnění sovětské okupace a následné ustanovení normalizačního režimu. Šlo převážně o represivní opatření a čistky v komunistické straně, které trvali až několik let. Represe se dotkly i oborů jako byla věda, školství i kultura. (BĚLINA, P., 1997, str. 291)

[151] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 182-183

[152] Ibid., str. 198

především ti, co se podíleli na znovuobnovení činnosti skautingu, byli režimem pronásledováni za svou činnost v organizaci.[153]

Další možností bylo přejít pod jinou mládežnickou organizaci, jako byly například *Turistické oddíly mládeže* (TOM), *Ochránci přírody*, či například *Hasičský dorost*. Avšak i všechny tyto organizace musely být členem zastřešující organizace pro mládež, která byla pod dohledem KSČ. Ve skrytu těchto organizací se skautské oddíly schovávaly do pádu režimu a pokoušely se udržet skautské tradice a symboly. S postupem času však docházelo k vytrácení skautských prvků a skautská minulost byla mnohdy zapomenuta, ať už šlo o oddíly skryté pod pionýrskou vlajkou či jinou mládežnickou organizací.[154]

> *„[…] My jsme přechodem do té ilegality neměli skautský slib, neměli jsme skautský zákony… Ale jednali jsme podle toho. A v tom je ta podstata… Ale tím klíčem je chovat se podle něčeho. My jsme výchova, ne organizace. […]“*
>
> - Luděk Bartoš, vedoucí oddílu pražské *Pětky*[155]

Nejméně častou a také nejnebezpečnější možností bylo pokračovat v činnosti skautského oddílu v ilegalitě. Těchto oddílů byla jen hrstka a všechny měly přísná pravidla. Do těchto oddílů se lidé dostávali převážně přes rodinu či přátele a člen, který je tam přivedl, za ně musel ručit. Jedním z nejznámějších oddílů, který fungoval po celou dobu zákazu, byl 43. pražský oddíl vedený Petrem Maišaidrem, znám pod přezdívkou Kim. Členové oddílu byli převážně z nábožensky založených rodin a oddíl ani v nejmenším neskrýval svůj skautský původ.[156] Nečinní nebyli ani bývalí členové skautských oddílů či roveři. V noci z 16. na 17. září 1981 skupina roverů přinesla k bustě A. B. Svojsíka československou státní vlajku s nápisem „*Skauting vylučuje totalitu – totalita vylučuje skauting*“ a obalila jí podstavec sochy. Dali tím jasně najevo, že i přes veškeré překážky režimu tu skauting stále je a bude.[157]

---

[153] Ibid., str. 202

[154] Ibid., str. 199

[155] Skautský institut. *Skauti bez lilie* [online]. [cit. 2022-02-16]. Dostupné z: https://www.skautskyinstitut.cz/film

[156] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 202

[157] Ibid., str. 201

Po dvaceti letech ukrývání se ve stínech či pod názvy jiných organizací, se politická situace opět začala měnit ve prospěch skautské organizace. Tlak na vedení státu vyvrcholil v pátek 17. listopadu roku 1989, kdy došlo k agresivnímu rozehnání pokojné studentské demonstrace ke dni výročí popravy devíti českých studentů a zavření vysokých škol nacisty. Po brutální akci policistů došlo k silným protestům. Dne 24. listopadu na mimořádném zasedání KSČ začal po demisi generálního tajemníka Miloše Jakeše postupný ústup komunistů, který vyvrcholil 29. prosince zvolením Václava Havla prezidentem. [158]

Již v listopadu se začaly objevovat první hlasy nabádající k obnově skautingu. Dne 2. prosince 1989 se v Městské knihovně v Praze konalo shromáždění představitelů *Junáka*[159], které činnost organizace oficiálně obnovilo.[160]

Ihned po obnovení došlo v organizaci k názorovým střetům mezi některými vedoucími. Po dvacet let si každý vedl svůj skautský oddíl takzvaně po svém, a nyní museli najít společné směřování.[161] Spor došel tak daleko, že byla založena druhá skautská organizace – *Svaz skautů a skautek ČR*. Na druhou stranu však byly zlepšeny dříve napjaté vztahy s *Ligou lesní moudrosti.*[162]

I přes veškeré problémy spojené s obnovováním činnosti, navázal český skauting ihned kontakt se skauty v zahraničí a zapojil se do mezinárodních akcí. Českoslovenští skauti se mohli po více než dvaceti letech opět stát členy mezinárodních organizací. V červnu roku 1990 se skautky opět zapojily do WAGGGS a o měsíc později se celá organizace vrátila zpět mezi členy WOSM[163]. Hned o rok později se po dlouhé pauze vydala malá skupinka, tvořená pouze šesti skauty, na světové jamboree do Korejské republiky (více v následující kapitole o Jihokorejském skautingu). [164] Doposud posledního jamboree v roce 2019, které se konalo v Západní Virginii v USA, se účastnila rekordní

---

[158] BĚLINA, Pavel. *Dějiny zemí Koruny české*, str. 309–310

[159] Šlo zde o představitele Junáka z let 1968–1970

[160] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, 203

[161] Skautský institut. *Hledání lilie* [online]. [cit. 2022-02-16]. Dostupné z: https://www.skautskyinstitut.cz/film

[162] ŠANTORA, Roman. *Skautské století,* str. 223

[163] Po rozdělení Československa museli Čeští a Slovenští skauti požádat o členství v obou hnutích znovu, tentokrát jako dvě samostatné organizace. K tomu pro český skauting došlo v roce 1996. (ŠANTORA, R., 2012, str. 220)

[164] ŠANTORA, Roman. *Skautské století*, str. 220–221

výprava čítající čtyři sta devadesáti čtyř členů.[165] Dnes má český skauting přes šedesát osm tisíc členů, což ho dělá největší výchovnou organizací v České republice.

1.3 Historie korejského skautingu

V této kapitole se budu zabývat vývojem skautingu na korejském poloostrově. Nejdříve se zmíním o organizacích, které se považují za předchůdce korejského skautingu a jejich vlivu na tehdejší společnost. Jelikož v Koreji jsou dvě velké skautské organizace, bude tato kapitola rozdělena jinak než část o světovém či českém skautingu, kde jsem mluvila o skautu jako celku. Zde budu mluvit o dvou organizacích odděleně. V druhé části se tedy budu věnovat federaci korejských skautů a historii dané organizace. Třetí část pojednává o organizaci skautek v Koreji. Pokusím se postihnout také důvody pro vznik dvou paralelně fungujících organizací.

Překlad názvů organizací je volný, ne vždy bylo možné název přeložit do češtiny tak, aby se uchoval přesný název beze změny. Při překladu jsem se snažila využívat slova, která by byla použita při pojmenování podobných organizací u nás. Při nejasnosti překladu se snažím korejský název vysvětlit.

Při psaní této části jsem jako zdroje používala především informace z oficiálních webových stránek korejského skautingu, nejvíce *Federace korejských skautů*[166] a *Federace korejských skautek*[167] a články, zabývající se tématikou skautingu v Koreji.

1.3.1 Mládežnické organizace na Korejském poloostrově na začátku 20. století

Když se v roce 1907 začal skauting šířit po celém světě, po nějaké době se také dostal i do Asie. Konec 19. a začátek 20. století byla doba, kdy se asijské státy začaly postupně otevírat obchodu a diplomacii se západními mocnostmi. Pro Koreu, která byla po dlouhá století izolována od okolních států, představovaly cizí mocnosti hrozbu. Západní

[165] Adam.cz. *Čeští skauti vyslali na Světové Jamboree největší reprezentační výpravu v historii* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://www.adam.cz/clanek-2019070060-cesti-skauti-vyslali-na-svetove-jamboree-nejvetsi-reprezentacni-vypravu-v-historii.html

[166] Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng *hompcheidžiibnida.* [Korejská federace skautů, Hlavní strana] [online]. [cit. 2022-04-19]. Dostupné z: https://www.scout.or.kr/SysApplicationController.do

[167] Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng*, hom* [Federace korejských skautek, Hlavní strana] [online]. [cit. 2022-04-19]. Dostupné z:https://www.girlscout.or.kr/

státy se jeden za druhým pokoušely navázat s Koreou obchodní kontakt, avšak ta dávala jasně najevo, že o žádné navázání obchodních styků nemá zájem. Jedním z prvních kontaktů bylo přiblížení britské lodi *Lord Amherst* v roce 1832, dále zakotvení tří francouzských válečných lodí u korejského břehu v roce 1846[168]. I přes veškeré snahy Koreje udržet své hranice zavřené cizím mocnostem, u korejských břehů začalo kotvit čím dál tím více zahraničních lodí.

Nebyly to však pouze západní mocnosti, které na Koreu tlačily kvůli otevření hranic. Šlo také o sousední Japonsko. Právě s Japonskem Korea v roce 1876 podepsala první smlouvu, tzv. Kanghwaskou smlouvu, ve které Korea souhlasila s otevřením Pusanu a dvou dalších přístavů Japoncům. Tato smlouva je vnímaná jako konec izolace korejského království Čosŏn a počíná jeho postupné otevírání se venkovnímu světu.[169]

Konec 19. století byl pro korejský poloostrov velice bouřlivým obdobím. V neustálém střetu byli ti, kteří byli pro otevření se novým vlivům a chtěli reformy po japonském stylu a ti, kteří se ze všech sil snažili udržet staré zvyky a tradice. O vliv a jakousi kontrolu nad korejským poloostrovem se také přetahovaly tři mocnosti, které s Koreou sousedily, tedy Japonsko, Čína a Rusko. Převahu nakonec získalo Japonsko, které v roce 1905 vyhlásilo na poloostrově protektorát a tím získalo naprostou kontrolu nad korejskou diplomacií.[170] O pět let později, 29. srpna 1910, byla Korea anektována a její správa připadla generálnímu guvernérovi, který se přímo zodpovídal přímo japonskému císaři.[171]

První období, nazývané také „obdobím temna“, byla doba politického tlaku a potlačování korejské kultury ve prospěch té japonské. Docházelo však také k postupné industrializaci země, stavěly se cesty, železnice a zaváděla se elektřina.

Právě v této době se na korejský poloostrov dostávaly zprávy o nové mládežnické organizaci založené ve Velké Británii. Jako mnoho dalších západních trendů se dostaly nejdříve do Japonska prostřednictvím křesťanských misionářů, kteří v Asii fungovali jako informátoři pro své státy. Americký misionář George Gleason, vyslaný do pobočky organizace YMCA v japonské Ósace, představil skauting mladým členům zmíněné

---

[168] SETH, J. Michael, *A Concise History of Modern Korea: From the Late Nineteenth Century to the Present,* Rowman & Littlefield Publishers, 2009. ISBN-10 0742567125, str. 9

[169] Ibid., str. 13

[170] Ibid., str. 33

[171] Ibid., str. 35

organizace, kteří podle britsko-amerického vzoru vytvořili vlastní skautské skupiny.[172] Skauting se začal pomalu rozšiřovat i na kolonizovaném území, tedy v Mandžusku a v Koreji. V těchto oblastech však byla skautská sdružení rozdělena do dvou kategorií. Oddíly pro děti Japonců žijících na kolonizovaném území, a oddíly pro místní obyvatele.[173] Například v Mandžusku bylo nahlášeno koncem 30. let 20. století minimálně pět skautských sdružení.[174]

První mládežnická organizace, která je brána jako jakýsi předchůdce korejského skautingu, se objevila již v roce 1908, tedy ještě za protektorátu. Jun Čchŏlsŏn (? –?) vytvořil *Sdružení chlapců* (*Sonjŏn tongdžihŏ*), které bylo později téhož roku přejmenováno na *Korejské sdružení chlapců* (*Tähan sonjŏnhŏ*). Chlapci se scházeli každý měsíc a věnovali se rozvoji svých schopností, jak fyzických, tak vědomostních. Avšak s příchodem roku 1910 a anexí Koreje muselo *Korejské sdružení chlapců* a další podobné organizace ukončit svou aktivitu. Jediné organizace, kterým se násilné zrušení vyhnulo, byly školy a náboženská sdružení.[175]

Událostí, která nepřímo umožnila vznik mládežnických organizací, bylo hnutí 1. března roku 1919.[176] Přímým důsledkem hnutí a dále navazujících událostí byla reforma japonského režimu. Hnutím 1. března skončilo „období temna“ a začala volnější, takzvaná „kulturní politika“, která umožnila Korejcům větší volnost v oblastech kultury a

---

[172] FUJIMOTO, Shigeo. “Trans–Pacific Boy Scout Movement in the Early Twentieth Century: The Case of the Boy Scout Movement in Osaka, Japan.” [online] *Australasian Journal of American Studies,* 2008, 27(2), str- 29–43., [citováno 2022-05-04]. Dostupné z: http://www.jstor.org/stable/41220081

[173] Ibid, str. 39

[174] Ibid, str. 36

[175] Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, *Hanguk tongnip undonggwa sonjŏn undong haksulsimpchočiŏm* [Akademické sympozium o Korejském hnutí za nezávislost a hnutí mládeže], str. 14

[176] Šlo o řadu převážně nenásilných protestů na celém území Korejského poloostrova. S koncem první světové války narůstala touha národů na sebeurčení. Korejské menšiny žijící mimo poloostrov, převážně ve Spojených státech či Japonsku, se dožadovaly samostatnosti. Jakýmsi spouštěčem pro samotné demonstrace byla smrt korejského abdikovaného krále Kodžonga 21. ledna 1919. Po oznámení jeho smrti Koreou okamžitě začaly kolovat zvěsti o tom, že byl král usmrcen Japonci, či dokonce donucen k sebevraždě. Tyto informace nepřispěly k již tak napjaté situaci na poloostrově. S královským pohřbem naplánovaným na 3. března chtěly skupiny dožadující se samostatnosti využít velkého množství lidí v hlavním městě a rozhodly se k zveřejnění deklarace nezávislosti. Deklaraci podepsalo celkem třicet tři osob, z toho šestnáct křesťanů, patnáct čchŏndoistů a dva buddhisté. V následujících dnech se demonstrace rozšířily po celé Koreji. (SETH, M., 2009, str. 47)

sdružování. I přes přísnou cenzuru tisku se opět mohly vydávat korejské noviny, bylo také umožněno zakládání volnočasových klubů a organizací, převážně těch náboženských, mládežnických či vzdělávacích.[177]

Nejstarší mládežnická organizace založená po roce 1919, kterou bych zde chtěla zmínit, je *Čchŏndoistické sdružení mládeže* (*Čchŏndogjo sonjŏnhŏ*). Tato čchŏndoistická[178] organizace byla založena Pang Čŏnghwanem (方定煥, 1899–1931) v květnu roku 1921[179] a jejím cílem bylo vzdělávání a fyzická výchova mladých lidí, připravovat je na převzetí zodpovědnosti a vychovávat z nich vůdce příštích generací. Věk členů sdružení byl od 7 do 16 let a členem se mohl stát kdokoli nehledě na pohlaví či národnost. Na rozdíl od křesťanských mládežnických organizací nemělo *Čchŏndoistické sdružení mládeže* náboženskou výchovu a člen nemusel být čchŏndoistického vyznání.[180]

Členové sdružení se scházeli dvakrát týdně a běžnou náplní těchto setkání bylo hraní her a cvičení, ale také divadlo, tanec či různé týmové sporty, jako fotbal a basketbal.[181]

Jedním z nejdůležitějších zásad tohoto sdružení bylo slušné zacházení s dětmi a přistupování k nim jako k rovnocenným s dospělými. I Tonhwa (李敦化, 1884–1950), čchŏndoistický myslitel a teoretik, kritizoval to, jak korejská společnost zachází s dětmi a vidí je jako slabé a méněcenné osobnosti, což zabraňovalo dětem v jejich rozvoji a narušovalo to jejich svobodu. U některých to mohlo až vyvolávat strach. Jeho řešením bylo

---

[177] SETH, J. Michael, *A Concise History of Modern Korea,* str. 48-50

[178] Čchŏndoismus, navazující na hnutí Tonghak (東學), které se šířilo na poloostrově v druhé pol. 19. století. Po potlačení rolnického povstání, kde bylo zabito mnoho vysokých členů hnutí tonghak, hnutí bylo reorganizováno Son Pjŏnghŭiem (손병희, 1861–1922), jedním z přeživších vůdců tonghaků, a v roce 1905 přejmenováno na Čchŏndoismus neboli Učení nebeské cesty (天道教), které oproti hnutí Tonghak bylo pouze náboženským hnutím, nikoli i politickým. Encyclopedia of Korean Culture. [cit. 2022-04-20]. Dostupné z: 천도교(天道教) - 한국민족문화대백과사전 (aks.ac.kr)

[179] Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, *Hanguk tongnip undonggwa sonjŏn undong haksulsimpchočiŏm* [Akademické sympozium o Korejském hnutí za nezávislost a hnutí mládeže], str. 18

[180] Ibid., str. 38

[181] Ibid., str. 37

přijímání dětí jako plnohodnotných jednotlivců a jejich vychovávání s láskou a péčí, které si zasloužily.[182]

Podle Pang Čŏnghwana (方定煥, 1899–1931), který ostře kritizoval koloniální školní systém[183], bylo sdružení místem pro vzdělávání a výchovu chlapců, prosté japonských školních osnov. Vzdělávání bylo zastaralé a bylo ho potřeba reformovat a zmodernizovat. Počet dětí ve školním věku zapsaných do školní docházky v té době nepřesáhl 20 %.[184] Pod vedením Pang Čŏnghwana se hnutí snažilo o vytvoření bezpečného zázemí pro děti, ve kterém by si mohly hrát a vzdělávat se podle vlastních schopností.[185]

Čchŏndoistické sdružení mládeže na své první výročí v roce 1922 zorganizovalo první Den dětí v Koreji, který se poté stal tradiční událostí mládežnických hnutí v Koreji.[186] V průběhu let prudce stoupal počet mládežnických organizací, které se této události účastnily a v roce 1923 byla vytvořena *Asociace korejského mládežnického hnutí* (*Čosŏn sonjŏn undonghjŏphŏ).*[187] Akce se tak zvětšovala a byla sledována japonskou policií.

Na konci 30. let však došlo k rozkolu mezi vůdci mládežnických organizací kvůli rozdílným ideologickým přesvědčením. Dne 22. března roku 1928 došlo k reorganizaci *Asociace korejského hnutí mládeže* na *Federaci korejského mládežnického hnutí*, což zapříčinilo okamžité vystoupení Pang Čŏnghwana, a tedy i Čchŏndonistického sdružení mládeže, z nové organizace kvůli nesouhlasu s levicovým zaměřením nové organizace.[188] Za dobu své činnosti však sdružení napomohlo k výchově nové generace.

---

[182] Ibid., str. 31

[183] Za japonské nadvlády měla japonská správa korejské školství pod plnou kontrolou. V roce 1911 dochází k revizi školství a je zaveden nový systém, který podporoval koloniální vládu a „učinil z mladé generace Korejců loajální poddané Japonska.“. Zatímco Japonci žijící na poloostrově měli školní docházku na čtrnáct let, Korejcům byly poskytnuty pouze čtyři roky základního vzdělání a poté další čtyři roky vyššího vzdělání podle budoucího zaměstnání. Školy také museli vyučovat veškeré předměty v japonštině a z pohledu Japonského impéria. (SETH, M., 2009, str. 61–62)

[184] Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, *Hanguk tongnip undonggwa sonjŏn undong haksulsimpchočiŏm* [Akademické sympozium o Korejském hnutí za nezávislost a hnutí mládeže], str. 35

[185] Ibid., str. 34

[186] Ibid., str. 18

[187] Ibid., str. 42

[188] Ibid., str. 44

Další dvě organizace, které bych chtěla zmínit, jsou *Korejský sbor mládeže (Čosŏn sonjŏngun)* a *Skautské oddíly mládeže* (*Sonjŏn čchŏkhudan*). Obě tyto organizace vznikly v roce 1922 a jejich činnost úzce navazovala na činnost světového skautingu.[189]

První *Skautský oddíl mládeže* byl podle japonských záznamů založen 30. září roku 1922 a toto datum je považováno za oficiální vznik organizace, avšak dochovaly se zmínky o této organizaci již z ledna toho samého roku.[190] Zakladatelem této organizace byl Čŏng Sŏngdžä (鄭聖采, 1899–1950), který byl v té době tajemníkem oddělení pro mládež korejské větve křesťanské organizace YMCA. Čŏng Sŏngdžä se dozvěděl o Baden-Powellově skautském hnutí přes brožury a letáky, které se do Koreje dostávaly přes misionáře a členy organizace YMCA. V té době byla v Koreji YMCA největší organizací, která pořádala volnočasové aktivity, pravidelná setkání či přednášky pro své členy.[191] Díky své pozici v této organizaci byl schopen pod záštitou YMCA vytvořit mládežnické oddíly založené na křesťanské víře, které by využívaly skautskou metodiku a hlásily se k Baden-Powellovým myšlenkám. Po vytvoření prvního oddílu, ve kterém bylo okolo sedmnácti členů, napojeného na centrální pobočku organizace YMCA, se začaly nové oddíly rychle objevovat po celém Korejském poloostrově.[192]

Korejský sbor mládeže byl založen Čŏ Čchŏlhoem (趙喆鎬, 1890–1941) 5. října roku 1922 a členové sboru byli převážně studenti ze základních škol. Účelem sboru byl rozvoj dovedností a podpora nacionalismu u korejské mládeže, která se měla stát budoucností okupované země.[193] Již od samotného počátku byla organizace podporována, a také mnohdy sponzorována důležitými korejskými novinami, např. *Tonga ilbo* či *Čosŏn ilbo*[194], čímž se mládežnické organizace rychle dostaly do povědomí obyvatel poloostrova. Díky fotce z prvního výročí sboru, na které jsou i dvě dívky, také víme, že členem organizace se mohly stát i ženy.[195] Podle Čŏ Čchŏlhoa má být skaut ochoten pomáhat

---

[189] Ibid., str. 18

[190] Ibid., str. 84

[191] Ibid., str. 79

[192] Ibid., str. 84

[193] Ibid., str. 59

[194] *Tonga ilbo* i *Čoson ilbo*, noviny založené v období japonské okupace, jsou dodnes jedny z nejvýznamnějších korejských tiskovin.

[195] Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, *Hanguk tongnip undonggwa sonjŏn undong haksulsimpchočiŏm* [Akademické sympozium o Korejském hnutí za nezávislost a hnutí mládeže], str. 61

druhým, být štědrý a sloužit svému okolí. Pro chlapce tak byla jednou z hlavních činností dobrovolnická práce.[196]

Za vznik samotného korejského skautského hnutí se však pokládá spojení těchto dvou organizací. Jelikož obě tyto organizace fungovaly na podobných principech, postavených na skautských metodách, jejich spolupráce nebyla neočekávaná. S možností spolupráce přišel jako první Čŏ Čchŏlho a i přes neshody o metodice či ideologii nastávajícího hnutí mezi Čŏ Čchŏlhoem a Čŏng Sŏngdžäem byla dne 1. března roku 1924 založena, pod záštitou organizace YMCA, nová mládežnická *Korejská federace mladých skautů (Sonjŏn čchŏkhudan čosŏn čchongjŏnmäng*). Tato nová skautská organizace byla postavena na ideologii, kterou v té době běžně používaly skautské oddíly po celém světě a Federace tak od svého začátku fungovala v souladu s metodikou Baden-Powellova skautingu.[197] Co se zákonů týče, ty byly zredukovány z původních patnácti, které používal *Korejský sbor mládeže,* na dvanáct a byla z nich odstraněna přísaha Bohu, kterou měly Jungovy *Skautské oddíly mládeže*, a místo toho tam byl přidán dodatek o „*respektu k náboženskému duchu druhých*“, čímž byla organizace otevřena osobám jiného než křesťanského vyznání.[198]

Jednotná činnost nové skautské organizace však neměla dlouhého trvání. *Federace korejských skautů* se rozpadla pouhé dva měsíce po svém založení. I přes veškerou snahu obou organizací se jim nepodařilo vymazat rozdíly ve vedení mládeže. Zatímco Čŏng Sŏngdžä propagoval více globální podobu skautingu podle vzoru Baden-Powella, Čŏ Čchŏlho se snažil o hnutí vytvořené pro korejskou mládež. Jakousi poslední pomyslnou kapkou byla účast Federace na mezinárodní soutěži ve stanování v Pekingu v dubnu roku 1924, kam byl jako oficiální zástupce poslán Čŏng Sŏngdžä. Čŏ Čchŏlho sestavil vlastní výpravu a do Pekingu odjel také. Politická situace Koreje však neumožňovala výpravě závodit pod korejskou vlajkou. Čŏng Sŏngdžä se tak se svou výpravou soutěže účastnil pod Americkou vlajkou, zatímco Čŏ Čchŏlho se soutěže odmítl zúčastnit, když jako zástupce Koreje nebyl schopen soutěžit pod vlajkou své země. Tato aféra se dostala do korejských novin a vrhla na nově vzniklou federaci špatné světlo. Čŏ Čchŏlho kritizoval Čŏng Sŏngdžäovo rozhodnutí účastnit se soutěže pod americkou vlajkou a odsoudil to jako

[196] Ibid., str. 66

[197] Ibid., str. 86

[198] Ibid., str. 68

ztrátu nezávislosti.[199] Čŏ Čchŏlho po této rozepři z *Federace korejských skautů* odešel a obnovil činnost *Korejského sboru mládeže.* Obě organizace tak pokračovaly svou činnost nezávisle na sobě až do roku 1937[200], kdy byla většina mládežnických organizací japonským režimem postupně zakázána.[201] Čŏ Čchŏlho a další představitelé *Korejského sboru mládeže* byli japonskou policií zadrženi a vyslýchání kvůli jejich zapojení do hnutí nezávislosti. Byli vyzváni ke sloučení *Korejského sboru mládeže* s japonskými mládežnickými organizacemi.[202] Čŏ Čchŏlho však raději sbor v září roku 1937 dobrovolně rozpustil, než aby byl ke sloučení donucen.

I po rozpuštění či zakázání mnoha organizací zůstalo v Koreji mnoho organizací, které svoji aktivitu neukončily a pokračovaly v utajení a nadále vychovávaly korejskou mládež.[203]

1.3.2 Obnovení skautské činnosti

Obnovení činnosti mládežnických organizací přišlo až s koncem japonské koloniální vlády v roce 1945.[204] [205] Ještě tentýž rok se vedoucí oddílů zakázaných

---

[199] Ibid., str. 87–88

[200] Koncem 20. a v průběhu 30.let došlo ve vlnách k utužování japonského režimu. Situace se zhoršila s vypuknutím japonsko-čínské války v roce 1937. Koloniální vláda začala potlačovat veškeré korejské organizace a místo nich zakládala velké množství sponzorovaných organizací, které byly kontrolované vládou, a měly kontrolovat korejské obyvatelstvo. Hlavním důvodem pro rozpouštění byla nová politika asimilace, kdy Japonsko potřebovalo, aby Korejci byli vzornými občany impéria. Dochází k celkovému omezení korejštiny a rozpouštění korejských organizací, spolků, zákazu publikování v korejštině apod. (SETH, M., 2009, str. 70–72)

[201] Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, *Hanguk tongnip undonggwa sonjŏn undong haksulsimpchočiŏm* [Akademické sympozium o Korejském hnutí za nezávislost a hnutí mládeže], str. 21

[202] V roce 1938 byla založena *Federace korejských mládežnických organizací*, která měla zastřešovat veškeré mládežnické skupiny a hnutí. *A Concise History of Modern Korea* str. 72

[203] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949), če1 čang hanguk kŏlsŭkchautchŭŭi tchätong, 2. nangčakun ijagi 2) Nangčakunŭ hwaltong* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), 2. Příběh Dívčího sboru 2) Činnost Dívčího sboru] [cit. 2022-03-29].

[204] Po ukončení druhé světové války, byl korejský poloostrov rozdělen podle 38. rovnoběžky na dvě poloviny. Severní část ostrova byla spravována Sovětským svazem, a ta jižní Spojenými státy americkými. Poručenství čtyř mocností, tedy Spojené státy americké, Sovětský svaz, Čína a Velká Británie, se na konferenci v Moskvě 27. prosince 1945 ustanovilo na dobu čtyř až pěti let. Tato práce se zabývá výhradně mládežnickými organizacemi na jižním území, nejprve pod vládou USAMGIK, později v Korejské republice.

mládežnických organizací, kteří s aktivitou nepřestali a dlouhá léta se ukrývali v ilegalitě, sešli, aby obnovili skautské hnutí. Dne 5. října se také slavilo dvacáté třetí výročí od založení prvních skautských organizací v Koreji, na které se po osvobození navázalo.[206]

Dne 1. března roku 1946 byla organizace oficiálně obnovena pod názvem *Korejská federace skautů (Tähan poisŭkchautchŭ čungangjŏnhaphö)*. Nové skautské oddíly se utvářely především ve spojení s místními náboženskými organizacemi a ve školách. S vyhlášením první Korejské republiky v roce 1948 se organizace přejmenovala na *Korejské oddíly mládeže* (*Tähan sonjŏndan*).[207]

Vztahy mezi severní a jižní polovinou poloostrova se zhoršovaly. Sever prošel do roku 1946 socialistickými reformami[208], zatímco na jihu, který byl pod vojenskou správou USA (*The United States Military Government in Korea*, dále jen USAMGIK)[209], probíhaly reformy demokratizační. V roce 1948 vznikly dva oddělené státy, na jihu vznikla první republika, které vládl autoritářský prezident I Sŭngman (李承晚, 1875–1965, v úřadu 1948-1960).[210] Na severu vznikl komunistický stát Korejská lidově demokratická republika neboli KLDR, které se v této práci nebudu podrobněji věnovat. Situace se horšila s probíhající studenou válkou mezi Spojenými státy americkými a Sovětským svazem, tedy zeměmi, které měly v poručnictví Korejský poloostrov. Na rozděleném korejském poloostrově panovala vypjatá situace, která 25. června roku 1950 eskalovala v otevřený válečný konflikt.[211]

S vypuknutím korejské války (1950–1953) se vedení skautské organizace přesunulo do okolí města Pusanu na jihu poloostrova[212], kde se členové zapojovali do

---

[205] SETH, J. Michael, *A Concise History of Modern Korea,* str. 87

[206] [1945 ~ 1961 čhočchanggi] hanguksŭkchautchŭ jŏksa [[období počátku 1945–1961] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184422636&navType=by

[207] *Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, jŏnhjŏk, saŏp.* [Korejská federace skautů, historie, činnost] [online]. [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.scout.or.kr/KSA.do?action=historyInternal&homemenu_code=050400

[208] SETH, J. Michael, *A Concise History of Modern Korea*, str. 91

[209] Ibid., str. 89

[210] Ibid., str. 96

[211] Ibid., str. 101

[212] Tzv. Pusanský perimetr, oblast okolo přístavního města na jihovýchodě Korejského poloostrova, kam bylo v průběhu prvních měsíců války zatlačeno americké vojsko, než bylo schopno posunout bojovou linii

dobrovolnických činností, jako byla například distribuce jídel pro uprchlíky a zraněné. V průběhu války bylo také v Pusanu uspořádáno první korejské jamboree, a to na Ilkwangské pláži v srpnu roku 1952. Dobrovolnické činnosti korejských skautů v průběhu korejské války si všimlo světové skautské hnutí, které *Korejskou federaci skautů* přidalo v roce 1950 na seznam možných budoucích členů WOSM. Plnohodnotnými členy světového hnutí se Federace stala v roce 1953. V této době se také schválila metodika na výcvik nových vůdců, která do té doby byla pouze teoretická. Výcvik se rozdělil na více kategorií, na začátečníky, mírně pokročilé a pokročilé.[213]

Po ukončení válečného konfliktu, který natrvalo rozdělil korejský poloostrov na dva samostatné státy, se Jižní Korea, vyčerpaná a zdevastovaná válkou, spoléhala na dodávky humanitární pomoci od Spojených států, bez kterých by v Jižní Koreji nastala jak humanitární, tak ekonomická krize.[214]

Nastoupit do starých kolejí trvalo i korejským skautům, kteří postupně obnovovali svou činnost. I přes změnu politické situace[215] se v roce 1962, po více jak deseti letech, konalo druhé korejské jamboree, a později téhož roku přijela do Koreje na návštěvu Olave Baden-Powellová, manželka v té době již zesnulého zakladatele světového skautingu Roberta Baden-Powella.

Aby se korejští skauti více přiblížili světovému skautskému hnutí a jeho ideologii, organizace se v roce 1966 opět přejmenovala. Nové jméno organizace znělo *Korejská federace skautů (Poisŭkchautchŭ hangukjŏnmäng)*[216]. Použili zde přepis anglického slova „scout“ do korejské abecedy. Toto nové jméno organizaci nevydrželo dlouho. V roce 1968

---

směrem na sever. Pusanský perimetr tak nikdy nebyl dobyt nepřátelskou armádou a stal se tak útočištěm válečných uprchlíků i jihokorejské vlády.

[213] *[1945 ~ 1961 čchočchanggi] hanguksŭkchautchŭ jŏksa* [[období počátku 1945–1961] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184422636&navType=by

[214] A Concise History of Modern Korea, str. 150

[215] Autoritářská vláda I Sŭngmana byla ukončena jeho rezignací v reakci na rozsáhlé demonstrace proti jeho vládě v roce 1960. O rok později se konal vojenský puč, po kterém se moci chopil generál Pak Čŏnghŭi, který v Koreji vládl až do své smrti v roce 1979.

[216] V českém překladu zde není rozdíl mezi mým překladem názvu organizace v roce 1946. V tomto novém názvu se však objevilo slovo *hanguk*, označení pro „korejský stát“, používaný na jihu, zatímco ve starém názvu bylo použito slovo *tähan* – tedy velký han, také se odkazující na korejský lid (a zároveň od roku 1897 do roku 1910 v názvu Korejského císařství (*Tähan čeguk*) a od roku 1948 v názvu Korejské republiky (*Tähan minguk*).

se organizace přejmenovala na *Federaci korejských skautů (Hanguk poisŭkchautchŭ jŏnmäng)*.[217][218] U této změny názvu však šlo pouze o přesunutí slova *hanguk* na jinou pozici v názvu.

V šedesátých letech došlo k postupnému ekonomickému rozvoji a reformaci školského systému[219], což vedlo k prudkému zlepšení životní úrovně v Jižní Koreji. Za vlády vojenského autoritářského režimu Pak Čŏnghŭiho (朴正熙, 1917-1979, v úřadu 1963-1979) byla aktivita skautského hnutí silně podporována vládou a v roce 1969[220] vstoupil v platnost zákon o ochraně skautské činnosti.[221] Rozsah a dopad rychlého rozvoje dokládá i vybrání *Federace korejských skautů* v roce 1975 na 25. světovém kongresu WOSM za nejúspěšnější a nejrychleji rozvíjející se organizaci.[222] Federace s podporou ministerstva školství například od roku 1976 zajišťovala všeobecné školení pro učitele. Dále se také rozvíjelo školení pro skautské vedoucí, které mělo zajistit další činnost organizace, její neustálý rozvoj a soběstačnost.[223] Dne 19. listopadu roku 1983 byla

[217] Zde šlo pouze o přemístění slova *hanguk*, které se přesunulo na začátek názvu organizace.

[218] *Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, jŏnhjŏk, saŏp.* [Korejská federace skautů, historie, činnost] [online]. [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.scout.or.kr/KSA.do?action=historyInternal&homemenu_code=050400

[219] SETH, J. Michael, *A Concise History of Modern Korea*, str.157 a 175

[220] Byl vyhlášen jako zákon č.2118 dne 28. července roku 1969. [online]. [cit. 2022-04-27]. Dostupné z: 스카우트활동 육성에 관한 법률 (제 10296 호) - 위키문헌, 우리 모두의 도서관 (wikisource.org)

[221] *[1962 ~ 1974 bjŏnhwangi] hanguksŭkchautchŭ jŏksa* [[proměny v letech 1962–1974] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184431092&navType=by

[222] *Hankuksŭkautŭjŏnmäng, jŏnhjŏk, saŏp.* [Korejská federace skautů, historie, činnost] [online]. [cit. 2022-01-04]. Dostupné z: https://www.scout.or.kr/KSA.do?action=historyInternal&homemenu_code=050400

[223] *[1975 ~ 1982 palčŏngi] hanguksŭkchautchŭ jŏksa* [[doba rozvoje 1975–1982] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184447289&navType=by

tehdejším prezidentem Federace Kim Sŏgwŏnem (金錫元, 1945–)[224] založená *Nadace korejských skautů*, která měla pomoci skautské organizaci k finanční soběstačnosti.[225]

S cílem zvýšit povědomí veřejnosti o korejském skautském hnutí, vystavila Federace na počest výročí šedesáti let organizace své historické materiály, včetně mnoha dobových fotografií z doby japonské okupace.[226] Činnost organizace se v této době zaměřovala především na podporu vlastenectví a na přiblížení korejské historie a kultury mladším generacím.[227] V roce 1985 se organizace společně s *Federací korejských skautek* zúčastnila mezinárodní soutěže v kempování.[228]

Největší událostí pro Korejskou republiku byly v mnoha ohledech 24. Olympijské hry[229], které se konaly v Sŏulu v roce 1988. V průběhu her se skauti starali o organizaci, pomáhali divákům či uklízeli okolí sportovních areálů.[230]

---

[224] Kim Sŏgwŏn byl náměstkem prezidenta Federace v roce 1981 a později prezidentem *Federace korejských skautů* v letech 1982 až 1992. Při přípravě světového jamboree, které se konalo v Koreji v roce 1991, se podílel jako hlavní vedoucí tábora. Od roku 1992 byl také prezidentem jím vytvořené *Nadace korejských skautů*. V roce 1995 také získal jako dvou stý čtyřicátý první v pořadí nejvyšší skautské vyznamenání Bronzového Vlka udělované WOSM. V letech 2000 až 2003 byl také předsedou *Nadace světového skautského hnutí*, jejímž členem je dodnes.

[225] Team | World Scout Foundation, *Mr Suk-Won Kim* [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://worldscoutfoundation.org/team/mr-suk-won-kim

[226] *[1984njŏn] hanguksŭkchautchŭ jŏksa* [[rok 1984] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184539401&navType=by

[227] *[1987njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1987 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184861163&navType=by

[228] *[1985njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1985 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184568682&navType=by

[229] Situace v Jižní Koreji před Olympijskými hrami byla neklidná. Odstupující prezident Čŏn Tuhwan (全斗煥, 1931–2021) ohlásil předání moci No Tchäuovi (盧泰愚, 1932–2021), kterého si sám vybral jako svého nástupce. Nedošlo by tak na volby, což vyústilo v demonstrace. Situace byla natolik vážná, že olympijský výbor hrozil přesunutím her do jiné země. Ve snaze uklidnit obyvatelstvo, byla zavedena nová ústava s přímými volbami prezidenta. Ve stejnou dobu byl oznámen konec cenzury, propuštění politických vězňů i povolení politické činnosti. No Tchäu byl i tak nakonec zvolen ve volbách 6. prezidentem Korejské Republiky. Pořádání Olympijských her byla pro Koreu příležitost ukázat rychlý vzestup země, jak ekonomický, tak průmyslový, a její modernizaci. (SETH, M., 2009, str. 193–195)

Další důležitou událostí pro korejské skauty bylo v pořadí 17. světové jamboree, které se v roce 1991 pořádalo v Koreji. Aby se na to Federace připravila, v roce 1990 se konalo 8. korejské jamboree, na kterém si pořadatelé mohli vyzkoušet řízení jednotlivých částí akce, jako bylo například zásobování potravinami, ubytování či zaučení personálu.[231] Rok na to se 17. světové jamboree konalo v okrese Kosŏng, ležící v provincii Kangwŏn na severovýchodě Korejské republiky. Tématem akce byl „jeden svět" a šlo o první skutečně světové Jamboree konané po druhé světové válce, kterého se účastnily výpravy bývalého sovětského bloku, například Maďarska, Jugoslávie či Československa.[232] Akce trvala osm nocí a devět dní od 8. do 16. srpna a zúčastnilo se jí 19 081 lidí ze 133 států a bylo to do té doby největší uspořádané jamboree.[233] Největší delegace měly státy jako Japonsko či Velká Británie. Byly zde však i obavy kvůli napjaté situaci s KLDR[234], kvůli kterým na jamboree delegace ze Spojených států amerických nebyla tak početná jako na předešlých jamboree.[235] Po ukončení akce bylo oznámeno, že areál, na kterém se akce konala, bude i nadále používán jako tréninkové místo pro mládež.[236]

Tábor navštívil i český koreanista Vladimír Pucek, který v té době působil jako lektor na korejské univerzitě Hanguk University of Foreign Studies v Sŏulu. Jako neregistrovaný účastník mohl tábor navštívit pouze v Den otevřených dveří pro veřejnost.[237]

---

[230] *[1988njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1988 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184943909&navType=by

[231] *[1990njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1990 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z:https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100185049758&navType=by

[232] *če 6pchjŏn tojakki (1990 ~1996), če1 čang tojakgiŭi täwŏnhwaltong 4. hunnjŏnkangsa gukčehunnjŏn* [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996), kapitola 3 Činnost členek v době rozletu, 4. Mezinárodní výcvik pro vedoucí] [online] [cit. 2022-04-13]

[233] [*1991njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa*] [[rok 1991 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100185094184&navType=by

[234] V roce 1991 došlo k rozpadu Sovětského svazu, čímž KLDR přišlo o svého největšího spojence, čímž se tak izolovaný stát dostal do ekonomické a potravinové krize.

[235] PUCEK, Vladimír. *KOREA II*, str. 43

[236] Jŏnhapnjusŭ. *Džämbŏritähöčang jongku čchŏnsunjŏksisŏllo* [online]. [cit. 2022-04-25]. Dostupné z: https://www.yna.co.kr/view/AKR19911031002600007

[237] PUCEK, Vladimír. *KOREA II*, str. 40

U příležitosti světového jamboree se skautská výchova pokoušela uplatňovat progresivní systém a zaměřila se na disciplínu skautských členů.[238] Součástí této nové výchovné metodiky byly vzdělávací kurzy či tábory.

V červenci roku 1998 vybralo Ministerstvo kultury a turismu za kulturně významnou osobnost Čo Čchŏlhoa, zakladatele již zmíněného *Korejského sboru mládeže*. Na jeho počest byl tentýž rok uspořádán upomínkový memoriál a soutěž v táboření.[239]

Na konci roku 2001 došlo po dlouhé přípravě k další změně v názvu organizace, se kterou přišla i velká změna pravidel pro přijímání členů. S povolením Světového skautského hnutí se název organizace změnil z *Hanguk poisŭkchautchŭ jŏnmäng* na *Hanguk sŭkchautchŭ jŏnmäng*. V překladu nejde změnu postřehnout, obojí by se stále přeložilo jako *Federace korejských skautů,* avšak organizace ze svého názvu odebrala slovo „*poi*“, neboli chlapec.[240] Federace povolila dívkám vstup do organizace, která byla do té doby pouze pro chlapce.[241]

V květu roku 2012 Ministerstvo školství vědy a technologie oznámilo kampaň pro prevenci násilí na školách a školní šikany. Tato kampaň byla zavedena ve spolupráci KBS, korejskou veřejnoprávní televizní stanicí, a *Federaci korejských skautů* s finanční podporou ministerstva. Šlo o reakci na tehdejší horšící se situaci ve školství. Kampaň se měla rozšířit po celé zemi a podpořit mladé lidi.[242]

Další výzvou pro *Federaci korejských skautů* je příprava 25. světového jamboree, které se bude v Koreji konat ve dnech 1. – 12. srpna roku 2023. Jamboree bude probíhat na zcela novém tábořišti s názvem *Sämangŭm*, které se nachází na pobřeží Žlutého moře, v provincii Severní Čŏlla. Místo je známé tím, že se zde nachází nejdelší uměle vytvořená hráz na světě, s délkou třiceti tří kilometrů. Mottem chystaného jamboree je fráze „Draw

---

238 *[1994njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1994 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100186532424&navType=by

239 *[1998njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa*] [[rok 1998 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100191115060&navType=by

240 *Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, jŏnhjŏk, saŏp.* [Korejská federace skautů, historie, činnost] [online]. [cit. 2022-04-13]. Dostupné z: https://www.scout.or.kr/KSA.do?action=historyInternal&homemenu_code=050400

241 *če 7pchjŏn tojakčunbigi (1997 ~ 2006*) [část 7 Příprava ke vzletu], str. 10 [online]. [cit. 2022-04-13].

242 Jŏnhapnjusŭ. *Kjojukbu.KBS, sŭkchautchŭjŏnmäng "hakkjopchoknjŏkkŭnčŏl hjŏpnjŏk"* [online]. [cit. 2022-04-25]. Dostupné z: https://www.yna.co.kr/view/AKR20120517067700005?section=search

your Dream“, tedy v překladu Nakresli si svůj sen. Jak se píše na oficiálních stránkách akce, účastníci mají v průběhu setkání realizovat své sny a naděje. Vedle tradičních skautských činností je velkou součástí programu také zapojení nejnovějších technologií, například robotů a virtuální reality, či přednášky o udržitelných zdrojích. [243]

1.3.3 Federace korejských skautek a skauting pro dívky

První záznamy dokazující účast dívek v mládežnických organizacích jsou z roku 1923. Jak jsem již zmínila v kapitole o prvních mládežnických organizacích v Koreji, na fotografii z prvního výročí *Korejského sboru mládeže* ze dne 5. října můžeme vidět dvě dívky, které byly součástí sboru. Šlo o dcery blízkého přítele Čŏ Čchŏlha.[244]

Skupině pro dívky, která byla aktivní od roku 1924, se říkalo *Dívčí sbor (Nangdžagun)* a šlo převážně o studentky dívčích škol. *Dívčí sbor* byl v té době součástí *Korejského sboru mládeže* a neměl vlastní organizaci. Dívky zde byly vychovávány podle stejných pravidel jako chlapci. *Korejský sbor mládeže,* a s ním tedy i *Dívčí sbor,* byl rozpuštěn v září roku 1937 a na jeho aktivitu nebylo navázáno až do osvobození v roce 1945.

Za zakladatelku dívčího skautingu v Koreji je pokládaná Han Sodže (韓少濟, 1899–1997), členka *Vlasteneckého sdružení žen (Hanguk äguk puinhŭ)*[245] v Koreji. Ve 20. letech byla Han Sodže členkou organizace YMCA, kde často viděla dívky pracovat po boku členů skautských oddílů. Han Sodže si koupila skautské příručky a plánovala vytvořit oddělené skautské oddíly pro dívky. Avšak po likvidaci mládežnických organizací Japonci ve třicátých letech musela tento plán na nějakou dobu odložit.

Další šance se naskytla až po osvobození v roce 1945. Tentokrát se však Han Sodže obrátila na *Vlastenecké sdružení žen*, které se rozhodlo použít dívčí skauting jako jeden ze svých projektů a pomohlo s náklady spojenými se založením nové organizace. Již roku

---

[243] *2023 SaeManGeum 「25th WorldScout Jamboree」*Official Site [online]. [cit. 2022-04-20]. Dostupné z: https://www.2023wsjkorea.org/_html/2023wsj.html#sec=saemangeum

[244] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949), če1 čang hanguk kŏlsŭkchautchŭŭi tchätong, 2. nangčakun ijagi 2) Nangčakunŭ hwaltong* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), kapitola 1 Vznik korejského dívčího skautingu 2. Příběh Dívčího sboru 2) Činnost Dívčího sboru] [online]. [cit. 2022-03-29].

[245] Pravicová organizace žen (resp. vdaných žen) a politická strana, založená v roce 1946. V roce 1949 se organizace sloučila s *Hnutím korejských (vdaných) žen* (*Tähanpuinhŭ)* [online]. [cit. 2022-03-29]. Dostupné z: 대한애국부인회 - 나무위키 (namu.wiki)

1945 tak vznikla organizace *Hnutí korejských skautek* (*Hanguk kŏlsŭkchautchŭ undong*), která se zaměřila na výchovu korejských dívek ve věku od 12 do 17 let. Většina členek skautského hnutí byla aktivními členkami *Vlasteneckého sdružení žen,* které se v té době také zapojovalo do činnosti organizace YWCA, neboli *Young Woman's Christian Association*, organizace fungující paralelně s YMCA, avšak zaměřená na činnost žen.

Ovšem ihned v prosinci roku 1945 zakázala USAMGIK zakládání soukromých organizací a nařídila zrušení již existujících organizací z obav levicových aktivit. Organizace, které chtěly i nadále pokračovat ve své činnosti se musely znovu registrovat. *Vlastenecké sdružení žen,* pod kterým bylo *Hnutí korejských skautek,* byla soukromá organizace, a tak nebylo nadále možné, aby bylo hnutí pod ní zapsáno. Han Sodžä tak musela zažádat vládní úřad USAMGIK o nové zapsání skautské organizace. V dubnu roku 1946 byla organizace oficiálně založena a v červnu téhož roku se konalo ustavující setkání *Hnutí korejských skautek*.[246]

Hned po svém založení začalo hnutí zakládat nové dívčí oddíly. První oddíly byly utvářeny ve větších městech, tedy v Sŏulu, Kwangdžu či Tägu. Představitelky hnutí navštěvovaly školy a snažily se navázat spolupráci. Ze začátku zde nebylo mnoho škol, které by byly ochotné s novým hnutím, které ještě nemělo žádné výsledky, spolupracovat. Postupně se však ve školách začaly zakládat dívčí skautské oddíly a začalo tak přibývat členů hnutí. Již v září roku 1946, tedy ani ne půl roku po svém oficiálním založení, mělo hnutí okolo pěti set registrovaných členů.[247]

V červnu roku 1947 změnila organizace své jméno z *Hnutí korejských skautek* na *Federaci korejských dívčích skupin (Tähansonjŏdan čungangjŏnhabhŏ*) a byla považována za největší organizaci zaměřenou na vzdělávání mladých dívek v Koreji.[248]

Již od svého vzniku byly korejské skautky podporovány světovou skautskou organizací, především tou americkou. Do Koreje byly posílány příručky a jiné materiály

---

[246] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949), če1 čang hanguk kŏlsŭkchautchŭŭi tchätong, 3. dähansonjŏdanŭ čchangnip 2) dähansonjŏdan thansäng* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), kapitola 1 Vznik korejského dívčího skautingu 3. Založení oddílů korejských skautek Vznik oddílů korejských skautek] [online]. [cit. 2022-03-29].

[247] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949), če1 čang hanguk kŏlsŭkchautchŭŭi tchätong, 3. dähansonjŏdanŭ čchangnip 3) čchokiŭ čočikgwaltong* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), kapitola 1 Vznik korejského dívčího skautingu 3. Založení oddílů korejských skautek 3) Počáteční činnost organizace] [online]. [cit. 2022-03-29].

[248] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949), če1 čang hanguk kŏlsŭkchautchŭŭi tchätong, 3. dähansonjŏdanŭ čchangnip 4) dähansonjŏdan šungangjŏnhabhŏ kusŏng* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), kapitola 1 Vznik korejského dívčího skautingu 3. Založení oddílů korejských skautek 4) Vznik asociace korejských skautek] [online]. [cit. 2022-03-29].

potřebné k činnosti skautingu. Americké skautky dokonce pozvaly v létě roku 1946 dvě korejské vedoucí, již zmíněná Han Sodže byla jednou z nich, na výcvik do Ameriky. Zúčastnily se skautských akcí v San Francisku, New Yorku, Washingtonu, Philadelphii či Buffalu a získávaly tím cenné zkušenosti pro vedení organizace. [249]

V té době byl v Koreji nedostatek zkušených skautských vedoucích a již v roce 1947 začal výcvik pro budoucí vedoucí pod vedením Han Sodže. Výcvik trval týden a dívky se převážně učily základy kempování, první pomoc, plavání či vaření v polních podmínkách. [250] Americké skautky také pomáhaly s výcvikem skautských vedoucích v Koreji. V roce 1948 byly budoucí vedoucí skautských oddílu učeny skautské ideologii, disciplíně a celosvětové historii skautského hnutí.[251]

Při druhém výročí osvobození v srpnu roku 1947 se korejské skautky účastnily oslav. Jejich účast na oficiální akci byla příležitostí propagovat se a vzbudit v lidech zájem o dívčí skauting.[252]

Stejně tak jako pro již dříve zmíněnou *Korejskou federaci skautů*, velkou překážkou pro dívčí skauting byla korejská válka. Kvůli masivním přesunům obyvatelstva a rychlému přesunu vojenské linie v prvním roce války, nebylo možné pokračovat v činnosti skautských oddílů. Vedení se tak v listopadu roku 1950 rozhodlo pro dočasné ukončení činnosti Federace.

Avšak stejně jako tomu bylo u chlapeckých oddílů, i členky dívčích oddílů využívaly své dovednosti a pomáhaly tam, kde se dalo. Skautky pomáhaly například s organizací uprchlíků či v nemocnicích. O jejich dobrovolnické práci se přes světovou skautskou organizaci dozvěděla dokonce i Olave Baden-Powellová, která do Koreje poslala povzbuzující dopis. [253]

---

[249] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949),), če2 čang segje jŏnhabhöwa migukgŏlsŭkautŭŭi čiwŏn, 1 čchöčchoŭi čidoča häöjönsu* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), kapitola 2 Pomoc Světové organizace a amerických skautek 1. První zámořský výcvik vedoucích] [online]. [cit. 2022-03-29].

[250] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949), če3 čang thätonggiŭ kŏlsŭkchautchŭ hwaltongkwa čidoča jangsŏng , 2. čchokiŭ čidoča jangsŏng* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), kapitola 3 Počáteční činnost dívčího skautingu a výcviku vedoucích 2. Počáteční výcvik vedoucích] [online]. [cit. 2022-03-29].

[251] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949), če2 čang segje jŏnhabhöwa migukgŏlsŭkautŭŭi čiwŏn, 2. segjehunnjŏngangsa hanguk pchagjŏn* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), kapitola 2 Pomoc Světové organizace a amerických skautek 2. Poslání zahraničních instruktorů do Koreje] [online]. [cit. 2022-03-29].

[252] *če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949), če3 čang thätonggiŭ kŏlsŭkchautchŭ hwaltongkwa čidoča jangsŏng ,1 čchokiŭ däwŏn hwaltong 2) čchokiŭ kangčong hängsa* [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949), kapitola 3 Počáteční činnost dívčího skautingu a výcviku vedoucích 1. Počáteční aktivity členů 2) Různé počáteční aktivity] [online]. [cit. 2022-03-29].

[253] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če1 čang hangukčŏnčängkwa kŏlsŭkchautchŭ, 1. čŏnčäng sokesŏ kkotpchiun kŏlsŭkchautchŭ pongsa hwaltong* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959) kapitola 1 Korejská válka a dívčí skauting, 1.Zrod dobrovolnických činností skautek za války] [online]. [cit. 2022-03-29].

V létě roku 1951, po ustálení vojenských operací v oblastech 38. rovnoběžky, se podařilo uspořádat letní tábor pro skautské oddíly složené z uprchlíků, kteří utekli před válkou na jih do Pusanu a vedlejších měst. Náplní programu bylo převážně kempování či plavání. Další rok se tento letní tábor opakoval.[254]

V průběhu války také došlo k vytvoření oficiálního symbolu korejských skautek, který by byl v souladu se světovou skautskou organizací. V roce 1952 byl představen znak se zeleným trojlístkem, symbolizujícím mír, a s bílým okrajem, symbolizujícím čistotu. Uprostřed každého lístku bylo písmeno z iniciál anglického názvu organizace „G.S.K.“, tedy *Girl Scout Korea* a pod trojlístkem bylo jednotlivými korejskými písmeny vyhláskováno motto skautek, v českém překladu „buď připraven“.[255] Tento symbol byl organizací používaný až do roku 1989. [256]

Skautské hnutí bylo přivedeno zpět k životu již v průběhu korejské války v roce 1952. Počet členů kvůli přerušení činnosti klesl a po obnovení bylo okolo tří set aktivních členů. Oddíly se zaměřovaly převážně na dobrovolnickou činnost a pomáhaly podle potřeby.[257]

Po ukončení válečného konfliktu se hnutí reorganizovalo, aby se co nejrychleji mohlo vrátit k plnohodnotné činnosti. Šlo převážně o přiblížení se světovému skautskému hnutí a Baden-Powellským principům a ideologiím, podle kterých hnutí fungovalo. Po válce také začaly vycházet skautské tiskopisy, především originální korejské skautské příručky či časopisy. První originální skautská příručka napsaná pro korejské skautky vyšla červnu roku 1955 a první skautský časopis s názvem *Kkŏl Sŭkchaut* hned dva roky poté, v roce 1957.[258] Časopis, v překladu *Skautka*, se postupně stal hlavním zdrojem informací pro členky Federace. V dubnu roku 1967 časopis změnil své jméno na *Kŏl Sŭkchaut,* o rok

---

[254] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če1 čang hangukčŏnčängkwa kŏlsŭkchautchŭ, 2. phinančiesoŭi gŏlsŭkautŭ, 7) čŏguk jŏrŭm kchämpŭ* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959) kapitola 1 Korejská válka a dívčí skauting, 2. Skautky jako uprchlíci 7) Národní letní tábor] [online]. [cit. 2022-03-29].

[255] V symbolu byly použity znaky ‘ㅈ.ㅜ.ㄴ.ㅂ.ㅣ’, které dávají dohromady korejské slovo 준비 (*čunbi*), v překladu „připravit“ či „být připraven“.

[256] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če1 čang hangukčŏnčängkwa kŏlsŭkchautchŭ, 2. phinančiesoŭi kŏlsŭkchautchŭ, 2) tähansonjŏdan sangčing čečak* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959) kapitola 1 Korejská válka a dívčí skauting, 2. Skautky jako uprchlíci 2) Symboly dívčího skautu] [online]. [cit. 2022-03-29].

[257] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če1 čang hangukčŏnčängkwa kŏlsŭkchautchŭ, 2. phinančiesoŭi kŏlsŭkchautchŭ, 6) hwalpalhan täčočikkwa čidoča kangsŭb* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959) kapitola 1 Korejská válka a dívčí skauting, 2. Skautky jako uprchlíci 6) rázný výcvik členů a vedoucích] [online]. [cit. 2022-03-29].

[258] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če2 čang sadanpŏpinčche kiban čosŏng, 4. danpowa kjobon, hongpomul palkan, 1) čchŏt kjobon palkan* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959), kapitola 2 Vybudování organizace, 4. Publikování učebnic a propagačního materiálu, 1) publikování první učebnice] [online]. [cit. 2022-03-29].

později ještě upravil přepis anglického slova *scout* z *Sŭkchaut,* podle více užívané formy na *Sŭkchatchŭ*, význam názvu zůstal stejný. Ve stejném roce byl časopis registrován jako běžná publikace Ministerstvem kultury, technologie a sportu. [259]

V 50. letech, kdy se celá země vzpamatovávala z války, se skautky zaměřovaly převážně na venkovní aktivity, jako bylo kempování, turistika či stopování. Kvůli nedostatečným tábornickým znalostem byly tyto akce pro dívky náročné, avšak dávaly jim stále nové zkušenosti, ale také dobrodružné zážitky, které by jinde nezískaly.[260] Na konci 50. let 20. století měla *Federace korejských dívčích skupin* nad tři tisíce aktivních členů a základna se neustále rozrůstala.[261]

V lednu roku 1957 se korejské skautky poprvé zúčastnily mezinárodní akce, a to tábora konaného ku příležitosti stého výročí narození zakladatele skautingu, Roberta Baden-Powella, na Filipínách.[262] Později téhož roku byla také *Federace korejských dívčích skupin* schválena světovým hnutím jako možný budoucí člen WAGGS. Federace korejských skautek musela splnit mnoho pravidel pro přijetí. Žádající organizace se například musela řídit principy a ideály světového skautského hnutí, musela být otevřena dívkám bez ohledu na jejich rasu, věk či náboženské vyznání, a sama organizace musela být nezávislá, bez podřízení jakékoliv politické straně či režimu.[263] Získat trvalé členství ve WAGGS se *Federaci korejských dívčích skupin* povedlo již 20. června 1963[264] Členky skautských oddílů se tak od té doby mohly účastnit zahraničních akcí, jako byly semináře, kurzy, konference či výměnné pobyty se skautkami z jiných zemí.

---

[259] *če 3pchjŏn čŏngčchaki (1960 ~ 1969), če6 čang čchulpchan. hongpu sa, 1. jŏnmängči 'kkŏl.sŭkchaut'* [část 3 Doba ustálení organizace (1960 ~ 1969), kapitola 6 Publikování a vztah s veřejností, 1. Časopis 'kkŏl.sŭkchaut'] [online]. [cit. 2022-03-29].

[260] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če5 čang čchočchanggiŭi däwŏn hwaltong, 2. čchočchanggiŭi jaö hwaldong* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959), kapitola 5 Počáteční činnost členů, 2. Počáteční venkovní činnosti] [online]. [cit. 2022-03-29].

[261] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če5 čang čchočchanggiŭi däwŏn hwaltong, 1. čchočchanggiŭi däčiphö* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959), kapitola 5 Počáteční činnost členů, 1. Počáteční shromáždění] [online]. [cit. 2022-03-29].

[262] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če6 čang čchočchanggiŭi häö pchagjŏn, 2. däwŏndŭlŭi čchöčcho gukče kchämpchŭ čchamjŏ* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959), kapitola 6 první zámořská expedice, 2. Účast skautek na první mezinárodním táboře] [online]. [cit. 2022-03-29].

[263] *če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), če7 čang segje jŏnhaphö kaip, 1. čunhöwŏnguki dögi ühan höčang čečŏng - 2. tähansonjŏndan segje čunhöwŏnguk insčun* [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959), kapitola 7 Vstup do Světové federace, 1. Přidáním federace jako možného člena - 2. Vstoupení federace do Světového hnutí] [online]. [cit. 2022-03-29].

[264] Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng. *Jŏksa/Jŏnhjŏk* [online]. [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Federation?subMenu=3#/3/con2

V 60. letech se zavedl nový systém dělící členy skupin podle úrovně jejich znalostí a dovedností. Byly jimi začátečnice, kam byly zařazeny nové členky poté, co složily vstupní slib, skupina skautek druhého stupně a skupina skautek prvního stupně. Členky tak mohly stoupat podle svých znalostí do vyšších úrovní, plnit odborné zkoušky a stále být s lidmi, kteří měli stejné či podobné znalosti, a dozvídat se nové věci.[265] Program oddílů se v této době soustředil převážně na „dobrovolnické kempování", tedy spojení kempování s dobrovolnickou činností. Dívky se tak učily skautské dovednosti a pomáhaly lidem, kteří to potřebovali.[266]

V této době rozmachu organizace navštívila Koreu také náčelnice světového skautingu a manželka již zesnulého zakladatele skautu Roberta Baden-Powella, lady Olave Baden-Powell. První návštěva se udála v listopadu roku 1962, a Olave Baden-Powell v Koreji pobyla několik dní. Druhá návštěva následovala jen několik let poté, v roce 1966, kdy byla Olave Baden-Powellová doprovázena svou nejstarší dcerou Betty.[267]

Počet členů stále narůstal a v roce 1964 bylo registrovaných 5 649 aktivních členů. Nárůstu také velmi pomohlo to, že *Federace korejských dívčích skupin* byla od roku 1968 podporovaná Ministerstvem školství, které podporovalo zakládání skautských oddílů na školách.[268] Byly také zakládány speciální oddíly, například křesťanský oddíl patřící k Mjŏngdonské katedrále v Sŏulu[269], či oddíly speciálně vytvořené pro dívky s tělesným postižením, které se začaly zakládat již v 50. letech. Skauting se tak otevřel i dívkám, které by se normálně nemohly účastnit programů určené pro členky oddílů. Několik speciálních

---

[265] *če 3pchjŏn čŏngčchaki (1960 ~ 1969), če1 čang segjejŏnhaphö čŏnghöwŏnguki döda, 2. däwŏn čingŭp čedo čŏngčchak* [část 3 Doba ustálení organizace (1960 ~ 1969), kapitola 1 organizace se stala stálým členem Světového hnutí, 2. zřízení systému pro členy] [online]. [cit. 2022-03-30].

[266] *če 3pchjŏn čŏngčchaki (1960 ~ 1969), če3 čang čŏngčchakgiŭi däwŏn hwaltong, 1. kŏlsŭkchautchŭ pongsa kchämpching* [část 3 Doba ustálení organizace (1960 ~ 1969), kapitola 3 Aktivity pro členy, 1. Dobrovolnický tábor pro skautky] [online]. [cit. 2022-03-30].

[267] *če 3pchjŏn čŏngčchagi (1960 ~ 1969), če1 čang segjejŏnhaphö čŏnghöwŏngugi döda, 5. leidi peidŭn pchoel segjedančangŭi hanguk pangmun* [část 3 Doba ustálení organizace (1960 ~ 1969), kapitola 1 organizace se stala stálým členem Světového hnutí, 5. Návštěva Lady Baden-Powell v Koreji] [online]. [cit. 2022-03-30].

[268] *če 3pchjŏn čŏngčchagi (1960 ~ 1969), če2 čang čodžigŭi čŏnbiwa hwak, 1. čŏnguk tanwŏn päka undong* [část 3 Doba ustálení organizace (1960 ~ 1969), kapitola 2 Rozvoj organizace, 1. národní hnutí pro členy] [online]. [cit. 2022-03-30].

[269] *če 3pchjŏn čŏngčchagi (1960 ~ 1969), če2 čang čodžigŭi čŏnbiwa hwak, 2. tädžodžigŭi pŏmü hwakčang* [část 3 Doba ustálení organizace (1960 ~ 1969), kapitola 2 Rozvoj organizace, 2. Rozšíření programu pro členy] [online]. [cit. 2022-03-30].

oddílů se otevřelo i v centrech pro mladistvé delikventy, kde měly oddíly zajistit výchovu mladých dívek.[270]

Dívčí skauting si v 60. letech 20. století získal přízeň obyvatelstva a byl všeobecně uznáván jako hnutí, které napomáhalo s výchovou korejské mládeže, a tím tak napomáhá rozvoji státu. S velmi náhlým rozvojem Jižní Koreje a její modernizací se velké změny dotkly i Federace korejských skautek. Za poměrně krátkou dobu se organizace rozrostla z 9 000 členů, které měla na konci šedesátých let na 15 000 členů na konci let sedmdesátých. V průběhu pouze deseti let se počet aktivních členů v podstatě zdvojnásobil.[271] Organizace také v této době opět změnila své jméno, a to z *Federace korejských dívčích skupin (Tähansonjŏdan čungangjŏnhaphö)* na *Federaci korejských skautek (Hanguk kŏlsŭkchautchŭ jŏnmäng).* Toto jméno má organizace do dnešní doby.[272]

Dne 4. dubna roku 1971 zorganizovaly korejské skautky soutěž, které se účastnily jak členky *Federace korejských skautek*, tak členové *Korejské federace skautů*. Šlo do té doby o největší společnou akci, která se od vzniku organizací konala. Slogan akce byl „Budujeme veselou a krásnou společnost“ a byla organizována po celé zemi. Jen závodu v Sŏulu se zúčastnilo nad dvacet tisíc lidí, jak samotných závodících skautů, tak jejich vedoucích, rodičů či zahraničních skautů, kteří při této příležitosti Korejskou republiku navštívili. Mezi hosty byl i tehdejší korejský prezident Pak Čŏnghŭi či ministr školství Hong Čongčchŏl (洪鍾哲, 1924–197) a ministr kultury, sportu a turismu Sin Pŏmsik (申範植, 1923–1992).[273]

Další velkou akcí bylo 30. výročí Federace skautek, které se slavilo 10. května 1976. Součástí oslav byl takzvaný „*Týden Skautek*“, kdy se oddíly skautek zúčastnily

---

[270] *če 4pchjŏn paldžŏngi (1970 ~1979), če2 čang čodžigŭi hwaktä, 4. tchŭksudä čodžik* [část 4 Období rozvoje organizace (1970 ~ 1979), kapitola 2 Rozšíření organizace, 4. Skupina pro speciální úkoly] [online]. [cit. 2022-03-30].

[271] *če 4pchjŏn paldžŏngi (1970 ~ 1979), če1 čang mjŏnmorŭl katčchun hanguk kŏlsŭkchautchŭ, 2. čibang jŏnmängŭi sŏngdžang* [část 4 Období rozvoje organizace (1970 ~ 1979), kapitola 1 Příprava vzhledu korejských skautek, 2. Rozvoj lokálních federací] [online]. [cit. 2022-03-30].

[272] Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng. *Jŏksa/Jŏnhjŏk* [online]. [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Federation?subMenu=3#/3/con2

[273] *če 4pchjŏn paldžŏngi (1970 ~1979), če3 čang palčŏgiŭi täwŏnhwaltong, 4. čujo hängsa, 1) čŏnguk sonjŏn. sonjŏ sŭkautŭ čŏnčintä* [část 4 Období rozvoje organizace (1970 ~ 1979), kapitola 3 Aktivita členů, 4. Hlavní akce, 1) Národní tým skautů a skautek] [online]. [cit. 2022-03-30].

různých dobrovolnických prací a také každý den nosily své skautské uniformy, čímž dávaly najevo své členství ve skautském hnutí. V době svého 30. výročí měla *Federace korejských skautek* již přes sedmdesát tisíc zapsaných členek.[274] Za třicet let své existence se náplň programu ustálila. Dřívější občasné aktivity, jako kempování či vaření v polních podmínkách, se staly běžnými aktivitami. Program se však také musel neustále modernizovat, aby šel s dobou a vyhovoval moderním potřebám mladé generace.[275]

Šedesátá a sedmdesátá léta přinesla rychlý ekonomický rozvoj, který umožnil růst organizace. Osmdesátá léta za vlády Čŏn Tuhwana[276] pak přinesla změnu politického režimu, která se dotkla i *Federace korejských skautek* a její rozvoj několik let stagnoval.[277] V 80. letech nastal úpadek nárůstu nových členů a měsíční časopis Federace *Kŏl Sŭkchautchŭ* byl v červenci roku 1980 zrušen, jelikož nesplňoval pravidla Ministerstva kultury, sportu a turismu.[278] Federace korejských skautek si byla velmi dobře vědoma, že za takovýchto okolností je nejdůležitější získat finanční autonomii a zůstat nezávislý na neustále měnící se státní politice, nejen jako celek, ale i z pozice menších místních jednotek, které stále byly závislé na pomoci Federace. Po vzoru korejských skautů, kteří v roce 1983 vytvořili nadaci pro podporu korejských skautů, která vyráběla a prodávala skautské materiály, *Federace korejských skautek* dne 28. listopadu roku 1986 založila *Nadaci korejských skautek*.[279] Tato nadace se v průběhu pouze několika let stala hlavním

---

[274] *če 4pchjŏn paldžŏngi (1970 ~1979), če6 čang čchangnip ginjŏm hängsa, čchangnip 30čunjŏn ginjŏmhängsa* [část 4 Období rozvoje organizace (1970 ~ 1979), kapitola 6 Oslavy na počest založení organizace, 2. Oslavy výročí 30 let od vzniku organizace] [cit. 2022-30-03].

[275] *če 4pchjŏn paldžŏngi (1970 ~ 1979), če8 čang pchŭrogŭräm jŏngu* [část 4 Období rozvoje organizace (1970 ~ 1979), kapitola 8 Výzkumný program] [online]. [cit. 2022-03-30].

[276] Generál Čŏn Tuhwan（全斗煥, 1931–2021, v úřadě 1980-1987) po smrti Pak Čŏnghŭiho v roce 1979 provedl převrat v armádě, následující rok v civilní vládě a v roce 1981 vyhlásil tzv. Pátou korejskou republiku. I přes uvolnění a jakousi iluzi větší demokracie než za Pakova režimu, Čŏn Tuhwanova militaristická vláda byla autoritářská a v mnohém krvavější než Pakova. (SETH, M., 2009, str. 171)

[277] SETH, J. Michael, *A Concise History of Modern Korea*, str. 190

[278] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~ 1989), če1 čang sidä pjŏhwae matnŭn gŏlsŭkautŭŭi mosäk, 1. sinjŏnŭl kŭkpokhago čaniphanŭn gŏlsŭkautŭro* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), 1. Korejské skautky, které překonaly překážky a staly se nezávislé] [online]. [cit. 2022-04-01].

[279] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~1989), če6 čang hangukkŏlsŭkchautchŭ čiwŏnčädan sŏllip, 1. čädanpŏpinŭi sŏllip* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), kapitola 6 Založení nadace na podporu korejských skautek, 1. Založení nadace] [online]. [cit. 2022-04-01].

zdrojem příjmu Federace a v mnohém tak organizaci pomohla se zachováním finanční nezávislosti.

Kvůli změně politické situace také bylo nemožné účastnit se mezinárodních skautských akcí a vzdělávacích programů v zahraničí, převážně kvůli složitému procesu získání cestovního pasu, a tak ze země několik let nevycestovaly žádné korejské skautky. Ke zlepšení došlo až s rozhodnutím v roce 1981 s organizování blížícího se Letní olympijské hry (dále jako LOH) v Sŏulu v roce 1988. S přípravou na LOH přišla jistá obleva přísného autoritářského.[280] Šlo například o zrušení cestovního omezení, kvůli kterému se korejské skautky mohly poprvé zúčastnit vedle korejských skautů světového skautského jamboree, a to v Austrálii v roce 1987.[281]

I přes nelehkou situaci se Federaci podařilo ustálit systém, který by vyhovoval členkám všech věkových kategorií a pomáhal jejich neustálému rozvoji.[282] Pro zvýšení zájmu široké veřejnosti a navýšení počtu členů, začala Federace v roce 1984 nabízet volnočasové akce pro korejské ženy. Byly to například kurzy společenského tance, řemesel, rekreační kurzy, či sezónní kurzy pletení. Členky se také v průběhu kurzů mohly účastnit dobrovolnických činností a akcí na ochranu životního prostředí.[283] I právě díky těmto akcím se počet aktivních členů Federace vyšplhal koncem 80. let na sto šedesát tisíc.[284]

Federace skautek se účastnila LOH, jak na samotné přípravě akce, tak na její propagaci. Skautky například uspořádaly „Hnutí úsměvu, pozdravu a laskavosti“, které začalo již v roce 1984 během každoročního *Týdne skautek* a bylo spolupořádáno

---

[280] SETH, J. Michael, *A Concise History of Modern Korea*, str. 191

[281] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~1989), če7 čanggukčä kjonju, 2. tajanghäčin täwŏntŭlŭi häö pchakjŏn* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), kapitola 7 mezinárodní výměna, 2. Rozmanité vysílání členů do zahraničí] [online]. [cit. 2022-04-01].

[282] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~ 1989), če1 čang sidä pjŏhwae matnŭn kŏlsŭkchautchŭŭi mosäk, 3. čibangjŏnmäng čajulhwa čchučin, 1) čidiča hunnjŏnŭi čibang čajulhwa čchučin* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), 1. Korejské skautky, které překonaly překážky a staly se nezávislé, 3. Podpora samostatnosti lokálních federací, 1) Podpora lokální samostatnosti ve výcviku vedoucích] [online]. [cit. 2022-04-01].

[283] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~1989), če1 čang sidä pjŏhwae matnŭn kŏlsŭkchautchŭŭi mosäk, 6. kŏlsŭkchautchŭ pchŭrogŭräm gäbang, 2) ilban jŏsŏng täsang pchŭrogŭräm* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), 1. Korejské skautky, které překonaly překážky a staly se nezávislé, 6. Otevření programu skautek, 2) Program pro korejské ženy] [online]. [cit. 2022-04-01].

[284] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~1989), če3 čang hjojulčŏgin čočik unjŏng, 1. čikujŏnhaphö čočik* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), kapitola 3 Efektivní provoz organizace, 1. organizace okresního sdružení] [online]. [cit. 2022-04-01].

s metropolitní vládou Sŏulu a se členy *Federace korejských skautů*.[285] Členky oddílů skautek se účastnily uklízení míst, ve kterých probíhala olympijská štafeta s pochodní a v průběhu her pomáhaly s organizací a udržováním pořádku v ulicích či na stadionech.[286]

V roce 1989 byly také schváleny dvě nové věkové kategorie. První nově vytvořenou kategorií byly oddíly pro předškolní dívky, pojmenované *Mindŭlle*, v překladu *Pampelišky*.[287] Již existující oddíly se totiž také nazývaly po rostlinách, a to *Känari* (první až třetí třídy základních škol) a *Čintallä* (čtvrté až šesté třídy základních škol), neboli *Zlatice* a *Azalky.* Všechny tyto tři rostliny se hojně vyskytují na Korejském poloostrově a kvetou z jara.[288] Pampeliška kvete dříve a je vzrůstově menší než Zlatice a Azalky, a proto byl oddíl pro nejmenší členky pojmenován právě po této rostlině. Druhou nově vzniklou skupinou byly roverské oddíly pro dívky starší jednadvaceti let, které se chtěly i nadále účastnit skautských aktivit.[289]

Na konci 20. století se Federace rozhodla změnit své symboly, logo a vlajku, aby více vyhovovaly modernímu pojetí skautského hnutí.[290] V té době také začal opět postupně narůstat zájem o členství v oddílech a jejich aktivita se zvýšila. Dívky se především zaměřovaly na akce na ochranu životního prostředí a účastnily se i kampaně na ochranu životního prostředí, jejímž cílem bylo seznámit obyvatelstvo s hrozícím nebezpečím

---

[285] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~1989), če4 čang sŏngčanfgiŭi täwŏnhwaltong, 1. čijŏksahö balčŏnŭl ühan kŏlsŭkchautchŭ hwaltong, 2) miso . insa. čchinčchŏl untong* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), kapitola 4 Činnosti zaměřené na rozvoj, 1. Aktivity skautek pro rozvoj společnosti, 2) hnutí úsměvu, pozdravu a laskavosti] [online]. [cit. 2022-04-01].

[286] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~1989), če4 čang sŏngčanfgiŭi täwŏnhwaltong, 7. '88 sŏul ollimpchik kinjŏm hwaltong, 2) sŏnghwa pongsongro hwankjŏng čŏngli kchämpchein* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), kapitola 4 Činnosti zaměřené na rozvoj, 7. Slavnosti na počest '88 olympiády v Sŏulu, 2) Kampaň na uklízení okolí po štafetě s pochodní] [online]. [cit. 2022-04-01].

[287] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~1989), če3 čang hjojulčŏgin čočik unjŏng, 2. čedo käsŏn, 3) mindŭlletä mit sŏngintä tchansäng* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), kapitola 3 Efektivní provoz organizace, 2. Institucionální zlepšení systému, 3. Vznik Pampelišek a oddílů pro dospělé] [online]. [cit. 2022-04-01].

[288] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~ 1989), če2 čang pchŭrogŭräm käpchjŏn mit sinkjukjobon balhäng, 3. pchŭrogŭräm käbalŭi kučchehwa* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), kapitola 2 Změna loga a výroba nových učebnic, 3. Provedení vývoje programu] [online]. [cit. 2022-04-01].

[289] *če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~1989), če3 čang hjojulčŏgin čočik unjŏng, 2. čedo käsŏn, 3) mindŭlletä mit sŏngintä tchansäng* [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989), kapitola 3 Efektivní provoz organizace, 2. Institucionální zlepšení systému, 3. Vznik Pampelišek a oddílů pro dospělé] [online]. [cit. 2022-04-01].

[290] *če 6pchjŏn tojakki (1990 ~1996), če1 čang mirälŭl čunbihanŭn gŏlsŭkautŭ, 4. sä imidži čŏngnip* [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996), kapitola 1 Korejské skautky se připravují na budoucnost, 4. Vznik nové imidže] [online]. [cit. 2022-04-01].

znečištěním Koreje.[291] I výcvik budoucích skautských vedoucích prošel modernizací, aby vyhovoval rychle se měnícím potřebám mladé generace a došlo ke spolupráci s australskými skautkami, které poskytovaly mezinárodní školení.[292]

S ukončením napětí mezi světovými mocnostmi, vyvolaným studenou válkou, bylo v 90. letech jednodušší pořádat mezinárodní akce. Korejské skautky například cestovaly do Mongolska, kde v roce 1996 pomohly se vznikem skautské organizace. Od roku 1993 také posílaly delegátky do méně vyspělých zemí, například Malajsie či Thajska, kde pomáhaly s rozvojem komunit.[293] Korejské skautky se také účastnily mezinárodních školení, například v Thajsku, Hongkongu či Singapuru.[294]

Největší událostí 90. let pro korejské skautské hnutí bylo 17. světové jamboree, které se v roce 1991 konalo v Jižní Koreji poblíž hory Sŏraksan na severovýchodě země a bylo organizované *Federací korejských skautů*. Korejské skautky nabídly svou pomoc při organizování.[295]

V roce 1996 oslavila *Federace korejských skautek* padesátileté výročí od svého založení. Při oslavách Federace poukazovala především na úspěchy, kterých za dobu svého působení dosáhla, a strategii budoucí činnosti organizace ve 21. století.[296] V průběhu oslav bylo také korejským skautkám uděleno ocenění prezidenta[297] za přínos k rozvoji země.

---

[291] *če 6pchjŏn tojakki (1990 ~1996), če1 čang tojakgiŭi täwŏnhwaltong, 1. hwalkjŏngčŏn untong, 1) hwalkjŏngčŏn kchämpchein* [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996), kapitola 3 Činnost členek v době rozletu, 1. Hnutí za životní prostředí, 1) kampaň na ochranu životní prostředí] [online]. [cit. 2022-04-01].

[292] *če 6pchjŏn tojakki (1990 ~1996), če4 čangčidoča hunnjŏn, 4. hunnjŏnkangsa gukčehunnjŏn* [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996), kapitola 4 výcvik vedoucích, 4. Mezinárodní výcvik pro vedoucí] [online]. [cit. 2022-04-01].

[293] *če 6pchjŏn tojakki (1990 ~1996), če5 čang hwalbalhan gukče kjonju hwaltong, 2. hwaktätön gukčekjonju hwaltong, 2) mi sukjogugkwaŭi kjonju - 3) tajanghäčin täwŏndŭlŭi häö* [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996), kapitola 5 aktivní mezinárodní výměna, 2. Rozšířené mezinárodní výměna, 2) Mezinárodní výměna s U.S.A– 3) vzájemná výměna se zámořím] [online]. [cit. 2022-04-01].

[294] *če 7pchjŏn tojakčunbigi* (1997 ~ 2006), str. 23 [online]. [cit. 2022-04-01].

[295] *če 6pchjŏn tojakki (1990 ~1996), če1 čang tojakgiŭi täwŏnhwaltong 4. hunnjŏnkangsa gukčehunnjŏn* [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996), kapitola 3 Činnost členek v době rozletu, 4. Mezinárodní výcvik pro vedoucí] [online]. [cit. 2022-04-01].

[296] *če 6pchjŏn tojakki (1990 ~1996), če7 čangčchangnip 50čunjŏn ginjŏm saŏp* [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996), kapitola 7 Projekty k 50. výročí] [online]. [cit. 2022-04-01].

[297] V té době byl prezidentem Kim Jŏngsam (金泳三, 1927–2015, v úřadě 1993-1997)

Pjŏn Čusŏn[298], tehdejší nejvyšší představitelka *Federace korejských skautek*, získala medaili za zásluhy za svou mnoholetou práci v korejském skautském hnutí.[299]

Na konci 20. století byla Federace uznána WAGGS jako organizace s největším počtem členů v Asijsko-pacifickém regionu[300], a to s rekordním počtem 234 211 aktivních členek.[301] Kvůli své dlouholeté činnosti si Federace získala důvěru široké veřejnosti a byla podporována jak vládou, tak nevládními společnostmi a získávala od nich finanční prostředky na další rozvoj. Federace spolupracovala například s Ministerstvem kultury, sportu a turismu a s Ministerstvem pro rovnost pohlaví. Pro zviditelnění činnosti korejských skautek a získání více členů, jmenovala Federace na začátku 21. století významné korejské celebrity do pozic čestných velvyslanců Federace korejských skautek. V letech 2003 a 2004 byl velvyslancem známý zpěvák Rain a korejská herečka Kim Sarang a v roce 2006 se velvyslancem stala hip-hopová skupina Epic High.[302]

V roce 2001 se po ustavení svého dlouhodobého plánu *Federace korejských skautů* rozhodla změnit své jméno[303] a povolit dívkám vstup do organizace, která byla do té doby pouze pro chlapce. Tím vzniklo napětí mezi *Federací korejských skautek* a *Federací korejských skautů* a způsobilo to také značné zmatení veřejnosti. Federace korejských skautek ihned vznesla námitky na toto nové pojmenování skautské organizace. V následujících letech korejské skautky studovaly možnou integraci s *Korejskou federací skautů*, avšak v roce 2002 se rozhodly, podle politiky WAGGGS a přání členek Federace, o nevstoupení do nové organizace a o zachování *Federace korejských skautek* a ponechání

---

[298] Pjŏn Čusŏn (卞柱仙, 1940 -) po ukončení svého mandátu byla také zvolena předsedkyní Asijsko-pacifického skautského výboru v letech 1998 – 2004.

[299] *če 6pchjŏn tojakki (1990 ~1996), če7 čangčchangnip 50čunjŏn ginjŏm saŏp, 9. čchangnip 50čunjŏn ginjŏm čidoča čŏngugtähö mit simpchočiom, 1) čchangnip 50čunjŏn ginjŏm* [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996), kapitola 7 Projekty k 50. výročí, 9. Celostátní konference a sympozium k 50. výročí od založení organizace, 1) Výročí 50. let od založení organizace] [online]. [cit. 2022-04-01].

[300] *če 7pchjŏn tojakčunbigi (1997 ~ 2006),* [část 7 Příprava ke vzletu], str. 23 [online]. [cit. 2022-04-01].

[301] *če 7pchjŏn tojakčunbigi (1997 ~ 2006),* [část 7 Příprava ke vzletu], str. 10 [online]. [cit. 2022-04-01].

[302] *če 7pchjŏn tojakčunbigi (1997 ~ 2006),* [část 7 Příprava ke vzletu], str. 3 [online]. [cit. 2022-04-01].

[303] *Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, jŏnhjŏk, saŏp.* [Korejská federace skautů, historie, činnost] [online]. [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.scout.or.kr/KSA.do?action=historyInternal&homemenu_code=050400

si své nezávislosti.[304] *Federace korejských skautek* tak nadále zůstala organizací pro korejské dívky a mladé ženy.

[304] *če 7pchjŏn tojakčunbigi (1997 ~ 2006*) [část 7 Příprava ke vzletu], str. 10 [online]. [cit. 2022-04-01].

2 Vliv skautingu na každodenní život členů organizace

Součástí mé bakalářské práce je dotazník pro aktivní či bývalé členy českého a korejského skautského hnutí ve věku od 18 do 30 let. V dotazníku jsem se zaměřila na zkušenosti členů se skautingem a vliv skautingu a skautské ideologie na jejich osobní život mimo organizaci. Chtěla jsem se vyhnout vědomostním otázkám, aby dotazník nepůsobil jako test o tom, co si lidé pamatují a tázaní se necítili mnou zkoušeni.

Otázky jsou v dotazníku rozděleny na tři části. V první části se ptám na obecné identifikační otázky, tedy věk, pohlaví a zaměstnání tázaných. Cílem této části bylo rozdělit si respondenty do skupin a získat tak lepší přehled, kdo dotazník vyplňoval. Tato část má celkově tři otázky. U otázky týkající se věku je dotazník ukončen, pokud věk respondenta nespadá do věkové skupiny, na kterou se dotazník soustředí. Druhá část je o aktivní činnosti respondenta ve skautském středisku. Zde byly otázky zaměřené na dobu aktivní činnosti ve skautu, kde se jejich středisko nacházelo a jak se ke skautingu vlastně dostali. Zda je do skautu přivedli rodiče, kamarádi, či se tak rozhodli po náboru ve školách. V této části bylo celkově osm otázek a opět tu byla otázka ukončující dotazník, a to, zda byl respondent někdy členem skautského střediska. Pokud respondent odpověděl negativně, dotazník byl ukončen. Třetí, stěžejní část dotazníku byla o osobní zkušenosti členů skautského střediska, zaměřena na to, co pro ně členství ve skautu znamená a nakolik to ovlivnilo jejich život mimo skautské středisko. Ptala jsem se například, zda respondenti složili svůj skautský slib, jaký ze skautských zákonů je pro ně nejdůležitější a jaká ze skautských aktivit je bavila nejvíce. Tato část byla nejdelší a měla celkem deset otázek.

Dotazníky jsem vytvořila dva, jeden v češtině pro české skauty (viz příloha č.1), a druhý v korejštině pro skauty korejské (viz příloha č.2). Dotazníky jsou téměř identické. Pouze v některých otázkách jsem musela zvolit jinou formulaci, aby to bylo pro respondenty srozumitelné. Těmito rozdíly se budu více zabývat více u jednotlivých otázek. Poté, co jsem měla otázky vymyšlené a přeložené, jsem dotazník vytvořila v Google Forms, aby to bylo všem lehce dostupné.

Problém nastal při rozesílání dotazníku a získání dostatečného množství respondentů, aby měl dotazník dostatečnou výpovědní hodnotu. To se mi i přes veškerou snahu nepovedlo. Cílová skupina mého dotazníku je velice specifická a bylo potřeba, aby se dotazník dostal přímo ke členům skautského hnutí v obou zemích.

Korejskou verzi dotazníku jsem spustila 12. ledna 2022. Nejdříve jsem dotazník poslala skautským organizacím v Koreji, a to *Federaci korejských skautek* a *Korejské federaci skautů*. S *Federací Korejských skautek* jsem byla dříve v kontaktu, kvůli zdrojům pro teoretickou část bakalářky, a tak jsem předpokládala, že mi dotazník pomohou rozeslat členkám Federace. *Korejskou federaci skautů* jsem se snažila kontaktovat již dříve, avšak můj email se nedařilo doručit. Po druhém kontaktování si mou emailovou adresu zablokovali. Nebyla jsem tak schopná je nijak kontaktovat. Zde pravděpodobně zhoršila situaci použití nepřesného slova pro skautské organizace v korejštině, což způsobilo nepochopení na korejské straně. Dále jsem se snažila dotazník rozeslat pomocí studentů a vyučujících na katedře a jejich kontaktů do Koreje. Tím jsem pravděpodobně získala většinu mých odpovědí. Když tato metoda nevyšla tak, jak jsem si představovala, kontaktovala jsem český kontingent, útvar Junáka, který připravuje českou výpravu na jamboree, a mezinárodní oddělení Junáka. Požádala jsem je o kontaktování korejských skautů více oficiální formou. Avšak ani tady jsem neměla štěstí, a i přes spolupráci českých skautů jsem žádné odpovědi na svůj dotazník nezískala.

Rozesílání české verze dotazníku bylo mnohem jednodušší. Dotazník jsem spustila 11. ledna 2022 a nedříve jsem ho na zkoušku nechala vyplnit pár členy mého střediska. Když vše fungovalo, vybrala jsem si podle skautské databáze středisek v České republice náhodná střediska a přístavy, kam jsem dotazník poslala. Jelikož jsem v této době věděla, že korejská verze dotazníku nemá dostatečný počet odpovědí, dál jsem neposílala ani tu českou, aby rozdíl počtů odpovědí nebyl tak markantní.[305]

Český dotazník jsem ukončila 6. dubna 2022. V té době měl dotazník 52 odpovědí a z toho byl pouze jeden dotazník ukončen předčasně, kvůli nehodící se odpovědi. Korejská verze dotazníku měla v té době 29 odpovědí a z toho pouze 9 použitelných. Proto jsem dotazník nechala otevřený déle v naději, že ještě nějaké odpovědi získám.

Korejský dotazník jsem nakonec ukončila 22. dubna 2022, kdy měl 31 odpovědí a z toho 10 splňovalo podmínky. Jelikož je odpovědí u této verze dotazníku málo, budu používat zde i ty odpovědi, které nevyhověly, tedy respondenti vybrali odpověď, u které došlo k předčasnému ukončení dotazníku.

[305] Vybraných středisek bylo dvacet. Kvůli anonymitě celého dotazníku nebudu střediska a přístavy vyjmenovávat jelikož, kromě pár případů, kdy mi odpověděli nazpět, nevím, která z kontaktovaných středisek dotazník vyplnila.

2.1 Výsledky dotazníků

U vyhodnocování dotazníků jsem se soustředila převážně na odlišnosti odpovědí českých a korejských skautů. Cílem dotazníku bylo zjistit, jak moc členství ve skautském hnutí ovlivňuje každodenní život respondenta a zda se to v daných zemích výrazně liší. Kvůli nedostatečnému množství odpovědí nemá tento výzkum výpovědní hodnotu aplikovatelnou na celé skautské uskupení v KR a ČR, a není proto možno výsledky výzkumu představit jako plnohodnotné a dále s nimi pracovat.

Při popisování jednotlivých otázek se budu nejdříve soustředit na český dotazník, poté na korejský, a nakonec odpovědi v obou dotaznících porovnám.

2.1.1 Část 1 – identifikační otázky

První část tvoří identifikační otázky.

Z padesáti dvou respondentů českého dotazníku, dvacet (38,5 %) odpovědělo, že je mužského pohlaví, a třicet dva (61,5 %) ženského. Nikdo z dotázaných neodpověděl „jiné“. Druhou otázkou jsem se ptala na věk respondenta. Zde třicet osm (73,1 %) respondentů odpovědělo „18–24“ a pouze třináct (25 %) respondentů odpovědělo „25–30“. Jeden z respondentů na otázku odpověděl „jiné“, a tak se dotazník automaticky ukončil. Poslední otázkou v identifikační části jsem se ptala, zda je respondent student či pracující. Na tuto otázku odpovědělo padesát respondentů a nejvíce z nich, třicet jedna (62 %), odpovědělo, že jsou studenty. Dvanáct (24 %) respondentů odpovědělo, že pracují či podnikají a sedm (14 %) respondentů odpovědělo, že jsou podnikajícími či pracujícími studenty.

U korejské verze dotazníku jsem získala třicet jedna odpovědí. Dvacet jedna (67,7 %) respondentů odpovědělo, že je pohlaví ženského, a deset (32,3 %), že je pohlaví mužského. Nikdo z respondentů nevyužil odpověď „jiné“. U druhé otázky, tedy jaký je věk respondenta, pět (16,1 %) respondentů odpovědělo „18–24“ a dvacet tři (74, 2 %) „25–30“. Tři (9,7 %) respondenti zde odpověděli jiné, a tím dotazník ukončili. Na třetí otázku odpovídalo již pouze dvacet osm respondentů. Z toho jedenáct (39,3 %) respondentů odpovědělo, že jsou studenty, čtyři (14,3 %) jsou podnikajícími či pracujícími studenty, a třináct (46,4 %) respondentů odpovědělo, že pracují.

2.1.2 Část 2 – členství ve skautingu

Druhá část dotazníku se zaměřuje na obecné otázky ohledně činnosti ve skautském středisku.

První otázkou v této části bylo, zda byl respondent někdy členem skautského střediska. V české verzi všech padesát jedna respondentů odpovědělo „ano“. Pokud by respondent odpověděl „ne“, dotazník by se automaticky ukončil. V korejské verzi pouze deset (35,7 %) z dvaceti osmi respondentů odpovědělo „ano“. Osmnáct (64,3 %) respondentů zde odpovědělo „ne“, a tak pro ně dotazník skončil. Zde mohlo hrát roli mé již zmíněné nepřesné použití obecného názvu pro skautskou skupinu.

V další otázce jsem se ptala, kde se středisko, kterého jsou či byli členem, nachází. V české verzi byly možné odpovědi „velkoměsto“, „město“ a „vesnice“. Čtyřicet (78,4 %) respondentů zde odpovědělo, že jejich středisko se nachází ve městě. Jedenáct (21,6 %) respondentů odpovědělo, že středisko je situováno ve velkoměstě. Žádný z respondentů nevyužil odpověď „vesnice“. Výsledek může být zkreslen skutečností, že jsem sama vybírala konkrétní střediska, kam jsem dotazník poslala. V korejské verzi dotazníku se tato otázka trochu liší. Zde jsem dala na výběr z možností „metropolitní oblast Sŏulu“, „metropolitní město“[306] a „menší město“. Ze zbylých deseti respondentů, sedm (70 %) odpovědělo „metropolitní oblast Sŏulu“, dva (20 %) odpověděli „metropolitní město“ a jeden (10 %) respondent odpověděl „menší město“.

Další otázka se zaměřovala na střediska s rozšířenou náboženskou výchovou, tedy zda je středisko respondenta úzce spjaté s náboženskou organizací. Třicet tři českých (66 %) respondentů odpovědělo „ne“ a sedmnáct (34 %) „ano“. Možnost „nejsem si vědom/a“ nezaškrtl žádný z respondentů. Pokud respondent odpověděl „ano“, následovala doplňující volná otázka, a to s jakým náboženstvím je středisko spjaté. Po sjednocení odpovědí, které byly pouze jinak napsány (šlo převážně o rozdíly v diakritice, avšak znamenaly to samé), zde byly odpovědi převážně „křesťanství“, „katolické“, či „římsko-katolická církev“. Jiné, než křesťanské vyznání nikdo z respondentů neuvedl. U korejského dotazníku sedm (70 %) odpovědělo „ne“ a tří respondenti odpověděli „nejsem si vědom/a“. Žádný z respondentů neuvedl, že je jejich středisko úzce spjato s náboženskou organizací, a tak u navazující otázky není žádná odpověď.

[306] Jedno z korejských měst se speciálním statusem a samosprávou. Většinou jde o největší města v provinciích, jako jsou města Pusan, Inčchŏn či například Tägu.

V další otázce jsem se ptala, jak se respondenti dostali ke skautingu. Zde jsem dala na výběr ze tří odpovědí, „rodina“, „přátelé“ a „nábor (přes oslovení, ve školách)“. Přidala jsem zde také možnost „jiné“ pro vlastní odpověď. Nejvíce respondentů, dvacet pět (49 %), odpovědělo „rodina“. Šestnáct (31,4 %) respondentů odpovědělo „přátelé“, a sedm (13,7 %) „nábor“. Tři respondenti (6 %) využili možnosti „jiné“. Jeden z těchto respondentů doplnil, že se ke skautu dostal přes farnost, která je úzce spjata se skautským střediskem. Z korejských respondentů, nejčastější odpověď byla „nábor (přes oslovení, ve školách“, kterou vybralo šest (60 %) respondentů. Dva (20 %) respondenti odpověděli „rodina“, po jedné (10 %) odpovědi měly možnosti „přátelé“ a „jiné“. Respondent, který odpověděl „jiné“ dále svou odpověď nijak nespecifikoval.

Dále třicet osm (74,5 %) českých respondentů odpovědělo, že jsou stále aktivními členy střediska. Devět (17,6 %) respondentů odpovědělo, že nejsou aktivními členy, ale stále jsou v kontaktu se členy střediska a účastní se některých skautských akcí a pouze čtyři (7,8 %) respondenti odpověděli, že už nejsou aktivními členy střediska. U korejské verze dotazníku, čtyři (40 %) respondenti odpověděli, že jsou stále aktivními členy střediska. Zbylých šest (60 %) respondentů odpovědělo, že již nejsou aktivními členy. Třetí odpověď, tedy že nejsou aktivními členy, ale jsou stále v kontaktu se členy střediska a účastní se některých akcí, si nikdo z korejských respondentů nevybral.

Ve volné otázce na věk nástupu ke skautu nejvíce respondentů odpovědělo, že se skautem stali v 6 až 8 letech. Šest let napsalo čtrnáct respondentů, sedm let napsalo deset respondentů a osm respondentů odpovědělo osm let. Nejnižším věkem byly dva roky, což odpověděl jeden respondent. Nejvyšším věkem bylo u jediné odpovědi sedmnáct let. Zbylé roky měly jednu až tři odpovědi a nikdo z respondentů nezačal chodit do skautu v patnácti letech. V korejském dotazníku nejvíce respondentů, a to čtyři, odpovědělo, že do skauta začalo chodit v devíti letech. Dále se žádné odpovědi neopakovaly. Nejnižší věk byl osm a nejvyšší věk byl šestnáct. Další odpovědi byly deset, třináct a čtrnáct let.

V poslední otázce této části čtyřicet (78,4 %) respondentů odpovědělo, že jsou či byli aktivními členy střediska více než 10 let. Devět (17,6 %) odpovědělo „5 až 9 let“ a pouze dva (3,9 %) „méně než 5 let“. Mezi korejskými respondenty pět (50 %) odpovědělo, že jsou či byli členy střediska více než deset let. Dva (20 %) z respondentů odpověděli „5–9 let“ a tři (30 %) respondenti odpověděli „méně než 5 let“.

2.1.3 Část 3 – vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

Poslední, klíčová část se zaměřila na osobní zkušenosti respondentů s působením ve skautském hnutí. Jelikož se v této části zabývám specifickým programem vyučovaným na skautských akcích a symbolikou skautingu, u jednotlivých otázek budu věci více vysvětlovat.

První otázkou ve třetí části jsem se dotazovala, zda respondent složil skautský slib. Skautský slib je jednou z nejdůležitějších součástí skautingu. Pokud člen složil skautský slib, znamená to, že prošel zkouškami, které slibu předcházejí, ale také, že se podle vedoucích ve středisku chová podle skautských zákonů a principů, ať už v průběhu skautských akcí, či v běžném životě. V českém dotazníku všech padesát jedna (100 %) respondentů odpovědělo, že skautský slib složilo. Na tuto otázku navazovaly další dvě, doplňující otázky o skautském slibu. Pokud by respondent odpověděl „ne“, tyto dvě otázky by přeskočil. První z doplňujících otázek byla, zda by byli schopni říct celý skautský slib z paměti. Zde čtyřicet jedna (80,4 %) respondentů odpovědělo kladně, osm (15,7 %) respondentů odpovědělo „s trochou nápovědy, ano“ a dva (3,9 %) odpověděli záporně. Druhá doplňující otázka zjišťovala, jak moc je pro respondenty skautský slib důležitý v běžném životě. Zde jsem použila stupnici od jedné do pěti, kdy jedna znamenalo „vůbec“ a pět „velmi“. U této otázky jeden (2 %) respondent odpověděl „1“, sedm (13,7 %) respondentů odpovědělo „2“, dvanáct (23,5 %) respondentů odpovědělo „3“, dvacet jedna (41,2 %) respondentů odpovědělo „4“ a deset (19,6 %) respondentů odpovědělo „5“.

Stejně jako u českého dotazníku odpovědělo všech deset respondentů v korejské verzi, že složilo skautský slib. U první doplňující otázky pět respondentů uvedlo, že by bylo schopno říci skautský slib z paměti. Jeden (10 %) respondent by dokázal slib říci s trochou nápovědy a čtyři (40 %) respondenti by skautský slib nedokázali z paměti říci vůbec. U druhé doplňující otázky, tedy jak důležitý je pro ně skautský slib v běžném životě, pět respondentů (50 %) odpovědělo „1“, tedy „vůbec“, odpověď „2“ a „3“ vybral po každé jeden (10 %) respondent a tři (30 %) respondenti odpověděli „4“. Žádný z respondentů si nevybral odpověď „5“, tedy „velmi“.

Další dvě otázky se týkaly skautských zákonů. Skautské zákony jsou pravidla pro skauty, podle kterých by se měli chovat ve svém běžném životě. Skautské zákony sestavil již Baden-Powell a skautská hnutí v jednotlivých státech je pozměnila pouze minimálně. Většinou jde o přesný překlad z angličtiny. Zde se verze dotazníku mírně liší, a to kvůli jinému počtu skautských zákonů. Zatímco český skaut má zákonů deset, korejský skauting

má zákonů dvanáct. Neznamená to však, že v korejských zákonech je něco navíc. Jde spíše o jinou formulaci a rozdělení některých zákonů. U korejského znění skautských zákonů jde o volný překlad do češtiny, kdy jsem se snažila použít znění českého zákona, pokud byl význam stejný, či podobný. V první z otázek o skautských zákonech v české verzi dotazníku patnáct (29,4 %) respondentů odpovědělo, že jsou schopni vyjmenovat všechny skautské zákony“, dvacet dva (43,1 %) respondentů odpovědělo „většinu“, třináct (25,5 %) respondentů odpovědělo „možná některé“, a zbylý respondent (2 %) odpověděl „žádné či skoro žádné“. V navazující otázce jsem se ptala, jaký ze skautských zákonů považují za nejdůležitější. Z českých skautských zákonů nejvíce hlasů získal zákon „skaut je čistý v myšlení, slovech a skutcích“. Vybralo si ho dvacet (39,2 %) respondentů. Na druhém místě byl s dvanácti hlasy (23,5 %) zákon „skaut je prospěšný a pomáhá jiným“. Dále s šesti hlasy (11,8 %) se umístil zákon „skaut je věrný a oddaný“ a jen o jeden hlas méně (9,8 %) získal zákon „skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských“. Čtyři hlasy (7,8 %) získal zákon „skaut je pravdomluvný“ a po dvou hlasech (3,9 %) získaly zákony „skaut je veselé mysli“ a „skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta“. Zákony, které žádný z respondentů nepovažuje za nejdůležitější, jsou „skaut je zdvořilý“, „skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců“ a „skaut je hospodárný“.

Mezi korejskými respondenty by dva (20 %) byli schopni vyjmenovat všech dvanáct skautských zákonů. Dva (20 %) by také byli schopni vyjmenovat většinu a šest (60 %) respondentů by nebylo schopno skautské zákony vyjmenovat vůbec. V navazující otázce, získal nejvíce hlasů zákon „skaut je statečný“, vybrali ho čtyři (40 %) respondenti. Dva (20 %) respondenti považují za nejdůležitější zákon „skaut pomáhá druhým“. Dále po jednom hlase (10 %) získaly zákony „skaut je spolehlivý“, „skaut je zdvořilý“, „skaut je veselý“ a „skaut je zbožný“. Zákony, které nikdo z respondentů nevybral, byly: „skaut je věrný“, „skaut je přátelský“, „skaut je laskavý“, „skaut je poslušný“, „skaut je pracovitý“ a „skaut je čistý ve svých myšlenkách“.

V další otázce jsem se ptala, zda si respondenti myslí, že jim skautské dovednosti pomohly v každodenním životě. Myslela jsem zde veškeré dovednosti, které se ve skautu členové naučí, ať už jde o praktické věci, jako zdravověda, vázání uzlů, rozdělávání ohně, či dovednosti jako práce ve skupině a vedení skupiny lidí. Zde třicet dva (62,7 %) respondentů odpovědělo „ano, skoro denně je využívám“ a devatenáct (37,3 %) odpovědělo „trochu, občas je využívám“. Možnosti „nejsem si jistý/á, nejsem si vědom/a, zda je využívám“ a „rozhodně ne“ nezaškrtl žádný z respondentů. V korejské verzi

dotazníku pouze jeden (10 %) respondent odpověděl, že skautské dovednosti využívá denně. Pět (50 %) respondentů odpovědělo „ano, někdy je využívám“, jeden (10 %) respondent odpověděl „nejsem si jistý/á, zda je využívám“ a tři (30 %) respondenti odpověděli, že skautské dovednosti ve svém každodenním životě nepoužívají.

Následující otázka se zaměřovala na základní dovednosti a znalosti – šifry, uzly, zdravovědu, historii skautingu, skautskou ideu, stanování a rozdělávání ohně. Respondent měl u každé aktivity zaškrtnout, nakolik ho dovednost bavila. Možnosti byly „vůbec“, „jen trochu“, „velmi“ a „nevím“. Nejvíce oblíbenou aktivitou bylo stanování. Čtyřicet respondentů zde vybralo možnost „velmi“. Těsně pod tím se umístila zdravověda, u které „velmi“ odpovědělo třicet osm respondentů. Na druhou stranu, nejméně oblíbená aktivita respondentů je historie skautingu s pouze patnácti respondenty hlasující „velmi“ a devíti respondenty hlasujícími „vůbec“. Stejný počet respondentů hlasujících „vůbec“ připadl také na uzly. Jediná aktivita, u které pro možnost „vůbec“ nehlasoval jediný respondent, bylo již zmíněné stanování. Možnost „nevím“ byla použita po jednom hlasu u aktivit šifry a uzly a dvakrát u skautské idey a stanování.

V korejské verzi dotazníku jsem na tuto otázku nedostala skoro žádné odpovědi, a tak zde u každé aktivity pouze vypíšu, jaké odpovědi u nich respondenti zaškrtli. U šifer, pět respondentů odpovědělo „trochu“ a jeden respondent odpověděl „vůbec“. U uzlování, jeden respondent odpověděl „trochu“, a další respondent odpověděl „velmi“. První pomoc získala třikrát „trochu“ a jednou „vůbec“. U skautské historie čtyři respondenti odpověděli „trochu“ a jeden respondent odpověděl „vůbec“. Skautská idea získala pouze třikrát odpověď „trochu“. U stanování odpověděl pouze jeden respondent a ten zaškrtl možnost „nevím“. Poslední aktivita, rozdělávání ohně, získala po jednom hlasu u odpovědí „vůbec“ a „trochu“. Nejvíce odpovědí získala aktivita šifrování, u které odpověď zaškrtlo celkem šest respondentů. Na druhou stranu nejméně odpovědí získalo stanování s pouze jednou odpovědí. Nejvíce respondenti používali odpověď „trochu“, která byla použita celkově sedmnáctkrát, zatímco odpovědi „velmi“ a nevím“ byly použity pouze jednou a možnost „vůbec“ byla použita celkově čtyřikrát.

Další otázkou jsem se dotazovala, zda by v této chvíli respondent vychovával své děti podle skautských hodnot. Nešlo zde jen o to, zda by respondent dal své děti do skautského oddílu, ale spíše o to, zda by se snažil do výchovy zařadit skautské principy a ideály, aniž by to bylo nějak navázané na samotný skauting. Zde jsem také použila stupnici od jedné do pěti. Jedna znamenalo, že by respondent při výchově nepoužíval skautské

hodnoty vůbec a pět znamenalo, že by skautské hodnoty určitě používal. Možnost „1“ nezaškrtl ani jeden z respondentů. „2“ vybral jeden (2 %) respondent, možnost „3“ si vybralo šest (11,8 %) respondentů a možnost „4“ deset (19,6 %) respondentů. S velkým rozestupem poté byla možnost „5“, kterou zaškrtlo třicet čtyři (66,7 %) respondentů. U korejského dotazníku, možnost „1“ zaškrtl jeden (10 %) respondent. Tři (30 %) respondenti zaškrtli možnost „2“, dva (20 %) respondenti zaškrtli možnost „3“, tři (30 %) respondenti zaškrtli možnost „4“ a pouze jeden (10 %) respondent vybral možnost „5“.

Otázka, co respondenty členství ve skautingu naučilo, co považují za nejdůležitější či nejpřínosnější pro jejich současný život, byla otevřená a respondenti na ní měli krátce odpovědět vlastními slovy. Na tuto otázku odpovědělo čtyřicet šest respondentů. Zde bych chtěla vyjmenovat slova, která se v odpovědích často opakovala, a poté zde citovat některé z odpovědí. Nejvíce se v odpovědích vyskytovala slova jako „spolupráce“, „práce s lidmi/v kolektivu“, či „vedení lidí“. S tím také blízce souvisí další opakující se slova, jako například „starost o druhé“, „komunikace“, „zodpovědnost“ a „respekt k druhým“. Dále zde bylo několikrát zmíněno „řešení krizových situací“, „rychlé reakce ve stresových situacích“, či „blízký vztah k přírodě a k rodině“ a také například „přátelství“. Dále cituji některé z celých opovědí respondentů.[307]

„Spolupracovat s ostatními, přebírat poměrně brzo odpovědnost a organizovat si práci.“, „práce s lidmi, všeobecný rozhled, schopnost organizovat akce a fungovat ve stresových situacích“, „umět si nastavit hranice“, „vztah k přírodě, nebát se vyjádřit svůj názor, přijímat lidi bez rozdílů vyznání, orientaci apod.“, „nebát se zeptat“.

U korejského dotazníku jsem zde získala osm odpovědí. Všechny odpovědi jsou mým překladem z korejštiny. Kvůli malému počtu odpovědí se zde tak jasně neopakují slova či fráze, a tak zde pouze všechny přeložené odpovědi vypíšu.

„Základní dovednosti k přežití a schopnost spolupráce“, „žádné“, „nepamatuji si, byl/a jsem moc mladý/á“, „vedení lidí, tábornické dovednosti, odvaha“, „1. CPR[308] a

[307] Všechny odpovědi viz příloha č.3

[308] CPR v češtině také známé pod zkratkou KPR neboli kardiopulmonální resuscitace, je srdeční masáž, která se provádí při zástavě životně důležitých funkcí u člověka. Tato metoda je jedou ze základních dovedností, které se učí členové skautských oddílů při zdravovědě.

první pomoc 2. schopnost plánování", „uzly", „nevím co je nejdůležitější, ale užitečné je uzlování", „život ve skupině/organizaci".

Poslední otázka dotazníku byla, zda jsou respondenti hrdí na to, že jsou skauti. U otázky jsem opět použila stupnici od jedné do pěti. Možnost „1", tedy vůbec, nezaškrtl ani jeden z respondentů. Možnost „2" zaškrtl jeden (2 %) respondent, možnost „3" čtyři respondenti, a možnost „4" dvanáct (23,5 %) respondentů. Zbylých třicet čtyři (66,7 %) respondentů zaškrtlo „5", tedy že jsou velmi hrdí na to, že jsou členy skautského hnutí. V korejské verzi dotazníku, možnost „1" zaškrtli dva (20 %) respondenti. Možnost „2" nezaškrtl ani jeden respondent. Dva (20 %) respondenti si vybrali odpovědi „3" a „4". Nejvíce odpovědí získala možnost „5", kterou si vybrali čtyři (40 %) respondenti.

2.2 Vyhodnocení dotazníků

Kvůli již zmíněnému nedostatečnému množství odpovědí u korejského dotazníku nelze výsledky brát jako plnohodnotný obraz korejských a českých skautů. Avšak i s tak malým množstvím materiálu jsou zde vidět určité rozdíly mezi získanými odpověďmi.

Co se týče identifikačních otázek z první části dotazníku, v obou případech mi na dotazník odpovědělo větší množství žen než mužů, a to 67,7 % žen a 32,3 % mužů v korejské verzi a 61,5 % žen a 38,5 % mužů ve verzi české. Větší rozdíl byl ve věku a zaměstnání respondentů. Zatímco většina českých respondentů jsou studenti ve věku od osmnácti do dvaceti čtyř let, většina korejských respondentů byla starších, tedy ve věku dvacet pět až třicet let, a většina pracuje či podniká. Tyto rozdíly však nejsou pro můj výzkum stěžejní, spíše mi pomáhají se zařazením respondentů do věkových skupin.

V druhé části dotazníku se budou rozdíly týkat skautských středisek a členství respondenta ve skautském hnutí a budou tedy důležité pro můj výzkum. Zatímco většina respondentů korejského dotazníku žije v Sŏulu nebo v blízkém okolí hlavního města, u českého dotazníku jsou respondenti převážně ze středně velkých měst. U otázky, zda je středisko respondenta úzce spojeno s náboženskou organizací, jsou odpovědi velmi odlišné. I když u obou dotazníků převažuje odpověď „ne", zbylé odpovědi se výrazně liší. U českého dotazníku jsou zbylé odpovědi ano, zatímco v korejské verzi zbylí respondenti odpověděli „nejsem si vědom/a". Jelikož nevím, jak se v Koreji liší střediska s rozšířenou náboženskou výukou od těch, co s žádným náboženstvím spojena nejsou, nedokážu zde říci, jestli si respondent pouze nepamatoval, nebo to z aktivit středisek není poznat. Rozdíl

je i ve vstupu do skautského střediska. Zatímco v Česku se většina nových členů ke skautingu dostane přes rodinu či přátele, v Koreji převažuje nábor, ať už ve školách, či na různých veřejných akcích, kde byla skautská střediska propagována. S tím může souviset i průměrný věk nástupu. Kvůli malému počtu odpovědí nemohu zjistit, zda je věk vyplývající z korejských dotazníků norma, avšak to vypadá, že je běžnější začít se skautingem ve vyšším věku. Průměrný věk korejských respondentů byl vyšší než u těch českých, a to o tři roky. Doba aktivního členství ve středisku je pro většinu respondentů více než 10 let, což když vezmeme v potaz věk respondentů, je velká část života všech, co zaškrtli tuto odpověď. Další rozdíl je v aktuální činnosti ve středisku. Zatímco většina českých respondentů je stále aktivním členem střediska, pravděpodobně jde o vedoucí oddílů, v korejské verzi je to naopak. Většina respondentů již není aktivním členem, a ani není se střediskem v kontaktu.

Poslední část dotazníku je pro můj výzkum nejdůležitější, jelikož jde o osobní zkušenosti respondentů. V první otázce poslední části jsem se ptala, zda respondenti složili skautský slib. Všech šedesát jedna respondentů odpovědělo „ano“. Avšak zatímco většina českých respondentů by byla schopná říct slib z paměti, z korejských respondentů by toho byla schopna pouze polovina. Oproti českému dotazníku by větší část korejských respondentů nebyla schopna slib říct zpaměti vůbec. I důležitost skautského slibu v běžném životě se liší. Polovina korejských respondentů odpověděla, že skautský slib pro ně není v běžném životě důležitý vůbec, zatímco většina českých odpovídala velmi kladně. Je zde vidět, že pro české skauty je skautský slib v průměru více důležitý i v běžném každodenním životě, a ne pouze v prostředí skautského střediska.

Podobně jako u skautského slibu a schopnosti říct ho z paměti, i u vyjmenovávání všech či většiny skautských zákonů odpovědělo kladně více českých skautů. Zatímco u českého dotazníku, možnosti „ano, všechny“ a „většinu“ dávají dohromady více jak polovinu odpovědí, u korejské verze je více než polovina pouze možnost „nedokážu vyjmenovat žádné“. Co se týče otázky týkající se zákona, který je pro respondenta nejdůležitější, v obou případech se velké procento respondentů shodlo na jednom zákonu. Zatímco v české verzi šlo o zákon „skaut je čistý v myšlení, slovech a skutcích“, v korejské verzi nejvíce respondentů vybralo zákon „skaut je statečný“. Zákon „skaut je statečný“ v českých skautských zákonech ani nenajdeme. V obou dotaznících se na druhém místě umístila varianta zákona „skaut je prospěšný a pomáhá jiným“. Pomoc druhým patří

k jednomu z nejdůležitějších principů světového skautingu a zde je vidět, že jak pro české, tak pro korejské skauty to stále platí.

Na základě další části dotazníku můžeme vidět, že čeští respondenti jsou si vědomi, že dovednosti, které se naučili ve skautu, do nějaké míry používají i mimo skautské středisko. U korejského dotazníku respondenti využili všechny odpovědi. Polovina respondentů odpověděla, že skautské dovednosti občas využívá. Druhou nejčastější odpovědí však bylo, že skautské dovednosti ve svém každodenním životě nevyužívá vůbec, čímž se od českých respondentů výrazně liší.

Otázku, nakolik respondenty bavily vypsané aktivity, nejsem kvůli malému množství korejských odpovědí schopna pořádně vyhodnotit. Na otázku, zda by respondenti v této chvíli vychovali své dítě podle skautských hodnot, byly odpovědi u obou dotazníků převážně kladné. Zatímco většina českých respondentů odpověděla na škále velmi kladně, většina korejských odpovědí byla ve střední části stupnice.

Jak čeští, tak korejští respondenti se na základě otevřených otázek shodují, že je skaut naučil „schopnosti spolupráce“, „vedení lidí“ či „schopnosti plánování/organizace“. Ukazuje to, že mimo praktické dovednosti, jako jsou uzly, zdravověda či šifrování, je důležitou součástí členství ve skautingu i předávání schopností jako je spolupráce ve skupině, komunikace či schopnost vést ostatní.

Z obou dotazníků vyplývá, že ať už členství ve skautu bylo jakkoliv dlouhé, většina je na své členství ve skautu hrdá. Zatímco v českých dotaznících byla většina odpovědí na nejvyšším bodě stupnice, u korejského dotazníku respondenti využili spíše odpovědi ve střední části stupnice. U českého také nikdo z tázaných nevybral nejnižší odpověď.

Pokud se tedy podíváme na všechny odpovědi, jsou zde vidět určité rozdíly. Musíme zde však brát v potaz malé množství korejských odpovědí, které mohly výsledky ovlivnit. Odpovědí není tolik, aby to vystihovalo celkovou situaci skautingu v Koreji. Z odpovědí, které jsem pro svůj dotazník získala vyplývá, že korejští a čeští skauti berou členství ve skautském hnutí odlišně. Zatímco podle dotazníku je pro korejské respondenty, až na výjimky, skauting pouze další volnočasovou aktivitou, ke které se dostali přes nábor, u českých respondentů je vidět větší překlenutí skautských hodnot do každodenního života. Pravděpodobně za to může i fakt, že mnoho členů se dostalo do hnutí přes rodinu či přátele, tedy mají kontakt se skauty i mimo čas strávený na skautských akcích. V obou případech však podle odpovědí respondentů můžeme říct, že jim skauting v mnohém pomohl, ať už jeho vliv byl malý, či ve skautském středisku vyrůstali už od útlého mládí.

Jednou ze zajímavostí, které jsem si při zpracovávání odpovědí na dotazník všimla, byla odpověď na otázku, jaký ze skautských zákonů je pro respondenta nejdůležitější. Jeden z korejských respondentů odpověděl „skaut je zbožný“. Když se ale podíváme na odpovědi u otázky, zda je skautské středisko spojené s nějakou náboženskou organizací, nikdo z korejských respondentů neodpověděl na tuto otázku kladně. Může to znamenat, že respondent je členem náboženské organizace mimo skauting, či je pro respondenta zbožnost součástí skautingu, ať je jeho středisko blízce spojené s náboženskou organizací, či nikoli.

3 Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo porovnat vznik a vývoj skautských organizací v Jižní Koreji a České republice ve 20. století. I přesto, že jsou si skautské organizace v těchto dvou státech v něčem velmi podobné, jsou zde i věci, které je od sebe zásadně odlišují.

I samotný vznik skautingu v obou zemích a způsob, jakým se hnutí do země dostalo, se v mnohém liší. Zatímco do českých zemí se skauting dostal přímo z Anglie, kterou navštívil Antonín Svojsík, a kde získal inspiraci pro vytvoření vlastní mládežnické organizace. Do Koreje se myšlenka skautingu dostala přes křesťanské misionáře a členy organizace YMCA. V Koreji byla také skautská organizace v prvních letech své existence blízce spjata s organizací YMCA a oddíly fungovaly pod záštitou této křesťanské organizace. Společné mají to, že v obou zemích se na vzniku skautských organizací podíleli především učitelé a vzdělaní lidé, nikoli vojáci, jak tomu bylo v mnoha jiných státech.

Ačkoli vznik organizací od sebe dělí pouze jedenáct let – skauting v Českých zemích byl založen v roce 1911 a první organizace napojené na skauting v Koreji vznikly v roce 1922, jejich cesty jsou v průběhu 20. století velmi odlišné. Jediné, co skautské hnutí v těchto zemích v tomto ohledu spojuje, je boj proti režimu, který se snažil ze všech sil potlačit jejich existenci. V obou zemích byl skauting vládnoucím režimem zakázán. V Koreji byly mládežnické organizace zakázány japonskou koloniální vládou v roce 1937 a v Československu byla činnost skautingu zakázána hned třikrát, nacisty v roce 1940 a poté dvakrát komunisty v letech 1950 a 1970. Pokaždé se však činnost skautského hnutí obnovila hned po změně režimu.

Velmi odlišná je i situace skautských organizací v těchto dvou zemích. I když skauting byl ze začátku organizace pouze pro mladé chlapce, velmi rychle se začaly zakládat oddíly i pro dívky. Avšak zatímco u českého skautingu se dívky připojily do již existující chlapecké organizace a od začátku spolu oddíly spolupracovaly, v Koreji vznikly dvě oddělené organizace, které až do dnešní doby fungují paralelně vedle sebe. V průběhu svého působení spolu organizace spolupracovaly a účastnily se společně mezinárodních akcí, avšak nikdy nedošlo ke spojení do jedné, větší organizace. O spojení se diskutovalo pouze na začátku 21. století, kdy *Korejská federace skautů,* do té doby organizace pouze

pro chlapce, začala nabírat i dívky. Dívčí organizace, *Korejská federace skautek,* se však rozhodla nepřipojit se *ke Korejské federaci skautů.*

Další výraznou odlišností je vztah členů ke skautingu a skautským hodnotám. Z odpovědí, které jsem získala ve svém dotazníku, vyplývá, že zatímco pro korejské skauty je členství ve skautingu ve většině případů pouze jednou z mnoha mimoškolních aktivit, pro české skauty jde spíše o životní styl, který do jisté míry ovlivňuje každodenní život členů.

Na závěr také stojí za zmínku rozlišná situace skautingu v obou zemích v posledních letech. V Česku se popularita skautingu zvyšuje a počet aktivních členů, převážně z řad nejmladších dětí, neustále narůstá. Není neobvyklé, že středisko má čekací seznamy pro budoucí nové členy oddílů světlušek a vlčat. Často se také stává, že rodiče zapíší svého potomka do skauta v době, kdy mu jsou dva až tři roky, aby měli jistotu, že v době nástupu do školy pro něj bude ve zvoleném středisku místo. Skauting a jeho životní styl je pro české děti opět lákavý. Na druhou stranu v Koreji podle studie, kterou provedla *Korejská asociace mládežnických organizací* (*Hanguk čchŏngsonjŏndančchehjŏpŭihŏ*), za poslední roky došlo k postupnému poklesu členů ve skautských střediscích. Jedním z důvodů je nezájem rodičů přihlašovat své potomky na mimoškolní aktivity, které se částečně odehrávají venku. Jsou zde také zvyšující se náklady na potřebné materiály, například skautské kroje. Zájem klesá i z důvodu nového vyhlášení „opatření k posílení spravedlivému přijímání na vysoké školy“ Ministerstva školství, které od akademického roku 2024 zrušilo zapisování mimoškolních činností do záznamu studenta, čímž pro mnohé aktivita ve skautském hnutí ztrácí smysl. Podle průzkumu *Korejské asociace mládežnických organizací*, počty aktivních členů mládežnických oddílů klesly z 988 296 v roce 2016 o více než sto tisíc na 855 318 v roce 2018. Jde převážně o členy skautského hnutí, *Mládeže Červeného kříže* či členy oddílů spadajících pod *Korejskou federaci mládeže*. Paralelně také klesl počet existujících oddílů těchto organizací a to z 20 531 na 17 730 během již zmíněných tří let. Dalším důvodem je malý zájem učitelů vést dětské oddíly. Mnoho z těchto mládežnických oddílů je přímo napojeno na školy, převážně základní a střední, a mnoho učitelů vedle své pracovní náplně funguje jako dobrovolný vedoucí oddílu, čímž jim vzniká práce navíc, za kterou jsou placeni minimálně. Zde se počet aktivních učitelů v pozici vedoucích snížil z 72 362 v roce 2016 na 61 515 v roce

2018.[309] Tedy zatímco v Česku počet aktivních členů neustále stoupá,[310] v Koreji dochází ke snížení zájmu o členství v mládežnických hnutích a k pomalému poklesu členů.

I když jsem členkou skautského hnutí již přes patnáct let a historii skautingu jsem se v průběhu let učila, při psaní této bakalářské práce jsem se o organizaci dozvěděla mnoho nových a zajímavých informací. Jednou ze zajímavých osobností pro mě byla Vlasta Koseová a její dlouholeté působení v organizaci na světové úrovni. Při hledání informací a zdrojů pro korejský skauting mě již od samého začátku mátlo rozdělení na dvě organizace, o kterém jsem do té doby nevěděla. Jelikož v mém středisku jsou jak dívčí, tak chlapecké oddíly, které úzce spolupracují a často mají společné akce, je pro mě korejské rozdělení na dvě hlavní organizace něco zvláštního, až nepochopitelného. Korea však není jediná, kdo má takto rozdělené organizace. Například v Anglii, kde skauting vznikl, fungují také dvě oddělené organizace. *The Scout Association*, skautská organizace originálně zaměřená pouze na chlapce, a *The Guide Association*, mládežnická organizace pro dívky.

Problémy jsem měla i s hledáním zdrojů a rozhodováním, co do bakalářské práce zahrnu a co pro zadané téma není důležité. Zatímco u českého skautingu jsem měla zajímavých informací až příliš a musela jsem po napsání části některé poznatky vynechat, u korejského skautingu jsem měla opačný problém. Jelikož o korejském skautu nejsou, až na výjimky, jiné zdroje než korejské, práce se zdroji byla někdy náročná a bez odezvy korejských skautských organizací jsem tápala, jaké informace jsou oficiální a jaké ne.

Jelikož jsem při hledání nekorejských zdrojů o korejském skautingu nenašla žádné akademické práce, dá se předpokládat, že jsem první, která na toto téma psal práci. Toto téma je velmi široké a já jsem v této práci pokryla pouze základní informace o korejském skautingu a jeho podobnostech s tím českým. Kvůli omezenému času a délky práce jsem se nemohla věnovat všemu, co mi přišlo zajímavé. Nabízí se zde mnoho dalších témat, na které by se dalo o korejském skautingu psát. Ať je to vztah korejských diktátorů ke korejským mládežnickým organizacím a jejich snaha je získat pod svou kontrolu, korejský feminismus a jeho vliv na samotnou dívčí organizaci, či role skautské organizace v dnešní,

[309] Mäilkjŏngče, „Hakwŏnkagi pappasŏ… sŭkchautchŭ aramdan anhäjo“, [online]. [cit. 2022-05-02]. Dostupné z: https://www.mk.co.kr/news/society/view/2019/12/1010957/

[310] Co se týče současné situace v České republice, zde se opírám o své vlastní zkušenosti s vedením skautského oddílu.

moderní společnosti, kdy korejská mládež dává přednost více atraktivním volnočasovým aktivitám a skauting tak ztrácí své momentum, které nabíral celé 20. století.

I přes veškeré problémy, které mě v průběhu psaní práce potkaly, čas strávený nad touto prací mě osobně jen utvrdil, jak moc je skauting v mém životě důležitý a jak hodně pro mě znamená být součástí hnutí s tak zajímavou historií.

4 Seznam použité literatury:

Literatura

ALDEBERT, Jacques a Frédéric DELOUCHE, GELNAROVÁ, Hana, ed. *Dějiny Evropy*. Praha: Argo, 1995. ISBN 80-85794-06-9.

BADEN-POWELL, Robert*, Aids to Scouting*. London: Gale&Polden, 1915.

BADEN-POWELL, Robert, *Scouting for Boys*, 7th edition, C. Arthur Pearson Ltd. Henrietta Street, 1915. [online] Dostupné z: https://ia801603.us.archive.org/18/items/in.ernet.dli.2015.97178/2015.97178.Scouting-For-Boys--Ed-7th_text.pdf

BADEN-POWELL, *Robert, Skauting pre chlapcov*. Přeložila Lucia Sucháňová. Bratislava: Slovenský skauting, 2004. ISBN 80-89136-09-5.

BĚLINA, Pavel. *Dějiny zemí Koruny české*. 4. vyd. Praha: Paseka, 1997. ISBN 80-7185-097-7.

BILIÁNOVÁ, Popelka. *O dívčím skautingu*. Praha: Emil Šolc, 1914. [online] Dostupné z: https://drive.google.com/file/d/1LlSn4iY8aV19FimWdY6QG9OqzsP2ErOE/view

FUJIMOTO, Shigeo. "Trans–Pacific Boy Scout Movement in the Early Twentieth Century: The Case of the Boy Scout Movement in Osaka, Japan." [online] *Australasian Journal of American Studies,* 2008, 27(2), str- 29–43., Dostupné z: http://www.jstor.org/stable/41220081

Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, *Hanguk tongnip undonggwa sonjŏn undong haksulsimpchočiŏm* [Akademické sympozium o Korejském hnutí za nezávislost a hnutí mládeže], 2012

HAVLOVÁ, Markéta, ed. *Z kroniky Sasanek*. Praha: Junák – svaz skautů a skautek ČR, 2001. Skautské deníky. ISBN 80-86109-65-8., str. 7 [online] Dostupné z: https://drive.google.com/file/d/1A4ZON1n3xW7GEx1Q4aUZqqhCGO4zNVAA/view

JIRÁSEK, Alois. *Psohlavci: Historický obraz*. 4. vyd. v SNDK. Praha: SNDK, 1955.

PUCEK, Vladimír, KOREA II

SETH, J. Michael, *A Concise History of Modern Korea: From the Late Nineteenth Century to the Present,* Rowman & Littlefield Publishers, 2009. ISBN-10 0742567125.

SVOJSÍK, Antonín Benjamin. *Základy junáctví*., 3., nezm. vyd. podle 1. vyd. v r. 1912. Praha: Merkur, 1991. ISBN 80-7032-001-X. [online] Dostupné z: https://drive.google.com/file/d/0BwS9q0pkNIDbZjdlNHRYNWJxQTA/view?resourcekey=0-vafkGmOsjtVXOUOTOY58Zg

ŠANTORA, Roman. *Skautské století: dobrodružný příběh 100 let českého skautingu*. Praha: Junák – TDC, 2012. ISBN 978-80-86825-72-4.

ŠIMÁNEK, Josef. *A.B. Svojsík*. I. vyd. Praha: Orbis, 1946. Kdo je (Orbis). [online] Dostupné z: https://drive.google.com/file/d/1wdGcc3TNENCKCNd4YeoJ59M67JynBU6x/view

Internetové zdroje

2023 SaeManGeum 「25th WorldScout Jamboree」 Official Site [online]. [cit. 2022-20-04]. Dostupné z: https://www.2023wsjkorea.org/_html/2023wsj.html#sec=saemangeum

Adam.cz. *Čeští skauti vyslali na Světové Jamboree největší reprezentační výpravu v historii* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://www.adam.cz/clanek-2019070060-cesti-skauti-vyslali-na-svetove-jamboree-nejvetsi-reprezentacni-vypravu-v-historii.html

Barnes & Noble, *Aids to Scouting by Robert Baden-Powell*, [online]. [cit. 2021-16–12]. Dostupné z: https://www.barnesandnoble.com/w/aids-to-scouting-robert-baden-powell/1121199963

ET Seton Institute, *Chronology of Events in Seton's Life.* [online]. 2021. [cit. 2021-16-12]. Dostupné z: https://etsetoninstitute.org/chronology-of-events-n-setons-life/

ET Seton Institute, *The Woodcraft Way*. [online]. 2021. [cit. 2021-16-12]. Dostupné z: https://etsetoninstitute.org/the-woodcraft-way/

ET Seton Institute. *Biography* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://etsetoninstitute.org/biography/

Girlguiding. *Our History* [online]. [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.girlguiding.org.uk/about-us/what-makes-guiding-special/our-history/?301=yes

Guides can do Anything, str. 1–3. Dostupné z: https://www.girlguides.org.au/wp-content/uploads/2017/05/Guides-Can-Do-Anything.pdf

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng, če 1pchjŏn tchädonggi (1946 ~ 1949)), [část 1 období před vznikem (1946 ~ 1949)] [online] [cit. 2022-29-03]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Content/img/50th/%EC%A0%9C1%ED%8E%B8%ED%83%9C%EB%8F%99%EA%B8%B0(1946~1949).pdf

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng, če 2pchjŏn čchočchanggi (1950 ~ 1959), [část 2 počáteční fáze (1950 ~ 1959)] [online] [cit. 2022-29-03]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Content/img/50th/%EC%A0%9C2%ED%8E%B8%EC%B4%88%EC%B0%BD%EA%B8%B0(1950~1959).pdf

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng, če 3pchjŏn čŏngčchaki (1960 ~ 1969), [část 3 Doba ustálení organizace (1960 ~ 1969)] [online] [cit. 2022-29-03]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Content/img/50th/%EC%A0%9C3%ED%8E%B8%EC%A0%95%EC%B0%A9%EA%B8%B0(1960~1969).pdf

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng, če 4pchjŏn paldžŏngi (1970~ 1979), [část 4 Období rozvoje organizace (1970 ~ 1979)] [online] [citováno 30. 03]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Content/img/50th/%EC%A0%9C4%ED%8E%B8%EB%B0%9C%EC%A0%84%EA%B8%B0(1970~1979).pdf

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng, če 5pchjŏn sŏngčanggi (1980 ~ 1989), [část 5 období růstu organizace (1980 ~ 1989)] [online] [cit. 2022-01-04]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Content/img/50th/%EC%A0%9C5%ED%8E%B8%EC%84%B1%EC%9E%A5%EA%B8%B0(1980~1989).pdf

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng, če 6pchjŏn tojakki (1990 ~ 1996), [část 6 Období rozletu (1990 ~ 1996)] [online] [cit. 2022-01-04]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Content/img/50th/%EC%A0%9C6%ED%8E%B8%EB%8F%84%EC%95%BD%EA%B8%B0(1990~1996).pdf

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng, če 7pchjŏn tojakčunbigi (1997 ~ 2006), [část 7 Příprava ke vzletu (1997 ~ 2006)] [online] [cit. 2022-01-04]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Content/img/50th/%EC%A0%9C7%ED%8E%B8%EB%8F%84%EC%95%BD%EC%A4%80%EB%B9%84%EA%B8%B0(1997~2006).pdf

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng*, hom* [Federace korejských skautek, Hlavní strana] [online]. [cit. 2022-19-04]. Dostupné z:https://www.girlscout.or.kr/

Hangukkŏlsŭkchautchŭjŏnmäng. *Jŏksa/Jŏnhjŏk* [online]. [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.girlscout.or.kr/Federation?subMenu=3#/3/con2

Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng *hompcheidžiibnida.* [Korejská federace skautů, Hlavní strana] [online]. [cit. 2022-19-04]. Dostupné z: https://www.scout.or.kr/SysApplicationController.do

Hanguksŭkchautchŭjŏnmäng, *jŏnhjŏk, saŏp.* [Korejská federace skautů, historie, činnost] [online]. [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.scout.or.kr/KSA.do?action=historyInternal&homemenu_code=050400

Hrdinové války, *Adolf Opálka* [online]. [cit. 2022-02-13]. Dostupné z: https://www.hrdinovevalky.cz/?query=Adolf%20Op%C3%A1lka

Hrdinové války, *Karel Pavlík* [online]. [cit. 2022-02-13]. Dostupné z: https://www.hrdinovevalky.cz/?query=karel+pavl%C3%ADk#posts

Jŏnhapnjusŭ. *Džämbŏritähöčang jongku čchŏnsunjŏksisŏllo* [online]. [cit. 2022-25-04]. Dostupné z: https://www.yna.co.kr/view/AKR19911031002600007
Jŏnhapnjusŭ. *Kjojukbu.KBS, sŭkchautchŭjŏnmäng "hakkjopchoknjŏkkŭnčŏl hjŏpnjŏk"* [online]. [cit. 2022-25-04]. Dostupné z: https://www.yna.co.kr/view/AKR20120517067700005?section=search

Junák – český skaut, z. s. *Fakta a čísla.* [online]. [cit. 2021-16-12]. Dostupné z: https://www.skaut.cz/skauting/fakta-a-cisla/

Junák – český skaut, z. s. *Historie.* [online] [cit. 2021-16-12]. Dostupné z: https://www.skaut.cz/skauting/historie/

KOUŘIL, Jiří. *Tělesná výchova v Kuratoriu pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě (1942–1945)*. Brno, 2017. Disertační práce. Masarykova Universita Fakulta sportovních studií. Vedoucí práce Prof. PhDr. Ján Grexa, PhD., str. 32, [online]. [cit. 2022-02-10]. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/q8ih4/Disertacni_prace_FSpS.pdf

Lesní liga moudrosti, *Životopis,* [online]. 2021. [cit. 2021-16-12]. Dostupné z: https://www.woodcraft.cz/index.php?right=seton_seton&lan=cs

Mäilkjŏngče, *„Hakwŏnkagi pappasŏ… sŭkchautchŭ aramdan anhäjo*“, [online]. [cit. 2022-05-02]. Dostupné z: https://www.mk.co.kr/news/society/view/2019/12/1010957/

National D-Day Memorial, *Scouts in the Second World War*, [online]. [cit. 2021-12–21]. Dostupné z: https://www.dday.org/2017/03/23/scouts-in-the-second-world-war/

Naver , *[1945 ~ 1961 čchočchanggi] hanguksŭkchautchŭ jŏksa* [[období počátku 1945–1961] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184422636&navType=by

Naver , *[1962 ~ 1974 bjŏnhwangi] hanguksŭkchautchŭ jŏksa* [[proměny v letech 1962–1974] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184431092&navType=by
Naver , *[1975 ~ 1982 palčŏngi] hanguksŭkchautchŭ jŏksa* [[doba rozvoje 1975–1982] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184447289&navType=by
Naver , *[1984njŏn] hanguksŭkchautchŭ jŏksa* [[rok 1984] Historie korejského skautingu] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184539401&navType=by
Naver, *[1985njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1985 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184568682&navType=by

Naver, *[1987njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1987 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z:

https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184861163&navType=by

Naver, *[1988njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1988 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100184943909&navType=by

Naver, *[1990njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1990 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100185049758&navType=by

Naver, [*1991njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa*] [[rok 1991 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100185094184&navType=by

Naver, *[1994njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa]* [[rok 1994 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100186532424&navType=by

Naver, *[1998njŏn hanguksŭkchautchŭ jŏksa*] [[rok 1998 Historie korejského skautingu]] [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=koreascouts&logNo=100191115060&navType=by

Scouts Heritage, *Scouting during the First World War*, [online]. [cit. 2021-16–12]. Dostupné z: https://heritage.scouts.org.uk/wp-content/uploads/2018/08/First-World-War-resource-pack-2018.pdf

Skautský Institut. *Hledání lilie* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://www.skautskyinstitut.cz/film

Skautský Institut. *Skauti bez lilie* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: https://www.skautskyinstitut.cz/film

Sokol Pražský. *Historie* [online]. [cit. 2022-01-06]. Dostupné z: http://www.sokolprazsky.cz/o-nas/historie/

Století Skautek [online]. [cit. 2022-02-09]. Dostupné z: https://stoleti-skautek.tumblr.com/

Století Skautek.: *Rozkvétání trojlístku... aneb putování za prvními skautkami* [online]. [cit. 2022-01-14]. Dostupné z: https://stoleti-skautek.tumblr.com/post/112408987428/rozkvetani-trojlistku-aneb-putovani-za-prvnimi

Team | World Scout Foundation, *Mr Suk-Won Kim* [online] [cit. 2022-13-04]. Dostupné z: https://worldscoutfoundation.org/team/mr-suk-won-kim

World Association of Girl Guides and Girl Scouts. *Our History* [online] [cit. 2021-12-21]. Dostupné z: https://www.wagggs.org/en/about-us/our-history/

World Organization of the Scout Movement. *Baden-Powell Introduction*. [online]. [cit. 2021-16–12]. Dostupné z: https://www.scout.org/node/52292/introduction

World Organization of the Scout Movement. *Mission, Vision and Strategy*. [online]. [cit. 2021-16–12]. Dostupné z: https://www.scout.org/vision

World Organization of the Scout Movement. *The Story of Scouting*. [online]. [cit. 2021-16–12]. Dostupné z: https://www.scout.org/scout-history

World Organization of the Scout Movement. What We Do. [online]. [cit. 2021-16–12]. Dostupné z: https://www.scout.org/what-we-do

World Organization of the Scout Movement. *World Scouting*. [online]. [cit. 2021-16–12]. Dostupné z: https://www.scout.org/node/67

YMCA. *Info o YMCA* [online]. [cit. 2022-02-25]. Dostupné z: http://www.ymca.cz/info-o-ymca/

5 Seznam zkratek:

YMCA	Young Men's Christian Association
YWCA	Young Women's Christian Association
WOSM	World Organisation of the Scout Movement
WAGGGS	World Association of Girl Guides and Girl Scouts
G. I. S	Guide International Service
SČM	Svaz české mládeže
ČSM	Československý svaz mládeže
SSM	Sovětský svaz mládeže
TOM	Turistické oddíly mládeže
SODM	Sdružení organizací dětí a mládeže
LOH	Letní olympijské hry
CPR	Cardiopulmonary resuscitation
KPR	Kardiopulmonální resuscitace

6 Seznam příloh:

Příloha č. 1

Vývoj, organizace a vliv korejského a českého skautu – komparativní studie

Dobrý den,

tento dotazník je součástí bakalářské práce s názvem Vývoj, organizace a vliv korejského a českého skautu – komparativní studie. Dotazník je určen pro současné a bývalé členy skautského hnutí v České republice a Korejské republice ve věku 18 až 30 let a je zaměřen na osobní zkušenosti s členstvím ve skautském hnutí a vliv skautingu na Váš život i mimo organizaci.

Otázky jsou rozděleny do tří částí. V první části jsou otázky identifikační, v druhé jsou praktické otázky týkající se Vašeho členství ve skautingu. V poslední klíčové části se dotazník zabývá Vaším vztahem ke skautingu a jeho vlivem na Váš každodenní život.

Dotazník má celkově 21 otázek a vyplnění by nemělo trvat déle než 20 minut. Informace získané tímto dotazníkem jsou anonymní a budou použity pouze pro potřeby mé bakalářské práce.

Děkuji za Váš čas.

*Povinné pole

část 1 - identifikační otázky

1. Jaké je Vaše pohlaví?

Označte jen jednu elipsu.

- Muž
- Žena
- Jiné

část 1 - identifikační otázky

2. Jaký je Váš věk? *

Označte jen jednu elipsu.

- 18 - 24
- 25 - 30
- Jiné *Přeskočte na sekci 24 (Dotazník je u konce)*

část 1 - identifikační otázky

3. Jaké je Vaše povolání?

Označte jen jednu elipsu.

- Student
- Podnikající/pracující student
- Pracuji či podnikám

část 2 - členství ve skautingu

4. Jste či byl/a jste členem skautského střediska? *

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
- Ne *Přeskočte na sekci 24 (Dotazník je u konce)*

část 2 - členství ve skautingu

5. Do jaké oblasti spadá skautské středisko, kterého jste či jste byl/a členem/členkou?

Označte jen jednu elipsu.

- Velkoměsto
- Město
- Vesnice

část 2 - členství ve skautingu

6. Je činnost vašeho střediska úzce spjata s náboženskou organizací?

Označte jen jednu elipsu.

- Ano *Přeskočte na otázku 7*
- Ne *Přeskočte na otázku 8*
- Nejsem si vědom/a *Přeskočte na otázku 8*

část 2 - členství ve skautingu

7. S jakým náboženstvím je činnost Vašeho skautského střediska spjata?

_____

část 2 - členství ve skautingu

8. Jak jste se dostal/a ke skautingu?

Označte jen jednu elipsu.

- Rodina
- Přátelé
- Nábor (přes oslovení, ve školách)
- Jiné: _____

část 2 - členství ve skautingu

9. Jste stále aktivním členem/členkou skautského střediska?

Označte jen jednu elipsu.

- Ne, už nejsem aktivním členem/členkou
- Ne, ale jsem stále v kontaktu se členy střediska a účastním se některých akcí
- Ano, jsem stále aktivním členem/členkou

část 2 - členství ve skautingu

10. V kolika letech jste se stal/a skautem?

_____

část 2 - členství ve skautingu

11. Jak dlouho jste či jste byl/a aktivním členem skautského střediska?

Označte jen jednu elipsu.

- Víc než 10 let
- 5 až 9 let
- Méně než 5 let

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

12. Složil/a jste skautský slib?

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
- Ne *Přeskočte na otázku 15*

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

13. Dokázal/a byste říct celý skautský slib z paměti?

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
- S trochou nápovědy, ano
- Ne

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

14. Jak moc důležitý je pro Vás skautský slib v běžném životě?

Označte jen jednu elipsu.

	1	2	3	4	5	
Vůbec	◯	◯	◯	◯	◯	Velmi

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

15. Dokázal/a byste vyjmenovat všech 10 skautských zákonů?

Označte jen jednu elipsu.

- ◯ Ano, všechny
- ◯ Většinu
- ◯ Možná některé
- ◯ Žádné či skoro žádné

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

16. Který ze skautských zákonů považujete za nejdůležitější?

Označte jen jednu elipsu.

- ◯ Skaut je pravdomluvný
- ◯ Skaut je věrný a oddaný
- ◯ Skaut je prospěšný a pomáhá jiným
- ◯ Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta
- ◯ Skaut je zdvořilý
- ◯ Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských
- ◯ Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců
- ◯ Skaut je veselé mysli
- ◯ Skaut je hospodárný
- ◯ Skaut je čistý v myšlení, slovech a skutcích

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

17. Myslíte si, že Vám skautské dovednosti pomohly v každodenním životě (ať už jde o uzle, zdravovědu či schopnost pracovat ve skupině)?

Označte jen jednu elipsu.

- Ano, skoro denně je využívám
- Trochu, občas je využívám
- Nejsem si jistý/á, nejsem si vědom/a, zda je využívám
- Rozhodně ne

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

18. U každé z níže uvedených dovedností prosím zaškrtněte, nakolik Vás ve skautu bavila.

Označte jen jednu elipsu na každém řádku.

	Vůbec	Jen trochu	Velmi	Nevím
Šifry				
Uzle				
Zdravověda				
Historie skautingu				
Skautská idea				
Stanování				
Rozdělávání ohně				

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

19. V této chvíli, vychovával/a byste své děti podle skautských hodnot?

Označte jen jednu elipsu.

	1	2	3	4	5	
Ne	◯	◯	◯	◯	◯	Ano

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

20. Z toho, co Vás členství ve skautingu naučilo, co považujete za nejdůležitější či nepřínosnější pro Váš současný život?

_____

_____

_____

_____

_____

část 3 - vztah ke skautingu a jeho vliv na každodenní život

21. 21. Jste hrdý na to, že jste skaut?

Označte jen jednu elipsu.

	1	2	3	4	5	
Vůbec	◯	◯	◯	◯	◯	Velmi

Dotazník je u konce

22. Děkuji za vyplnění dotazníku. Pokud chcete být informováni o výsledcích dotazníku, prosím napište mi Vaši emailovou adresu, na které Vás budu moci kontaktovat.

_____

Dotazník je u konce

Bohužel nespadáte do cílové skupiny, na kterou se má práce zaměřuje. Děkuji za Váš čas a zájem vyplnit dotazník.

Obsah není vytvořen ani schválen Googlem.

Google Formuláře

Příloha č. 2

한국과 체코 스카우트의 발전, 조직 및 영향력 - 비교 연구

안녕하십니까?

본 설문조사는 한국과 체코의 스카우트 발전과 조직, 그리고 그 영향에 대해 비교하는 학사 논문의 일부입니다. 본 설문지는 18~30세 한국과 체코에서 스카우트 운동을 하는 전·현직 회원을 대상으로 작성되었습니다. 스카우트 조직 밖에서의 본인 생활에 미치는 영향과 스카우트 활동에 대한 개인적 경험에 초점을 맞추고 있습니다.

본 설문지는 세 부분으로 구성되어 있습니다. 첫 번째 부분은 응답자에 관한 질문입니다. 그리고 두 번째 부분은 응답자의 스카우트 멤버십에 관한 질문입니다. 마지막으로 가장 중요한 부분에서는 응답자와 스카우트와의 관계는 어떠한지, 스카우팅이 본인의 일상생활에 어느 정도의 영향을 미쳤는지에 관해 질문합니다. 설문지는 총 21개의 질문으로 구성되어 있으며20분 정도가 소요될 것으로 예상됩니다.

본 설문지를 통해 얻은 정보는 익명으로 처리되며 학사 논문을 위해서만 사용됩니다.

설문지 작성에 시간을 내주시고 관심을 가져주셔서 감사합니다.

*Povinné pole

제1부 - 응답자에 관한 질문

1. 나이가 어떻게 되십니까? *

Označte jen jednu elipsu.

- 18~24 살 (1998~2004년 사이에 태어났음.)
- 25~30 살 (1992~1997년 사이에 태어났음.)
- 기타 *Přeskočte na sekci 23 (설문조사 종료)*

제1부 - 응답자에 관한 질문

2. 직업이 어떻게 되십니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 학생
- 근로자이면서 학생/기업가이면서 학생
- 근로자/기업가

2부 - 응답자의 스카우트 멤버십

3. 걸스카우트연맹 운동의 회원이신 적이 있으십니까? / 걸스카우트연맹 운동의 회원이십니까? *

Označte jen jednu elipsu.

- 네.
- 아니요. *Přeskočte na sekci 23 (설문조사 종료)*

2부 - 응답자의 스카우트 멤버십

4. 회원이셨던 스카우트 그룹은 어느 지역에 속해 있습니까? / 어디입니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 서울 수도권
- 광역시
- 작은 도시

2부 - 응답자의 스카우트 멤버십

5. 본인이 회원이었던 스카우트 그룹은 종교 단체와 밀접한 관계였습니까? / 밀접하게 일합니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 아니요. *Přeskočte na otázku 7*
- 네.
- 잘 모르겠습니다. *Přeskočte na otázku 7*

2부 - 응답자의 스카우트 멤버십

6. 스카우트 그룹과 관련 있는 종교는 무엇입니까?

2부 - 응답자의 스카우트 멤버십

7. 스카우트는 누구를 통해 시작하게 되었습니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 가족
- 친구
- 모집 (학교, 공공행사 등)
- 기타

2부 - 응답자의 스카우트 멤버십

8. 현재도 스카우트 그룹에서 활동 중인 회원이십니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 아니요, 현재는 활동하지 않습니다.
- 현재 활동 중인 구성원은 아니지만, 지금도 다른 회원들과 연락하고 있으며 스카우트 그룹 행사에도 가끔 참석하고 있습니다.
- 네, 저는 활동 중인 구성원입니다.

2부 - 응답자의 스카우트 멤버십

9. 몇 살에 스카우트 회원이 되셨습니까?

2부 - 응답자의 스카우트 멤버십

10. 스카우트 그룹의 회원으로 활동을 시작한 지는 얼마나 되었습니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 10년 이상
- 5~9년 정도
- 5년 미만

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

11. 스카우트 선서를 하셨습니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 네.
- 아니요. *Přeskočte na otázku 14*

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

12. 스카우트 선서를 외워서 암송할 수 있습니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 네.
- 도움을 조금 받는다면 암송할 수 있습니다.
- 전혀 못 합니다.

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

13. 본인의 일상생활에서는 스카우트 선서가 얼마나 중요합니까?

Označte jen jednu elipsu.

	1	2	3	4	5	
천만						아주

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

14. 12가지 스카우트 규율을 모두 외워서 암송할 수 있습니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 네, 전부 다 암송할 수 있습니다.
- 대부분 암송할 수 있습니다.
- 아마 조금은 암송할 수 있을 것 같습니다.
- 암송할 수 없습니다.

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

15. 규율 가운데 가장 중요하다고 생각하는 규율은 무엇입니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 스카우트는 믿음직하다.
- 스카우트는 충효한다.
- 스카우트는 도움이 된다.
- 스카우트는 우애롭다.
- 스카우트는 예의 바르다.
- 스카우트는 친절하다.
- 스카우트는 순종한다.
- 스카우트는 쾌활하다.
- 스카우트는 근검하다.
- 스카우트는 용감하다.
- 스카우트는 순결하다.
- 스카우트는 경건하다.

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

16. 스카우트 기술이 일상생활에서 도움이 되었다고 생각합니까?(매듭짓기, 건강 과학, 단체로 일하는 능력 등.)

Označte jen jednu elipsu.

- 네, 거의 매일 배웠던 기술을 사용하고 있습니다.
- 네, 가끔 사용합니다.
- 사용하고 있는지 잘 모르겠습니다.
- 전혀 사용하고 있지 않습니다.

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

17. 스킬별로 얼마나 즐겼는지 체크해 주시기 바랍니다.

Označte jen jednu elipsu na každém řádku.

	천만	조금	아주	몰라
부호 해독				
매듭 묶기				
건강 과학				
스카우트 역사				
스카우트 방법				
캠핑				
불 붙이기				

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

18. 지금 이 순간 아이가 태어난다면 스카우트의 가치관에 따라 양육하시겠습니까?

Označte jen jednu elipsu.

	1	2	3	4	5	
천만						아주

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

19. 스카우트에서 배운 기술 중에서 본인의 현재 생활에 가장 중요하거나 가장 유익하다고 생각되는 것은 무엇입니까?

3부 - 스카우트와의 관계와 그것이 일상생활에 미치는 영향

20. 걸스카우트 회원이라는 사실이 자랑스럽습니까?

Označte jen jednu elipsu.

- 천만
- 아주

설문조사 종료

21. 설문지를 작성해 주셔서 감사합니다. 설문지 결과에 대해 알고 싶은 분들께서는 연락 가능한 이메일 주소를 적어 주시기 바랍니다.

설문조사 종료

설문지가 작성되었습니다. 유감스럽게도, 응답자께서는 본 설문조사의 대상 그룹에 속하지 않습니다. 설문지 작성에 시간을 내주시고 관심을 가져주셔서 감사합니다.

Obsah není vytvořen ani schválen Googlem.

Google Formuláře

Příloha č. 3

Z toho, co Vás členství ve skautingu naučilo, co považujete za nejdůležitější či nepřínosnější pro Váš současný život?

- Mezilidské vztahy
- Spolupráce v týmu různorodých lidí
- Samostatnost, zodpovědnost, práce v týmu
- Základy disciplíny
- práci v týmu, mít vize, přemýšlet o smyslu věcí, chtít se neustále zlepšovat, myslet na potřeby ostatních
- nepropadat panice
- planovani, realizace, dotazeni ukolu do konce, disciplina
- být vždy pozitivně naladěn a na všem špatném najít i to lepší
- Práce ve skupině, reakce na krizové situace
- Umět si nastavit hranice
- přemýšlet dopředu
- Organizování, vedení
- Schopnost řešit krizové situace v klidu
- Práce v týmu, komunikace, péče o děti, život v přírodě.
- Že se nebojím žádné překážky a jdu do všeho po hlavě
- Samostatnost/zodpovědnost
- Jak být sama sebou
- Umět komunikovat
- Lidé, které mám díky skautu nablízku
- Respekt k okolí - přírodě a lidem.
- Schopnost jednat s lidmi. Například spolupráce, ale i respektování odlišných názorů.
- Dokázat vést kolektiv lidí, at´už v pracovním či bežném životě.
- práci v týmu
- Komunikace
- práce s lidmi, všeobecný rozhled, schopnost organizovat akce a fungovat ve stresových situacích
- Spolupracovat s ostatními, přebírat poměrně brzo odpovědnost a organizovat si práci.
- Fungování ve společenství, jak se spoléhat na ostatní, jak být dobrým vůdcem a kamarádem
- Vztah k přírodě, nebát se vyjádřit svůj názor, přijímat lidí bez rozdílů vyznání, orientaci apod.
- Komunikace s lidmi, vzájemný respekt k odlišnostem, překonávání nesnází, stání si za svým
- Zodpovědnost za sebe a za společnost
- Zodpovědnost

- schopnost organizovat a vést akce
- Být odvážný.
- Nejspíše dovednosti jako uzlování a správné soužití s přírodou a přežití v ní. Také mi dopomohl skauting k zlepšení komunikačních schopností a nějakému smyslu pro spravedlnost. Ty jsou pro mě momentálně asi nejdůležitější.
- Nebát se zeptat
- zodpovědnost, aktivní přístup
- Uf, všechno. Zodpovědnost, týmové dovednosti, lásku k přírodě, hloubku přátelství.
- Nést odpovědnost
- Nejdůležitější pro mě je, že práce v týmu se vyplatí. A že je třeba se poučit ze svých chyb.
- Komunikace, zodpovědnost, přátelství
- Práci s lidmi, ve skupině, starost o druhé, samostatnost
- zkušenosti
- Samostatnost
- -
- Vytvoření přátelských vztahů, samostatnost, zodpovědnost, nelhostejnost vůči okolí
- Že existuje přátelské společenstvo, které je vždy otevřené novým lidem a vím, že moje děti budou mít možnost se do tohoto kolektivu přidat